

ประเทศเราไม่มี เราปล่อยให้ทำกันอย่างอิสระ แม้จะมีหน่วยงานคอยตรวจสอบบ้างแต่มันก็เป็นเพียงผิวเผิน ไม่ได้มีการกำหนดนโยบายหลักที่จะเดินไปชัดเจน และก็เปลี่ยนแปลงไปตามทิศทางลมของการเมืองในช่วงนั้นๆว่าจะให้เป็นอย่างไร ซึ่งทุกช่องก็ต้องดิ้นรนแข่งขันเพื่อความอยู่รอดตัวใครตัวมัน คนที่นั่นดูก็มาวิพากษ์วิจารณ์ว่าทีวีไทยไม่เห็นจะมีอะไรให้ดูเลย ก็ประเทศนั้นเป็นกันแบบนี้ สำหรับต่างประเทศที่เป็นแบบอย่างได้นั้น ทีวีของเขานั้นจะแยกออกเลยว่าอันไหนเป็นทีวีของรัฐอันไหนเป็นทีวีเอกชน อย่างประเทศอังกฤษรัฐจะมีทีวีที่จัดรายการให้เด็กโดยเฉพาะ โดยรัฐบาลลงทุนทำขึ้นเองเพื่อมีทางเลือกที่ดีให้ ทีนี้เมื่อรัฐทำช่องทางไว้ให้แล้วต่อไปก็เป็นหน้าที่ของพ่อแม่ที่จะเปิดให้ลูกของตัวเองดูอะไร ผู้ใหญ่ก็จะควบคุมการเปิดรับสื่อเอง ช่องทีวีที่ไม่มีประโยชน์หรือเป็นโทษก็อาจจะไม่ได้เข้าบ้านเขา คือที่ต่างประเทศเขาสามารถที่จะเลือกรับสื่อที่เหมาะสมกับเขาได้ จริงอยู่ชีวิตคือการเรียนรู้ในเรื่องที่หลากหลาย แต่พ่อแม่ก็ต้องเป็นผู้ควบคุมวางแผนสื่อเพื่อการรับรู้ของลูกให้เหมาะสมเป็นไปตามอายุหรือวัยของเขาด้วย”

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการของสถานีโทรทัศน์เอกชน

นโยบายภาครัฐ

ในสภาวะการณ์ที่สถานีโทรทัศน์เอกชนอย่างไอทีวีกำลังประสบผลที่ตกต่ำอย่างหนัก กับกระแสของการเมืองในเรื่องคดีความกับคู่สัญญาที่เป็นภาครัฐคือสปน. ความเห็นในเรื่องนี้ผู้บริหารแต่ละท่านย่อมมองว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลมากต่อการบริหารนั้นก็คือนโยบายของภาครัฐ

ผู้บริหารฝ่ายเทคนิค สถานีแบบเอกชน กล่าวในเรื่องนี้ว่า

“ก็คงเห็นทุกอย่างว่าตอนนี้อำนาจรัฐก็ต้องการที่จะยึดไอทีวีกลับคืนไป นโยบายรัฐจึงมีผลต่อการบริหารไอทีวีมาก การที่ออกข่าวมาแบบนี้ก็ส่งผลถึงการดำเนินธุรกิจของเราอย่างมาก สินค้าที่เราจะมาลงโฆษณาก็ต้องหยุดหรือชะลอไว้หมด ถ้าเขาจะช่วยก็ช่วยได้ระยะสั้นไม่สามารถทำสัญญาระยะยาวได้เลย หรือไม่ก็อาจเปลี่ยนไปลงโฆษณาในสถานีอื่น ๆ แทน ถ้าสถานการณ์เป็นเช่นนี้ไอทีวีก็จะแย่ลงไปเรื่อย ๆ เพราะลูกค้าต่างไม่แน่ใจในนโยบายของบริษัทว่าจะไปอย่างไร แต่ก็ยังมีกลุ่มที่ยังอยากจะให้ไอทีวีอยู่อย่างเช่นประชาชนนะ”

ผู้บริหารแผนกทรัพยากรบุคคลและธุรการ สถานีแบบเอกชน เห็นว่า

“โดยภาพรวมแล้ว ความเชื่อมั่นและขวัญกำลังใจของพนักงานอยู่ในเกณฑ์ดี นั่นคือก่อนที่จะศาลปกครองจะตัดสินให้ไอทีวีแพ้คดี ทำให้ความเชื่อลดน้อยลงไปพอสมควร และความที่อะไรที่ยังไม่รู้คำตอบชัดเจนจนกว่าจะถึงวันที่ 30 ม.ค. 2550 นี้ ที่เป็นวันสุดท้ายของ ไอทีวีที่จะต้องจ่ายเงินค่าสัมปทานค้างจ่ายให้กับ สปน. โดยผู้บริหารต้องหาเงิน 2000 กว่าล้าน ส่วนค่าปรับอีกยอดหนึ่งคือ 97,000 ล้านบาทยังไม่ต้องไปคิดนะครับ เอาแค่นี้ก่อนว่าจ่ายได้หรือเปล่า ถ้าไอทีวีไม่มีจ่ายแล้วจะเกิดอะไรขึ้น คือพนักงานต่างมีคำถามแต่ไม่ใช่คำถามเดียว มีคำถามตามมาอีกเยอะแยะ เช่น ถ้าเรามีเงินจ่าย แต่หลังจากนั้นเราจะดำเนินธุรกิจต่อไปไหวหรือเปล่า? มันเป็นเรื่องที่ห้ามไม่ได้เลย และไม่มีใครสามารถจะให้คำตอบได้ แม้แต่ผู้บริหารระดับสูงเองก็ยังให้คำตอบไม่ได้เลย จนถึงวันนี้เค้าก็ยังบอกไม่ได้เลยว่าจะเป็นเช่นไร คงต้องเมื่อเค้าได้รับเช็คอยู่ในมือจำนวน 2,200 ล้านบาทแล้ว เมื่อนั้นผู้บริหารถึงกล้าบอกได้ว่าจ่ายได้แน่นอน แต่ผมเชื่อมั่นว่าน่าจะผ่านไปได้ด้วยดี แต่ก็ห้ามพนักงานไม่ให้เสียขวัญไม่ได้ สิ่งที่น่าห่วงอีกอันหนึ่งคือตอนที่โบนัสออกช่วงเดือนกุมภาพันธ์ พนักงานที่มีที่ไปเค้าก็จะไปแล้ว เพราะสภาพแห่งความไม่เชื่อมั่น เค้าคิดว่าอนาคตสำหรับที่นี่ไม่มีแล้ว ซึ่งสิ่งนี้ไม่ส่งผลดีกับองค์กร เพราะองค์กรจะเสียบุคลากรที่มีประสบการณ์และความสามารถไป”

ผู้บริหารระดับสูง สถานีแบบเอกชน มีข้อเสนอแนะว่า

“แน่นอนที่ภาคการเมืองนั้นมีอิทธิพลอย่างมาก รัฐยังไม่เห็นความสำคัญของสื่อตัวนี้ รัฐจะทุ่มเทอย่างไรเพื่อผลักดันสิ่งที่ดีๆ ให้เกิดขึ้นได้ เพราะรัฐมีทีวีของตัวเองไม่รู้ต่อกี่ช่อง ทั้งช่อง 5, ช่อง 9, ช่อง 11 และอีกไม่นานก็จะมีเพิ่มอีกช่องหนึ่งก็คือไอทีวี รัฐจะให้ความสนใจกับสื่อช่องนี้อย่างไรในการให้เป็น

Knowledge Base กับประชาชน ทำไมรายการที่มีต้นทุนถูกๆ อย่างรายการ “เด็กฉลาดชาติเจริญ” ไม่เห็นมีฉายเลยในสถานีของรัฐ ผมเห็นว่าผู้ที่จะมาเริ่มต้นแก้ไขสิ่งเหล่านี้ก็คือรัฐบาล แต่รัฐบาลกลับไม่มีความรู้เรื่องเหล่านี้ รัฐจะต้องตามให้ทันกับปัญหาต่างๆ ที่เดินหน้าไปไกลแล้ว ในขณะที่ประเทศอื่นๆ เขาก้าวผ่านระบบเรตติ้งแบบเก่าไปหมดแล้วก็ได้ แต่บังเอิญเราเป็นประเทศด้อยพัฒนา ระบบการส่งสัญญาณเรายังใช้ระบบ Terrestrial หรือเสาส่งสัญญาณอยู่ ในขณะที่โลกข้างนอกเขาเป็นระบบ Digital Media กันหมดแล้ว ระบบเรตติ้งนี้ยังมีอยู่ในแถบ Southeast Asia , Latin America และ ยุโรปบางประเทศเท่านั้น เพราะถ้ารัฐไม่เป็นผู้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงแล้วก็คงยากที่จะเปลี่ยนได้ เพราะภาคเอกชนนั้นเขาคงไม่ลุกขึ้นมาเปลี่ยนแปลงเพราะเอกชนได้ผลประโยชน์อยู่แล้วอย่างช่อง 7 ซึ่งเขาคงไม่ลุกขึ้นมาทำอะไรกับระบบเรตติ้งแบบนี้ ช่อง 3 ก็อาจจะได้ประโยชน์บ้างในช่วงที่ไอทีวีเราเจาะกลุ่มคนดูอย่างรุนแรง แต่ว่าเราอาจจะพลาดพลังในการต่อสู้เพราะไอทีวีไปเจออุปสรรค ถ้าเราไม่พลาดผมว่าเราก็ยังสู้ได้”

ระบบโฆษณาบ้านเรา

ระบบการโฆษณاب้านเรานับว่าเป็นปัญหาใหญ่ เพราะประเทศไทยเราได้รับเอาระบบของต่างประเทศที่ใช้การวัดเรตติ้งเป็นตัวกำหนดความต้องการของคนทั้งประเทศ ทั้งที่มาตราฐานในการวัดขาดความเที่ยงตรง เพราะเครื่องมือที่วัดทัศนคติของผู้ชมนั้นมีจำนวนน้อย คือมีประมาณ 1000 เครื่องทั่วประเทศเมื่อเทียบกับจำนวนคนทั้งประเทศ 60 กว่าล้านคน และกระบวนการคัดเลือกกลุ่มตัวแทนที่ยังขาดความเที่ยงตรง เพราะส่วนมากไปวัดจากคนกลุ่มล่างที่ยากจน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวแทนที่เป็นคนระดับกลางซึ่งเป็นกลุ่มคนที่มีกำลังซื้อและเป็นกลุ่มที่กำหนดทิศทางของประเทศอย่างแท้จริง ซึ่งถ้าหากว่าจำนวนเครื่องวัดที่มีจำนวน 800 เครื่องจาก 1000 เครื่องไปติดตั้งและวัดผลอยู่กับบ้านของกลุ่มผู้ยากจนหรือชานาเสียแล้ว และอีก 200 เครื่องไปวัดอยู่กับคนชั้นกลาง แน่แน่นอนว่า ผลการวิจัยที่ออกมาก็จะได้ภาพอีกภาพหนึ่งของประเทศไทยไปซึ่งนั่นไม่ใช่ความเป็นจริงของเรา การวัดผลเรตติ้งจึงถูกบิดเบือนมาโดยตลอด เมื่อผลการวิจัยที่ผิดก็ส่งผลถึงการซื้อโฆษณาและสนับสนุนรายการโทรทัศน์ของบริษัทเอเยนซีที่ผิดไปด้วย ทำให้บริษัทเอเยนซีบ้านเรากลายเป็นหน่วยที่มากำหนดทิศทางเนื้อหาและสาระ กำหนดการรับรู้และรับชมของคนไทยว่าจะดูอะไรหรือไม่ต้องดูอะไร เป็นการกำหนดโดยใช้กลุ่มทุนเข้าครอบงำ ทั้งที่การครอบงำหรือกำหนดทิศทางทางการรับรู้ข่าวสารนั้นควรเป็นสถานีโทรทัศน์ต่างๆ ตรงกันข้ามสถานีต่างๆ กลับถูกกำหนดทิศทางโดยบริษัทเอเยนซีโฆษณาโดยเอาผลของเรตติ้งมาเป็นตัววัด ทำให้รายการที่น่าจะเป็นประโยชน์มีสาระล้มหายตายจากไปจากเมืองไทยด้วยเหตุผลที่ว่า รายการขายไม่ได้เพราะไม่มีเรตติ้ง จึงทำให้ไม่มีโฆษณาเข้า ดังนั้นสถานการณ์ สื่อสารมวลชนของชาติในปัจจุบันและที่ผ่านมา โดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์กลับเป็นเพียงเครื่องมือและช่องทางที่หาประโยชน์ของกลุ่มเหล่านี้เท่านั้น ดังนั้น กลุ่ม NGO ที่มีออกมาเรียกร้องกับสื่อต่างๆ ในเรื่องการนำเสนอเนื้อหาที่ไม่เหมาะสม หรือกลุ่มคนที่เรียกร้องสิทธิของผู้บริโภค หรือแม้แต่รัฐบาลเองที่มักเรียกร้องหาคุณภาพรายการจากสถานีโทรทัศน์ต่างๆ รัฐบาลกลับไม่เคยเข้าใจหรือสนใจเลยว่าขายได้หรือขายไม่ได้ สนใจแต่ว่าเนื้อหาหรือนั้นดีหรือไม่ ซึ่งในมุมแห่งความเป็นจริงนั้น ในเชิงพาณิชย์เนื้อหารายการจะดีหรือไม่ถูกกำหนดโดยระบบเรตติ้ง ปัญหานี้ใหญ่โตเกินกว่าที่สถานีโทรทัศน์ต่างๆ จะต่อสู้โดยลำพังได้ เพราะเป็นระบบสากลแบบทุนนิยมที่ครอบงำไปทั่วโลก สิ่งสำคัญคือภาครัฐจะต้องมีความเข้าใจที่ถูกต้องและควรมองเห็นปัญหาต่างๆ ที่แท้จริงที่ปรากฏแก่สังคมในเชิงลบทุกมิติเหล่านั้นต่างมาจากสื่อ และโดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์ควรได้มีการตระหนักรู้ถึงปัญหาสังคมอันเป็นรากเหง้าที่แท้จริงอันเป็นสาเหตุของปัญหาทั้งหลายไม่ว่าวัฒนธรรมที่เสื่อมถอย ปัญหาทางสังคม ทั้งรสนิยมที่ตกต่ำและความล้าสมัยในการรับชมของคนไทย ที่ผ่านมารัฐไม่ได้ให้ความสนใจเรื่องเรตติ้งเลย เพราะมองว่ามันเป็นเรื่องของธุรกิจที่ไม่เกี่ยวกับรัฐ รัฐไม่ได้มองว่าระบบเรตติ้งนี้ที่ส่งผลกระทบกระเทือนต่อการกำหนดทิศทางเนื้อหาในการนำเสนอทีวีบ้านเรา เพราะรัฐเองไม่มีความรู้ด้านนี้ จึงไม่รู้ว่าจะทำอะไรให้ทีวีบ้านเราพัฒนาก้าวไปทัดเทียมกับประเทศที่เจริญแล้ว รัฐควรได้

ร่วมมือร่วมใจกับทุกฝ่ายทุกภาคสังคมเพื่อแก้ไขปัญหาที่กันอย่างจริงจังและจริงใจ เพราะสื่อโทรทัศน์ทุกสถานีในประเทศไทยต่างก็เป็นของรัฐทั้งหมดภายใต้สัมปทานของรัฐอย่างใดอย่างหนึ่ง ทำอย่างไรจึงจะร่วมกันไม่ยอมรับระบบเรตติ้งที่ไม่เที่ยงตรงที่มาเป็นตัวกำหนดการรับรู้ของคนทั้งประเทศได้

ผู้ถือหุ้น

เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการองค์กร ทั้งผู้บริหารและพนักงาน เพราะการบริหารองค์กรให้ประสบผลสำเร็จก้าวหน้าขึ้นนั้นถือเป็นภารกิจของผู้บริหารที่ต้องรับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการทำได้ให้กับองค์กรหรือแม้กระทั่งต้องประนีประนอมต่อนโยบายต่างๆ ที่อาจต้องปรับเปลี่ยน เพราะแนวความคิดที่ไม่ตรงกัน หลายครั้งก็ต้องหาจุดกึ่งกลาง บางครั้งก็ต้องทดลองทำดูแล้วก็ปรับเปลี่ยนไป

แนวโน้มในการบริหารจัดการสถานีโทรทัศน์ไทยในอนาคต

แนวโน้มในอนาคตของการบริหารจัดการสถานีโทรทัศน์ไทย อาจจะต้องแบ่งออกเป็น 2 ขาใหญ่ๆ คือการบริหารเรื่องเครือข่ายหรือ Network กับการบริหารเรื่องเนื้อหา หรือ Contents ต่อไปคนที่ผลิตรายการก็ไม่ต้องมาแบกรับภาระลงทุนด้านเครือข่ายต่างๆ ทั่วประเทศ ปลดให้เป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะดูแลบริหารตรงนี้ไป สถานีโทรทัศน์ในอนาคตก็อาจมีขอบเขตที่เล็กกะทัดรัดลง แต่มีศักยภาพมากขึ้นเพราะสามารถบริหารจัดการในเรื่องของเนื้อหาและคุณภาพได้มากขึ้น เพราะสถานีโทรทัศน์ในปัจจุบันต่างแข่งขันลงทุนสร้างเครือข่ายของตัวเองขึ้นมามากมายและทุ่มเงินลงทุนไปมหาศาล เนื่องจากยังไม่มียุทธศาสตร์ที่ชัดเจนจากภาครัฐ แนวโน้มในอนาคตที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ก็คือ การที่สถานีโทรทัศน์ในประเทศไทยจะต้องก้าวเข้าสู่ระบบดิจิทัลอย่างเต็มตัว เนื่องจากแรงผลักดันจากเทคโนโลยี เพียงแต่ว่าจะเลือกเป็นระบบดิจิทัลประเภทไหน ซึ่งต้องรอดูผลการพิจารณาจากทางภาครัฐว่าจะตัดสินใจเช่นไร ข้อดีของระบบดิจิทัลนั้นนอกจากในเรื่องของสัญญาณที่มีความคมชัดกว่าแล้ว ยังสามารถสร้างระบบการปฏิสัมพันธ์ (Interactive) ระหว่างสถานีกับผู้ชมทางบ้านได้ อีกทั้งการบีบอัดสัญญาณในคลื่นความถี่เดียวให้แตกออกไปได้อีกหลายช่องความถี่ คลื่นความถี่ของสถานีต่างๆ ที่ได้สัมปทานออกอากาศได้เพียงหนึ่งช่องนั้น แต่ถ้าเป็นระบบดิจิทัลแล้วสามารถบีบอัดและส่งออกได้อีก 5 ช่องความถี่ ถ้าในอนาคตรัฐบาลเป็นเจ้าของความถี่แล้ว บริษัทต่างๆ ที่ต้องการจะผลิตรายการก็ไม่จำเป็นต้องมีความถี่เอง ไม่จำเป็นต้องไปสร้างเครื่องส่งหรือเครือข่ายทั้งหลายให้สิ้นเปลือง รัฐบาลก็เป็นผู้บริหารเครือข่าย (Network) เองทั้งหมด แต่นั่นก็ต้องไปวางระบบองค์การกันใหม่ อาจจะตั้งเป็นแบบองค์การโทรศัพท์หรือการสื่อสารแห่งประเทศไทยเพื่อมาบริหารงานเครือข่ายเหล่านี้เอง

ผู้บริหารระดับสูง สถานีแบบเอกชน เสนอแนะว่า

"เชื่อว่าคนที่จะทำธุรกิจทีวีในอนาคตจะต้องก้าวไปเป็นผู้สรรหารายการหรือ Content Provider มากขึ้น และผู้ประกอบการก็ต้องเดินเข้าไปหาสื่อที่ทันสมัยมากขึ้นเพื่อเพิ่มช่องทางของตัวเอง วันนี้ประเทศไทยถูกจำกัดในเรื่องใบอนุญาตประกอบการสถานีโทรทัศน์มาก แต่ถ้าเรามองว่าจะทำทีวีดาวเทียมหรือทำเคเบิลทีวีได้หรือไม่ คำว่าข่าวนั้นเราสามารถจะทำให้ Content นี้ไปอยู่ในพื้นที่ใดได้บ้าง ปัจจุบัน Content ข่าวนั้นไปอยู่ในพื้นที่ของโทรศัพท์มือถือถึง 5 แสนคนแล้ว เดิมสิ่งนี้เคยเป็น Free Contents แต่มีคำกล่าวหาว่าเป็น Content ที่ดีคนก็อยากซื้อ หรือ People buy high quality Content เช่นที่ผู้ชมซื้อเคเบิลทีวี หรือว่าซื้อข่าวโมบไอน์เทอร์เน็ต และตอนนี้เรามีประชาชน 5 แสนคนที่จ่ายเงินซื้อ SMS ข่าวเราเดือนละ 29 บาท เป็นปรากฏการณ์ใหม่ของคนซื้อเนื้อหาของเรา ทั้งที่ก่อนหน้านี้เราให้ฟรีมาตลอด ส่วนในอนาคตเราจะสามารถขายเนื้อหาข่าวได้อย่างไรในรูปแบบใหม่ๆ อาจจะผ่านเคเบิลทีวี ผ่านทีวีดาวเทียม หรือผ่านโมบายทีวี ซึ่งสิ่งเหล่านี้มันมาอยู่หน้าคุณหมดแล้ว เทคโนโลยีที่ก้าวหน้านี้จะทำให้ความเป็นส่วนตัวของผู้รับสารมีมากขึ้น และที่จะเป็นรูปแบบในอนาคตก็คือ โมบายทีวี คนจะสามารถรับชมทีวีผ่านมือถือได้ทันทีทันใด ณ จุดไหนของประเทศหรือของโลกถ้าเครือข่ายนั้นไปถึง แม้ตอนนี้เป็นการปรับเปลี่ยนช่วงแรกๆ ของโทรศัพท์มือถือที่สามารถรับชมข่าวสารจากทีวีผ่านมือถือได้ แต่ปัจจุบันคุณภาพยังไม่สมบูรณ์ คิดว่าใน

อีก 5 ปีข้างหน้ามันก็จะมีความชัดเจนที่ใหญ่พอ มีความคมชัดพอ ส่งภาพได้มีมโนลไม่กระตุกมีคุณภาพสูงขึ้น มีความเป็น Personal Media มากเช่นเดียวกับที่คุณมีเครื่องคอมพิวเตอร์ และคุณก็สามารถจะเล่นอินเทอร์เน็ตที่ใดก็ได้เพราะมีอินเทอร์เน็ตแบบไร้สาย และสามารถดูทีวี ทางอินเทอร์เน็ตได้ด้วย

ในอนาคตทีวีไทยนั้น เชื่อว่าคนที่ทำ Content Provider นั้นจะไปทำ Network Provider มากขึ้น เพราะว่าการทำ Network Provider มีการลงทุนต่ำลง เช่นการทำทีวีดาวเทียมวันนี้นั้นลงทุนต่ำ การเข้าหาคนดูในแบบทีวีดาวเทียมมันลงทุนถูกกว่าการเข้าหาคนดูในแบบที่เป็นทีวีที่ต้องออกอากาศโดยเสาส่งหรือ Terrestrial อย่างมหาศาล ในต่างประเทศนั้นเขาเดินไปสู่ทีวีดาวเทียม ไปเป็นดิจิตอลทีวีหรือเป็นแคเบิลทีวีกันหมดแล้ว”

สรุป

ผลจากการวิจัยทั้งสองส่วนทำให้ทราบว่า ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการบริหารงานของสถานียแบบราชการหรือรัฐวิสาหกิจคือ เรื่องนโยบายขององค์กรและสายงานในการปฏิบัติงาน เนื่องจากเป็นสถานีโทรทัศน์ที่ภาครัฐเป็นเจ้าของจึงมีภารกิจที่จะต้องสนองตอบนโยบายของต้นสังกัด มีการปรับเปลี่ยนผู้บริหารรวมทั้งนโยบายและทิศทางการบริหารกันบ่อยๆ ซึ่งแต่ละครั้งก็อยู่ในตำแหน่งได้เพียงวาระสั้นๆ ทำให้พนักงานภายในองค์กรต้องปรับตัวตามกันอยู่เสมอ ขาดผู้นำองค์กรที่มีวิสัยทัศน์มีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ หรือขาดความจริงจังทุ่มเทในการบริหาร เป็นการเข้ามาบริหารงานตามวาระหรือตามใบสั่งทางการเมือง ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลส่งผลกระทบในการบริหารรองลงมาคือ เรื่องขวัญและกำลังใจในการทำงานและเรื่องรายได้เงินเดือนเบี้ยเลี้ยง นับว่ามีรายได้ต่ำกว่าสถานียเอกชนและกึ่งเอกชนอย่างเห็นได้ชัด เพราะได้รับงบประมาณจากภาครัฐหรือต้นสังกัดค่อนข้างต่ำ จึงทำให้ขาดแรงจูงใจในการทำงานจนกลายเป็นวัฒนธรรมแบบข้าราชการที่ไม่ค่อยกระตือรือร้นกระฉับกระเฉงซึ่งขัดแย้งกับธรรมชาติของวัฒนธรรมของการทำงานสื่อ

ส่วนปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการทำงานของทุกฝ่ายในองค์กรคือ สถานการณ์ทางการเมือง เพราะเป็นสถานีของรัฐเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองแต่ละครั้งย่อมส่งผลทั้งโดยตรงและโดยอ้อม เริ่มตั้งแต่ตัวผู้บริหารสูงสุดและผู้บริหารระดับสูงรวมถึงนโยบายขององค์กรก็ต้องปรับเปลี่ยนไปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การทำงานตั้งอยู่บนความไม่แน่นอนของระบบการเมือง อาจมีการเมืองเข้ามาแทรกเป็นระยะๆ ตามการเมืองที่เปลี่ยนไป ทำให้ขาดจุดยืนในความเป็นสื่อและขาดการต่อเนื่องในการบริหารงานองค์กร และปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลรองลงมาคือสภาวะเศรษฐกิจและสภาพสังคม เพราะสภาวะการเมือง สภาวะเศรษฐกิจและสภาพสังคม เป็นสิ่งที่เกี่ยวเนื่องกันอย่างที่แยกไม่ออก ดังนั้นผลการวิจัยที่ออกมาจึงเป็นสิ่งที่ชี้ชัดให้เห็นว่าปัจจัยภายนอกทั้ง 3 สิ่งนี้มีอิทธิพลต่อการทำงานขององค์กรโดยรวมที่มีค่าปฏิภาคผกผันตามกันเสมอ การทำงานที่เป็นระบบราชการก็ถือเป็นปัญหาใหญ่สำหรับช่อง 11 เพราะระบบราชการไม่เหมาะสมที่จะนำมาบริหารจัดการกับการทำงานด้านสื่อ มีการใช้ระบบอุปถัมภ์ ปัญหาสำคัญอีกข้อหนึ่งคือปัญหาในเรื่องการเงิน สถานียแบบราชการได้รับเงินทุนในรูปของงบประมาณซึ่งเป็นงบประมาณที่ไม่สูงเมื่อเทียบกับงบประมาณของสถานียแบบรัฐวิสาหกิจ แต่การบริหารงานโทรทัศน์ล้วนแล้วแต่ต้องใช้เงินทุนในการดำเนินงานทั้งสิ้น ซึ่งสถานียแบบราชการจะมีปัญหาเรื่องนี้มากกว่าสถานียในแบบรัฐวิสาหกิจ ส่งผลกระทบไปถึงงบประมาณเพื่อการพัฒนาองค์กร เรื่องทุนสำหรับฝึกอบรมเพื่อสร้างบุคลากรให้มีทักษะความรู้ เรื่องของการบริหารจัดการ เรื่องสวัสดิการและคุณภาพในการผลิตรายการของสถานีย ฯลฯ

สถานียแบบราชการหรือรัฐวิสาหกิจมีภารกิจหลักที่จะต้องทำให้สัมฤทธิ์ผลก็คือ ทำหน้าที่เพื่อตอบสนองต่อการเป็นกลไกของรัฐและรัฐบาล รองลงมาคือการสร้างความพึงพอใจให้กับประชาชนหรือผู้รับสาร และถัดมาคือการตอบสนองต่อกลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มที่เฝ้ามองกดดัน ส่วนอนาคตของการบริหาร

จัดการองค์การจะต้องปรับเปลี่ยนไปตามกระแสโลกาภิวัตน์ ต้องก้าวให้ทันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่ส่งผลกระทบในทุกมิติของประเทศ ต้องทำหน้าที่เป็นกระบอกเสียงให้กับประเทศได้อย่างมีศักยภาพ มีเป้าหมายและยุทธวิธีที่จะเป็นสื่อแห่งชาติที่ทำหน้าที่ป้องกันการรุกรานของสื่อต่างชาติที่จะมากลืนกินวัฒนธรรมของชาติ

ด้านสถานะแบบกึ่งเอกชน มองเห็นว่าปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการบริหารงานของทุกฝ่ายก็คือเรื่องของรายได้ ค่าจ้างเงินเดือนและผลตอบแทนไม่ว่าจะเป็นเบี้ยเลี้ยงหรือโบนัสทั้งหลาย ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะมุมมองและวัฒนธรรมของแต่ละองค์การแตกต่างกัน สถานะกึ่งเอกชนดำเนินงานในเชิงธุรกิจเพื่อให้ได้ผลกำไรสูงสุดเป็นสำคัญ ดังนั้นพนักงานในองค์การจึงมีแนวโน้มที่จะมองปัจจัยด้านนี้เป็นสิ่งสำคัญ ส่วนปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบรองลงมาก็คือเรื่องขวัญกำลังใจ ตามมาด้วยปัจจัยเรื่องนโยบายขององค์การหรือผู้บริหารและสายงานในการปฏิบัติงาน เรื่องบรรยากาศของการทำงานภายในองค์การ เรื่องทีมงานที่ทำงานด้วยกัน และปัจจัยที่ส่งผลกระทบน้อยที่สุดก็คือ เทคนิคในการทำงาน

ด้านปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของทุกฝ่ายในองค์การมากที่สุดคือ สภาพภาวะการผันแปรทางเศรษฐกิจที่ขึ้น ๆ ลง ๆ ไม่แน่นอน และมีผลกระทบมากกว่าปัจจัยทางด้านสถานการณ์การเมืองหรือปัจจัยทางด้านสภาพทางสังคมเสียอีก เพราะเป็นสถานการณ์ที่กระทบเชิงธุรกิจการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจจึงมีผลกระทบโดยตรงกับยอดขายโฆษณาและรายได้ของสถานีฯ ปัจจัยที่เป็นตัวแปรถัดมาคือ ปัจจัยทางด้านผู้ถือหุ้น เพราะสถานีฯประเภทนี้ผู้ที่ถือหุ้นใหญ่จะเป็นคนๆเดียวกับผู้มีอำนาจในการบริหารสูงสุด หรือไม่ก็เป็นเจ้าของจึงสามารถกำหนดทิศทางการบริหารได้ทั้งหมด ดังนั้นสภาวะทางเศรษฐกิจและผู้ถือหุ้นจึงเป็นประเด็นใหญ่สำหรับสถานีแบบกึ่งเอกชน ส่วนปัจจัยที่กลับมามีอิทธิพลน้อยที่สุดก็คือ ผู้รับสารและผู้บริโภค

และสถานีฯกึ่งเอกชนจะสัมฤทธิ์ผลในการกิจได้ก็คือ สร้างความพึงพอใจให้กับประชาชนผู้รับสารให้ได้เป็นอันดับแรก รองลงมาคือเอื้อประโยชน์ต่อผู้ลงทุนและวงการโฆษณา ตอบสนองต่อกลไกของรัฐบาล และท้ายที่สุดคือตอบสนองต่อกลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มที่กดดัน แนวโน้มในการบริหารงานในอนาคตคือองค์การจะต้องปรับเปลี่ยนไปตามกระแสโลกาภิวัตน์ เช่นเดียวกับสถานีแบบราชการหรือรัฐวิสาหกิจผู้ประกอบการจะเริ่มเดินเข้าหาสื่อใหม่มากขึ้นเพื่อเพิ่มศักยภาพในการเข้าถึงประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมาย จะกลายเป็นสื่อที่มีความเป็นส่วนตัวมากขึ้น เช่น โมบายทีวีหรือสื่ออินเทอร์เน็ต โดยสื่อโทรทัศน์จะมีบทบาทมากในฐานะที่เป็น Content Provider ที่สำคัญ

ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อการบริหารงานของสถานีโทรทัศน์เอกชน อย่าง ไอทีวี คือ นโยบายขององค์การหรือนโยบายของผู้บริหารตลอดจนสายงานที่ปฏิบัติงาน เพราะสถานีฯไอทีวีตั้งแต่เริ่มก่อตั้งมาประสบปัญหาหลายด้านจนต้องเปลี่ยนแปลงผู้บริหารหลายชุด ทั้งมีการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์และจุดยืนของสถานีฯมาแล้วหลายครั้งทำให้พนักงานในองค์การต้องปรับตัวกันอยู่ตลอดเวลา ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลถัดลงมาตามลำดับก็คือ ปัจจัยในเรื่องทีมงาน ปัจจัยในเรื่องบรรยากาศในการทำงานขององค์การ ปัจจัยเรื่องขวัญกำลังใจของคนทำงาน และปัจจัยในเรื่องรายได้ ค่าจ้างและผลตอบแทนเรื่องเบี้ยเลี้ยงรวมถึงโบนัส ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าพนักงานของสถานีฯเอกชนไม่มีปัญหาเรื่องค่าจ้างแรงงานต่ำ มีระบบสวัสดิการและค่าตอบแทนที่เหมาะสม ส่วนปัจจัยภายในที่มีผลกระทบน้อยที่สุดในองค์การก็คือ เรื่องเทคนิคในการทำงานขององค์การ

ส่วนปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานของทุกฝ่ายในองค์การคือ สภาวะทางการเมือง ซึ่งจากการวิเคราะห์ผลที่ออกมาเช่นนี้ก็อาจเป็นเพราะว่าในช่วงที่เก็บข้อมูลวิจัยนั้น สถานีฯไอทีวีกำลังประสบปัญหาในเรื่องคดีความกับ สปน. และรอการตัดสินจากศาลปกครองว่าไอทีวีจะแพ้คดีหรือไม่อย่างไร ทำให้ขวัญและกำลังใจของพนักงานไม่ค่อยมีความมั่นคงนัก ส่วนปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานของแต่ละฝ่ายน้อยลงมากที่สุดคือปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและผู้ถือหุ้น ตามมาด้วยผู้รับสารและผู้บริโภคที่เป็นปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินงานของสถานีฯ ซึ่งปัจจัยในด้านผู้รับสารและผู้บริโภคนั้นสถานีฯเอกชนได้ผลการวิจัยที่มีค่าสูงกว่าสถานีแบบกึ่งเอกชน ผลที่ออกมาเช่นนี้บ่งชี้ว่าสถานีฯเอกชนสนใจความรู้สึกและให้ความ

สำคัญกับผู้รับสารมากกว่าสถานะแบบกึ่งเอกชน สถานะกึ่งเอกชนเห็นว่าสถานะจะสัมฤทธิ์ผลในการทำงานก็ต่อเมื่อองค์การสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับผู้ชมมากที่สุดเป็นเป้าหมายหลัก รองลงมาคือการตอบสนองในการเป็นกลไกของรัฐและรัฐบาล ถัดมาคือการเอื้อประโยชน์ต่อผู้ลงทุนและวงการโฆษณา และสุดท้ายคือการตอบสนองต่อกลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มกดดัน ส่วนอนาคตในการบริหารงานของสถานะจะต้องเติบโตและพัฒนาไปพร้อมๆกับทางด้านวิชาชีพ ขณะเดียวกันก็ต้องมีการแข่งขันอย่างรุนแรงกับสื่อมวลชนด้วยกัน

แนวโน้มในการบริหารจัดการสื่อโทรทัศน์ในประเทศไทยคือ สถานะโทรทัศน์ของภาครัฐจะต้องปรับตัวอย่างรุนแรง เพราะเป็นช่วงวิกฤตของสังคมไทยที่ถูกสื่อต่างชาติเข้าครอบงำทั้งด้านวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ ฯลฯ รัฐต้องเร่งศึกษาและให้ความสำคัญในเรื่องนี้อย่างจริงจัง และกำหนดเป็นนโยบายเชิงรุกที่จะทำให้สื่อโทรทัศน์ของชาติเป็นสื่อเพื่อการพัฒนาในทุกๆด้านและนำมาใช้เป็นเครื่องมือที่สำคัญเพื่อต่อต้านการรุกและกลืนกินของวัฒนธรรมจากต่างชาติ และแนวโน้มในการบริหารจัดการสถานะโทรทัศน์ไทยอาจจะต้องแบ่งออกเป็น 2 ขาใหญ่ๆ คือการบริหารเรื่องเครือข่าย(Network) กับการบริหารเรื่องเนื้อหา(Contents) ต่อไปคนที่ผลิตรายการก็ไม่ต้องมาแบกรับภาระลงทุนด้านเครือข่ายที่มีทั่วประเทศ เป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะดูแลบริหารจัดการในเรื่องของเนื้อหาและคุณภาพ และสถานะโทรทัศน์ไทยจะต้องก้าวเข้าสู่ระบบดิจิทัลอย่างเต็มตัว เนื่องจากแรงผลักดันจากเทคโนโลยี เพียงแต่จะเลือกเป็นระบบดิจิทัลประเภทไหนก็ต้องขึ้นอยู่กับนโยบายภาครัฐ ซึ่งระบบทีวีดิจิทัลนั้นจะทำให้ภาพนั้นมีคุณภาพและมีความคมชัดกว่าเดิม และยังสามารถสร้างระบบการปฏิสัมพันธ์ (Interactive) ระหว่างสถานะกับผู้ชมทางบ้านได้

และในอนาคตเชื่อว่าผู้ผลิตและจัดหารายการโทรทัศน์ (Contents Provider) จะก้าวมาทำเครือข่าย (Network Provider) มากยิ่งขึ้น เพราะอนาคตการทำ Network Provider มีการลงทุนต่ำลง เช่นการทำทีวีดาวเทียมมันลงทุนต่ำ การเข้าหาคนดูในแบบทีวีดาวเทียมจะลงทุนถูกกว่าการเข้าหาคนดูและลงทุนในแบบทีวีที่ต้องส่งออกอากาศโดยเสาส่งหรือ Terrestrial อย่างมหาศาล ซึ่งในต่างประเทศนั้นเขาก้าวไปสู่ทีวีดาวเทียม หรือเป็นเคเบิลทีวีกันหมดแล้ว

.....

บทที่ 7

ข้อสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ข้อสรุป

การจัดโครงสร้างองค์การในแต่ละสถานีโทรทัศน์มีความแตกต่างกันไปในแต่ละประชาคม โดยประชาคมที่มีการบริหารงานแบบราชการหรือรัฐวิสาหกิจจะมีโครงสร้างและหน้าที่ที่แข็งแกร่ง ในขณะที่องค์การที่มีการบริหารงานแบบเอกชนจะมีโครงสร้างที่อ่อนไหวยืดหยุ่น เพราะเป็นการดำเนินการโดยอาสาสมัคร แม้ว่าโครงสร้างและหน้าที่ของการบริหารงานแบบราชการจะมีจุดเด่นอยู่ที่มีโครงสร้างที่ชัดเจนและแข็งแกร่งอยู่แล้วก็ตาม แต่เมื่อถูกนำมาใช้กับการบริหารองค์กรสื่อโทรทัศน์ ที่มีธรรมชาติค่อนข้างต่างไปจากองค์การธุรกิจอื่นโดยทั่วไป กล่าวคือ องค์กรสื่อเป็นองค์กรที่ต้องการความคล่องตัวรวดเร็วในการตัดสินใจบริหารงานเพื่อการแข่งขัน เช่นผู้บริหารองค์กรจะต้องตัดสินใจในเรื่องของกระบวนการทำข่าวให้รวดเร็วเหนือคู่แข่ง จำเป็นต้องอนุมัติทั้งงบประมาณและอัตราค่าจ้างอย่างเร่งด่วนในการปฏิบัติงาน หากเป็นองค์กรสื่อโทรทัศน์ที่บริหารงานแบบเอกชนก็สามารถจะตัดสินใจได้ทันทีรวดเร็ว แต่หากเป็นการบริหารงานแบบราชการแล้ว จะติดขัดกับขั้นตอนของทางราชการทั้งในเรื่องเอกสาร เรื่องการอนุมัติงบประมาณ กว่าจะออกปฏิบัติหน้าที่ทำข่าวได้ก็เสียเวลามากไม่ทันการ จึงทำให้สถานีสื่อโทรทัศน์ที่มีการบริหารงานแบบราชการมีความไม่สะดวกและติดขัดหลายประการ ซึ่งเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้สถานีที่รูปแบบการบริหารแบบราชการไม่สามารถจะแข่งขันกับสถานีแบบเอกชนได้เลย

จุดแตกต่างอีกข้อหนึ่งของสถานีที่บริหารงานแบบราชการ โดยเฉพาะสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ เป็นสถานีแห่งเดียวที่ไม่มีโครงสร้างของฝ่ายการตลาดอยู่เลยแต่จะมีฝ่ายนโยบายและแผน ในขณะที่สถานีแบบกึ่งเอกชนและแบบเอกชน สถานีแบบรัฐวิสาหกิจ และสถานีแบบราชการ อย่าง ช่อง 5 ต่างมีโครงสร้างของฝ่ายการตลาดอยู่ทั้งสิ้น ที่เป็นเช่นนั้นเพราะนโยบายของสทท.ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์นั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อปฏิบัติการกิจของการเป็นเครื่องมือการประชาสัมพันธ์ให้กับภาครัฐ รวมถึงสร้างความเข้าใจอันดีให้เกิดขึ้นระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับประชาชน เป็นสถานีที่คำนึงถึงการให้สาระและความรู้แก่ผู้ชมเป็นหลัก ยึดหลักการบริหารที่คำนึงถึงความมั่นคงของชาติสูงกว่าสถานีอื่น ไม่คำนึงถึงการจัดจาลำดับเรตติ้งหรือผลการวิจัยทางการตลาดเรื่องความนิยมของผู้ชมรายการ จึงไม่จำเป็นจะต้องมีฝ่ายการตลาดเพื่อกำหนดกลยุทธ์ในการแข่งขัน เพราะไม่จำเป็นต้องแข่งขันในเชิงธุรกิจกับสถานีช่องใด เพราะรัฐจัดสรรงบประมาณมาให้ในการดำเนินงานแต่ละปี ข้อเสียคือทำให้องค์กรขาดแรงกระตุ้นในการแข่งขันพัฒนาองค์การให้เจริญก้าวหน้า เหมือนกับสถานีโทรทัศน์อื่นๆ

การบริหารงานของสถานีแบบราชการหรือรัฐวิสาหกิจ มีรูปแบบการบริหารจัดการที่ยึดหลักการทำงานตามสายการบังคับบัญชาที่เข้มแข็งมากกว่ากลุ่มสถานีเอกชน เน้นกระบวนการทำงานในเรื่องการกำหนดนโยบายและแผนงานมากที่สุด แต่ยังมีงานที่มีความเป็นทึมน้อย กระบวนการทำงานต้องคำนึงถึงการบริหารงบประมาณที่รัดกุมสูงกว่าสถานีช่องอื่นๆ เพราะเป็นเงินของแผ่นดินที่ต้องตรวจสอบตามระเบียบของกระทรวงการคลัง เป็นหน่วยงานราชการที่ต้องอยู่ในกรอบของกฎและระเบียบวินัย มีสายการบังคับบัญชาลดหลั่นกันมาตามระบบชั้น บริหารงานอยู่ภายใต้งบประมาณและต้นทุนการผลิตที่น้อยกว่าสถานีกลุ่มอื่น โดยรัฐเป็นผู้จัดสรรงบประมาณให้ ข้อได้เปรียบคือ ไม่มีต้นทุนที่ต้องจ่ายค่าสัมปทานเหมือนกับสถานีแบบกึ่งเอกชนและแบบเอกชน อีกทั้งมีเครือข่ายทั้งสถานีวิทยุและสถานีโทรทัศน์กระจายอยู่ทั่วประเทศ แต่ยังคงขาดความสามารถในการบริหารจัดการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดได้ เนื่องจากยังขาดเงินทุน ผู้นำและระบบการบริหารงานที่เหมาะสม

มีการใช้ระบบอุปถัมภ์ในองค์กรมากกว่าทุกกลุ่มสถาบัน การก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งของผู้บริหารสถานีโอททศน์ในกลุ่มนี้ เป็นไปตามระเบียบวาระของทางราชการ โดยใช้ระบบอาวุโส ระบบชั้นหรือระบบพวกพ้องเป็นตัวชี้วัด ไม่ได้เกิดจากความเหมาะสมในด้านการเป็นผู้มีความรู้และความสามารถที่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ เป็นการเข้ามาบริหารงานตามวาระหรือตามใบสั่งทางการเมือง ตำแหน่งก็อยู่เพียงในระยะเวลาสั้นๆ มีปัจจัยคืออิทธิพลทางการเมืองเป็นตัวแปรสำคัญที่มีผลเกี่ยวเนื่องกับวาระที่ดำรงตำแหน่ง

วิสัยทัศน์หรือการกำหนดยุทธศาสตร์ขององค์กรนั้นยังขาดการสื่อสารภายในกับคนในองค์กร ยังมีความสับสนและขาดความน่าเชื่อถือต่อตัวผู้นำองค์กร เพราะทราบดีว่าวิสัยทัศน์ที่กำหนดขึ้นมานั้นไม่สามารถเป็นจริง ไม่นานก็ต้องปรับเปลี่ยนไปตามวาระทางการเมืองทั้งวิสัยทัศน์และตัวผู้บริหาร ค่าตอบแทนค่าจ้างเงินเดือนและสวัสดิการของพนักงานต่ำเมื่อเทียบกับสถาบันแบบกึ่งเอกชนและแบบเอกชน มีสวัสดิการตามมาตรฐานของข้าราชการทั่วไป มีวัฒนธรรมการทำงานแบบยึดหลักการทำงานแบบข้าราชการมากกว่าที่จะทำงานแบบสื่อโทรทัศน์ แต่ละคนมุ่งหาชื่อหรือหาตำแหน่งที่ก้าวหน้าจากผลงานทางข้าราชการมากกว่าผลงานที่ปรากฏทางด้านสื่อโทรทัศน์ จนกลายเป็นวัฒนธรรมแบบข้าราชการที่ไม่ค่อยกระตือรือร้นซึ่งขัดแย้งกับธรรมชาติของวัฒนธรรมในการทำงานสื่อ

การบริหารผังรายการโทรทัศน์มุ่งให้ความสำคัญกับการนำเสนอข้อมูลข่าวสารต่อผู้ชมอย่างตรงไปตรงมา รองลงมาคือการให้ความรู้และสร้างการเรียนรู้ให้กับประชาชน ผังรายการมีความแตกต่างจากสถาบันแบบกึ่งเอกชนและเอกชนตรงที่มีภารกิจและนโยบายที่ชัดเจนเพื่อสนองตอบต่อภาครัฐหรือหน่วยงานรัฐ ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์และให้ความรู้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับประชาชน รวมถึงสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างภาครัฐกับภาคประชาชนเป็นหลัก วิเคราะห์เนื้อหาของรายการเห็นว่ามองผู้ชมเป็นพลเมือง โครงสร้างของผังรายการมีการกำหนดสัดส่วนชัดเจนเพื่อเป็นกรอบการทำงาน และมีลักษณะที่ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้ง่าย สามารถถอดหรือยกรายการได้ทันทีหากมีการกิจด่วนที่จะต้องตัดเข้ารายการพิเศษ ไม่เน้นการโฆษณาชวนเชื่อชักจูงประชาชน ไม่ค่อยให้ความสำคัญกับการจัดเรตติ้งทางการตลาดหรือเชิงธุรกิจมากนัก มีจุดอ่อนของผังรายการในด้านการนำเสนอและรูปแบบรายการดูจืดชืดไม่น่าสนใจ ไม่มีสีสัน ขาดการสร้างสรรคจินตนาการและแรงบันดาลใจให้กับผู้ชม เพราะขาดเงินทุนในการผลิตรายการเนื่องจากได้รับงบประมาณจากภาครัฐน้อย

แนวโน้มในการบริหารสถาบันแบบราชการหรือรัฐวิสาหกิจในอนาคตนั้นยังคงมีภารกิจหลักที่จะต้องทำให้สัมฤทธิ์ผลก็คือ ทำหน้าที่เพื่อตอบสนองต่อการเป็นกลไกของรัฐและรัฐบาล รองลงมาคือการสร้างความพึงพอใจให้กับประชาชนหรือผู้รับสาร ถัดมาคือการตอบสนองต่อกลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มที่เฝ้ามองกดดัน ส่วนอนาคตของการบริหารจัดการองค์กรจะต้องปรับเปลี่ยนไปตามกระแสโลกาภิวัตน์ ต้องก้าวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกที่ส่งผลกระทบในทุกมิติของประเทศ ต้องทำหน้าที่เป็นกระบอกเสียงให้กับประเทศได้อย่างมีศักยภาพ มีเป้าหมายและยุทธวิธีที่จะเป็นสื่อแห่งชาติที่ทำหน้าที่ป้องกันการรุกรานของสื่อต่างชาติที่จะมากลืนกินวัฒนธรรมของชาติ

การบริหารงานของกลุ่มสถาบันแบบกึ่งเอกชน อย่างช่อง 3 และช่อง 7 มีปรัชญาการทำงานที่เน้นความอยู่รอดขององค์กรเป็นสิ่งสำคัญ เพราะเป็นสถาบันกึ่งเอกชนที่มีนโยบายเพื่อการแข่งขันเชิงธุรกิจเป็นหลัก การบริหารงานคำนึงถึงความต้องการและสนองตอบต่อความต้องการของผู้ชมเป็นอันดับแรก ให้ความสำคัญกับการบริหารด้านการตลาด ไม่ค่อยให้ความสำคัญในเรื่องของสื่อที่ต้องมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่มากนัก เพราะอาจส่งผลกระทบต่อใบอนุญาตสัญญาสัมปทานคลื่นความถี่ที่ถือครองอยู่ได้ การกำหนดนโยบายและแผนงานของสถาบันแบบกึ่งเอกชนจะมีความยืดหยุ่นมาก สามารถปรับเปลี่ยนได้รวดเร็วและตลอดเวลา เพื่อให้ทันนโยบายนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่

เปลี่ยนแปลงไปอยู่เสมอ ไม่ยึดติดตายตัวกับนโยบายและแผนงานที่ได้กำหนดไว้เหมือนกับสถานะแบบราชการ ยังขาดซึ่งกระบวนการดำเนินงานและประสานงานภายในองค์กรให้มีประสิทธิภาพเพียงพอ

มีปัญหาในการบริหารสำนักงานเรื่องระบบอุปถัมภ์เช่นเดียวกับ สถานะ แบบราชการ และรัฐวิสาหกิจแต่มีไม่มากเท่า รองลงมาคือปัญหาในด้านค่าตอบแทนเงินเดือนและระบบสวัสดิการน้อย แม้จะเป็นบริษัทเอกชนที่ดำเนินกิจการมานานหลายสิบปีแล้ว แต่รูปแบบการบริหารงานในอดีตเป็นการบริหารในระบบครอบครัว ปัจจุบันเริ่มมีการปรับเปลี่ยนองค์การเพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในอุตสาหกรรมโทรทัศน์ สวัสดิการและค่าตอบแทนของสถานียกขบวนนี้จึงอยู่ในระดับปานกลาง ฐานเงินเดือนของพนักงานอยู่ในระดับปานกลางเมื่อเทียบกับธุรกิจทั่วไป แต่หากเทียบกับธุรกิจในระดับเดียวกันก็นับว่าอยู่ในระดับที่ดี

มีผังรายการที่เน้นการนำเสนอข้อเท็จจริงของข้อมูลข่าวสารอย่างตรงไปตรงมาอยู่ในระดับปานกลาง เนื้อหาที่นำเสนอของรายการมองผู้ชมเป็นผู้บริโภคสูง มากกว่าที่จะมองผู้ชมเป็นพลเมือง ผังรายการสามารถดึงดูดผู้ชมได้ดีกว่าทุกกลุ่มสถานีเพราะเป็นสถานีในเชิงธุรกิจที่มุ่งนำเสนอด้านบันเทิงเป็นหลัก มีรูปแบบการนำเสนอรายการและเนื้อหาที่น่าสนใจ และมีสีสัน สร้างจินตนาการและความหวังให้เกิดกับผู้ชมได้มากกว่าทุกกลุ่มสถานี การวางผังรายการมีกลยุทธ์เพื่อให้ได้เปรียบในการแข่งขันกับคู่แข่งได้ดี เน้นการวิจัยกลุ่มเป้าหมาย การโฆษณาและการประชาสัมพันธ์รายการต่างๆ แต่ไม่เน้นการจัดลำดับวาระสำคัญของข่าวสารและรายการเพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนมากนัก รูปแบบและเนื้อหาเน้นที่ทำให้เกิดการโฆษณาชวนเชื่อชักจูงประชาชนเพราะเป็นสถานีเพื่อธุรกิจ จึงทำเพื่อสนองตอบต่อกลุ่มทุนหรือบริษัทเอเยนซีให้ได้มากที่สุด

ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการบริหารงานของทุกฝ่ายก็คือเรื่อง รายได้ค่าจ้างเงินเดือนและผลตอบแทนไม่ว่าจะเป็นเบี้ยเลี้ยงหรือโบนัสทั้งหลาย ส่วนปัจจัยภายในที่ส่งผลกระทบรองลงมาคือเรื่องขวัญกำลังใจตามมาด้วยปัจจัยในเรื่องนโยบายขององค์กรหรือผู้บริหารและสายงานในการปฏิบัติงาน เรื่องบรรยากาศของการทำงานภายในองค์กร เรื่องทีมงานที่ทำงานด้วยกัน และปัจจัยที่ส่งผลกระทบน้อยที่สุดก็คือ เทคนิคในการทำงาน ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานของทุกฝ่ายในองค์กรมากที่สุดก็คือสภาวะการผันแปรทางเศรษฐกิจที่ขึ้นๆลงๆไม่แน่นอน การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจจึงมีผลกระทบโดยตรงกับยอดขายโฆษณาและรายได้ของสถานี ปัจจัยที่เป็นตัวแปรถัดมาก็คือปัจจัยทางด้านผู้ถือหุ้น เพราะสถานีประเภทนี้ผู้ที่ถือหุ้นใหญ่จะเป็นคนๆเดียวกับผู้มีอำนาจในการบริหารสูงสุด หรือไม่ก็เป็นเจ้าของเสียเอง ดังนั้นสภาวะทางเศรษฐกิจและผู้ถือหุ้นจึงเป็นประเด็นใหญ่สำหรับการบริหารสถานียกขบวนนี้แบบกึ่งเอกชนที่เน้นด้านธุรกิจเป็นหลัก ส่วนปัจจัยที่กลับมามีอิทธิพลน้อยที่สุดต่อการทำงานขององค์กรก็คือผู้บริหารผู้บริหาร

ภารกิจในการทำงานจะสัมฤทธิ์ผลได้นั้นต้องสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ชมให้ได้เป็นอันดับแรก รองลงมาคือการเอื้อประโยชน์ต่อผู้ลงทุนและวงการโฆษณา การตอบสนองต่อกลไกของรัฐและรัฐบาลและท้ายที่สุดคือการตอบสนองต่อกลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มที่กดดัน ส่วนแนวโน้มในการบริหารสถานียกขบวนกึ่งเอกชนในอนาคตก็คือ องค์กรจะต้องปรับเปลี่ยนไปตามกระแสโลกาภิวัตน์ เช่นเดียวกับสถานียกขบวนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ผู้ประกอบการจะเดินเข้าหาสื่อใหม่มากขึ้นเพื่อเพิ่มศักยภาพในการเข้าถึงประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมาย จะกลายเป็นสื่อที่มีความเป็นส่วนตัว(Personal Media) มากขึ้น เช่น โมบายทีวี หรือสื่ออินเทอร์เน็ต โดยสื่อโทรทัศน์จะมีบทบาทมากในฐานะที่เป็นผู้จัดหาและผลิตรายการ (Content Provider) ที่สำคัญ

การบริหารงานของสถานียกขบวนกึ่งเอกชน ที่ไม่ต้องบริหารงานภายใต้ข้อส่วนงานของรัฐ อย่างไอทีวีที่มีจุดยืนชัดเจนในการเป็นสถานีโทรทัศน์ ที่มีอิสระและเสรีภาพในการปฏิบัติหน้าที่สื่อสูงกว่าทุกสถานี มีการใช้ระบบอุปถัมภ์น้อยที่สุดกว่าทุกสถานี การคัดเลือกรับคนเข้ามาทำงานยึดหลักความรู้ความสามารถและความตั้งใจทุ่มเทเป็นเกณฑ์ ยึดหลักของเหตุและผลในการทำงานมากที่สุด ให้ความสำคัญกับเรื่องการสร้างความพึงพอใจให้เกิดกับลูกค้า ให้ความสำคัญกับระบบตรวจสอบทั้งภายในและภายนอกองค์กรเพื่อให้เกิดความโปร่งใส รวมถึงมีกระบวนการในด้านควบคุมและตรวจสอบประเมินผลการดำเนินงานมากกว่าทุก

กลุ่มสถานียด้วย เน้นเรื่องการทำงานเป็นทีม แต่มีรูปแบบการทำงานที่ยึดหลักการทำงานตามสายการบังคับบัญชาน้อยกว่าทุกสถานี และยึดหลักของการกำหนดนโยบายและแผนน้อยกว่าสถานีโทรทัศน์แบบราชการ

เรื่องสวัสดิการอยู่ในขั้นมาตรฐานเมื่อเทียบกับธุรกิจอื่นทั่วไป ไม่มีปัญหาเรื่องค่าจ้างต่ำกว่าปกติ เป็นบริษัทมหาชนจึงต้องมีความโปร่งใสมาก มีแผนตรวจสอบคอยตรวจสอบและปรับปรุงระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพ ให้ความสำคัญกับการบริหารด้านการตลาดและข้อมูลทางการวิจัยเพื่อนำมาบริหารผังรายการเพื่อให้แข่งขันได้

ผังรายการของสถานีโทรทัศน์ไอทีวีให้ความสำคัญกับการนำเสนอข้อเท็จจริงของข่าวสารอย่างตรงไปตรงมามากกว่าทั้งสองกลุ่มสถานี มีเนื้อหาของรายการประเภทให้การเรียนรู้และส่งเสริมความรู้ให้กับประชาชนอยู่ในระดับปานกลาง แต่เป็นสถานีที่ให้ความสำคัญต่อการจัดระเบียบและลำดับความสำคัญของข่าวสาร(Agenda setting) สู่ประชาชน วิเคราะห์ลักษณะเนื้อหาของสถานีเห็นว่ามีผู้ชมเป็นผู้บริโภคน้อยกว่าสถานีแบบกึ่งเอกชน มีรูปแบบการนำเสนอที่ไม่หวือหวาน่าสนใจเท่ากับสถานีแบบกึ่งเอกชน รูปแบบและเนื้อหาสามารถสร้างความหวังและจินตนาการให้กับผู้ชมได้ในระดับปานกลาง

ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อการบริหารงานของสถานี คือ นโยบายขององค์กรหรือนโยบายของผู้บริหารตลอดจนสายงานที่ปฏิบัติงาน ปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลลดลงมาตามลำดับก็คือ ปัจจัยในเรื่องทีมงาน ปัจจัยในเรื่องบรรยากาศในการทำงานขององค์กร ปัจจัยเรื่องขวัญกำลังใจของคนทำงาน และปัจจัยในเรื่องรายได้ค่าจ้างและผลตอบแทนในเรื่องเบี้ยเลี้ยงและโบนัส ผลการวิจัยนี้ชี้ให้เห็นว่าพนักงานของสถานีโทรทัศน์เอกชนนั้นไม่มีปัญหาเรื่องค่าจ้างแรงงานต่ำ มีระบบสวัสดิการและค่าตอบแทนที่เหมาะสม ส่วนปัจจัยภายในที่มีผลกระทบน้อยที่สุดในองค์กรก็คือ เรื่องเทคนิคในการทำงานขององค์กร

ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการทำงานของทุกฝ่ายในองค์กรก็คือสภาวะทางการเมือง ถัดมาก็คือ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและผู้ถือหุ้น ตามมาด้วย ผู้รับสารและผู้บริโภคที่เป็นปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการทำงานของสถานี ซึ่งปัจจัยในด้านผู้รับสารและผู้บริโภคนั้นสถานีแบบเอกชนได้ผลการวิจัยที่มีค่าสูงกว่าสถานีแบบกึ่งเอกชน ผลที่ออกมาเช่นนี้บ่งชี้ว่าสถานีแบบเอกชนสนใจความรู้สึกรู้สึก และให้ความสำคัญกับผู้รับสารหรือผู้บริโภคมากกว่าสถานีแบบกึ่งเอกชน

สถานีแบบเอกชนเห็นว่าหน้าที่สถานีจะสัมฤทธิ์ผลในการทำงานได้ก็ต่อเมื่อ องค์กรจะสามารถสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับผู้รับสารหรือผู้ชมให้ได้มากที่สุดเป็นเป้าหมายหลัก รองลงมาคือการตอบสนองในการเป็นกลไกของรัฐและรัฐบาล ถัดมาคือการเอื้อประโยชน์ต่อผู้ลงทุนและวงการโฆษณา และสุดท้ายคือการตอบสนองต่อกลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มกดดัน

ส่วนอนาคตในการบริหารงานของสถานีแบบเอกชนมองว่า อนาคตขององค์กรจะต้องเติบโตและพัฒนาองค์กรไปพร้อม ๆ กับทางด้านวิชาชีพ และขณะเดียวกันก็ต้องมีการแข่งขันอย่างรุนแรงกับสื่อมวลชนด้วยกัน แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็ขึ้นอยู่กับกระแสของการเมืองที่เปลี่ยนแปลงไป

จากผลรวมค่าเฉลี่ยของทั้ง 3 กลุ่มสถานีจะเห็นว่า ภาพรวมของการบริหารสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทยยังคงมีการใช้ระบบอุปถัมภ์และระบบพวกพ้องอยู่มาก รูปแบบการบริหารงานรองลงมาคือการบริหารงานที่ใช้หลักของเหตุและผล ถัดมาคือการบริหารงานที่เน้นการสร้างภาพพจน์ให้กับลูกค้า ส่วนรูปแบบการบริหารงานที่มีระบบการตรวจตราอย่างถูกต้องเข้มงวดนั้นยังไม่ค่อยให้ความสำคัญเท่าไร

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทยมีปรัชญาการทำงานที่ยังคงให้ความสำคัญกับอิสระและเสรีภาพในการทำหน้าที่สื่อสารมวลชนเป็นอันดับแรก รองลงมาคือการมีปรัชญาในการทำงานที่ยึดหลักความรู้ความสามารถและความสุจริต ตามด้วยการมีปรัชญาในการทำงานที่คำนึงถึงความอยู่รอดขององค์กร ส่วนปรัชญาการทำงานที่ยึดหลักความมั่นคงปลอดภัยของชาตินั้นมีผลการวิจัยน้อยที่สุด ส่วนกลุ่มสถานีแบบกึ่งเอกชนที่บริหารงานภายใต้ชื่อส่วนงานรัฐ อาทิ ช่อง 3 และช่อง 7 ก็มีรูปแบบในการทำงาน

ที่ยึดหลักทำงานตามสายการบังคับบัญชาเช่นกัน แต่ไม่มากเท่ากับสถานียแบบราชการและรัฐวิสาหกิจ คือ ค่าเฉลี่ยอยู่ตรงกลางระหว่างกลุ่มสถานียแบบราชการ และกลุ่มสถานียแบบเอกชนอย่างไ้

ผลการวิจัยยังค้นพบอีกว่าความสนใจในการบริหารด้านวารสารศาสตร์นั้น สถานียโทรทัศน์ทุกช่องยังให้ความสำคัญกับเรื่องนี้น้อยมาก ทั้งด้านการอบรมพนักงานในองค์การให้มีความรู้ทางด้านวารสารศาสตร์อย่างถูกต้อง จะมีเพียงบางสถานียและบางหน่วยงานในสถานีย เช่น ฝ่ายข่าว ที่มีโอกาสได้รับการอบรมด้านวารสารศาสตร์เท่านั้น ส่วนหน่วยงานอื่นจะได้รับการฝึกอบรมเฉพาะทางตามสายงาน และคนในองค์การส่วนมากก็จะไม่มองตนเองว่าเป็นนักวารสารศาสตร์หรือนักสื่อสารมวลชน แต่จะมองตนเองว่าเป็นเพียงผู้ผลิตเนื้อหาที่เชี่ยวชาญในพรหมแดนด้านเทคนิคการผลิตรายการเท่านั้น ดังนั้นการจัดฝึกอบรมพนักงานในองค์การจะมุ่งเน้นไปที่พรหมแดนของความสามารถในการบริหารจัดการ หรือการสร้างภาวะของผู้นำหรือการทำงานเป็นทีมเป็นประเด็นสำคัญ แต่สำหรับสถานียแบบราชการนั้นมีการฝึกอบรมพนักงานน้อย เพราะขาดงบประมาณที่จะมาสนับสนุนกิจกรรมในการจัดฝึกอบรม

การบริหารงานทางด้านวิศวกรรมและเทคนิคของสถานียโทรทัศน์ทั้ง 3 กลุ่ม ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าทั้ง 3 กลุ่มต่างก็มีปัญหาเหมือนกันคือ มองเห็นปัญหาในเรื่องความเป็นมืออาชีพหรือการมีความเชี่ยวชาญในงานด้านวิศวกรรมของบุคลากรที่ไม่สูงเพียงพอ อีกทั้งยังขาดองค์ความรู้ที่แท้จริงในพรหมแดนของวิชาการด้านโทรทัศน์ ทำให้ขาดแคลนบุคลากรที่เชี่ยวชาญเพียงพอทางเทคนิคการผลิตรายการและทางด้านวิศวกรรมและเทคนิคโทรทัศน์ ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่าประเทศไทยยังไม่มีศักยภาพเพียงพอที่จะผลิตอุปกรณ์ด้านการส่งสัญญาณโทรทัศน์หรืออุปกรณ์ด้านการผลิตรายการได้เอง จึงจะต้องนำเข้าอุปกรณ์ทุกชิ้นจากต่างประเทศทั้งสิ้น ประเทศเราจึงเป็นผู้รับเอาเทคโนโลยีของต่างชาติมาใช้จึงทำให้ขาดความลึกซึ้งในงานด้านวิศวกรรมหรือเทคนิคที่ต่างชาติเป็นผู้ผลิตมา ส่วนปัญหาที่รองลงมาคือความทันสมัยของอุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ในการผลิตรายการโทรทัศน์และอุปกรณ์การออกอากาศ เนื่องจากประเทศเราไม่สามารถผลิตอุปกรณ์ต่างๆ ได้เอง ต้องเสียเงินนับพันนับหมื่นล้านบาทต่อการสร้างสถานียโทรทัศน์หนึ่งแห่ง ซึ่งเราไม่ใช่ประเทศที่ร่ำรวย ดังนั้นการทุ่มเทเงินมากมายเพื่อซื้ออุปกรณ์แต่ละครั้งจึงต้องใช้กันอย่างคุ้มค่า ไม่สามารถจะเปลี่ยนแปลงให้ทันตามกระแสของเทคโนโลยีที่ก้าวไปอย่างรวดเร็วได้

รูปแบบการทำงานของสถานียโทรทัศน์ไทยนั้น มีรูปแบบที่เป็นการทำงานตามสายการบังคับบัญชาเป็นหลัก เพราะสถานียโทรทัศน์ทุกสถานียไม่ว่าจะเป็นสถานียแบบราชการและรัฐวิสาหกิจ หรือสถานียแบบกึ่งเอกชนและเอกชนต่างก็มีโครงสร้างการทำงานที่ลดหลั่นกันลงมาเสมอ มีระบบการสั่งการตามอำนาจหน้าที่ เพียงแต่สถานียแบบกึ่งเอกชนและเอกชนแม้จะมีรูปแบบการทำงานตามสายการบังคับบัญชาก็จริง แต่ก็ได้นำระบบการบริหารแบบใหม่เข้ามาประยุกต์ในองค์การตนเองอยู่เสมอ เป็นการเน้นการทำงานเป็นทีมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น ส่วนรูปแบบที่ใช้กันน้อยที่สุดของทุกสถานียก็คือการทำงานแบบต่างคนต่างทำ เพราะเป็นการทำงานที่ไม่มีประสิทธิภาพขาดซึ่งพลังในการประสานงาน

อภิปรายผล

จากกระบวนการวิจัยที่ศึกษาถึงสภาพปัญหา การสำรวจเอกสารงานวิจัย และการอ้างอิงกรอบความคิดทฤษฎี ทำให้สรุปตัวแปรที่จำเป็นที่ใช้ในการบริหารสื่อโทรทัศน์ของไทย ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร 8 กลุ่ม ตั้งแต่ โครงสร้างและหน้าที่ ยุทธศาสตร์ในการแข่งขัน การบริหารงานสำนักงาน การบริหารงานวิศวกรรมและเทคนิค การบริหารงานวารสารศาสตร์ ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงาน ปัจจัยการสื่อสารภายในและภายนอกองค์การ รวมถึงการประเมินผลและอนาคต ตัวแปรทั้ง 8 กลุ่มมีรากฐานจากการนิรนัยความรู้ก่อนหน้า เมื่อเข้าไปฝังตัวในองค์การสื่อที่เป็นสนามวิจัยสามารถจะวิเคราะห์องค์ประกอบของตัวแปรจากหน้างานได้เป็น 12 องค์ประกอบซึ่ง ประกอบด้วยหลักบริหารจัดการในองค์การสื่อสารมวลชน ปัญหาทางการบริหาร ข้อควรคำนึงในการบริหาร หน้าที่ทางวารสารศาสตร์ แรงกดดัน การให้ความสำคัญกับ

บุคลากร การเสริมสร้างสมรรถนะ การแข่งขัน การติดตามงาน การจัดการทั่วไป การตอบสนองต่อสภาพสังคม และความแข็งแกร่ง เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกลุ่มตัวแปรทั้ง 8 ตามกรอบความคิดก่อนหน้า และองค์ประกอบของตัวแปรทั้ง 12 ที่ได้จากการประมวลผลหน้างานมีความแตกต่างกันไม่เหมือนกัน แม้จะมีรากฐานจากตัวแปรพวกเดียวกันก็ตาม เมื่อนำตัวแปรทั้ง 8 กลุ่มไปหาความสัมพันธ์กับภูมิหลังของพนักงาน โดยภูมิหลังมีความสัมพันธ์กับตัวแปรการบริหารงานสื่อโทรทัศน์บางส่วน ซึ่งความสัมพันธ์หรือไม่สัมพันธ์ไม่เป็นรูปแบบหรือสรุปเป็นเกณฑ์ได้ อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวแปรจากกรอบความคิดทฤษฎีที่กำหนดไว้ล่วงหน้าและการวิเคราะห์องค์ประกอบที่ได้จากสนามวิจัย แม้จะต่างมุมมองกันก็สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับเหตุการณ์ที่สอดคล้องต้องกัน

จากการนำกลุ่มตัวแปรจากกรอบความคิดทฤษฎีที่กำหนดไว้ล่วงหน้า มาเป็นมโนทัศน์ในการวิจัยเชิงคุณภาพ เมื่อนำเอามโนทัศน์ไปสังเกตและสัมภาษณ์ในสนามวิจัยทำให้ทราบว่ามโนทัศน์บางตัวไม่ใช่สิ่งจำเป็น และเพียงพอต่อการเป็นมโนทัศน์ของการบริหารงานสื่อโทรทัศน์ มโนทัศน์ทั้ง 8 กลุ่ม สามารถนำมาเป็นเครื่องมือวัดหรือศึกษาได้ไม่ครบทั้ง 8 กลุ่ม เพราะบางกลุ่มไม่มีเหตุการณ์ในสนามวิจัยสนับสนุนหรือมีเหตุการณ์บางอย่างไม่เพียงพอต่อการนำมาเป็นหลักฐานเพื่อนำไปสู่คำตอบได้ มโนทัศน์ทั้ง 8 กลุ่มจะเหลือเพียง 6 กลุ่มเท่านั้นที่มีเหตุการณ์มากและจำเป็นต่อการอธิบายปรากฏการณ์การบริหารงานสื่อโทรทัศน์ มโนทัศน์ทั้ง 6 กลุ่มได้แก่ โครงสร้างและหน้าที่ ยุทธศาสตร์ในการแข่งขัน การบริหารงานสำนักงาน การบริหารงานวิศวกรรมและเทคนิค การบริหารงานวารสารศาสตร์ และความสำเร็จกับแนวโน้มของอนาคต กลุ่มของมโนทัศน์ที่ไม่จำเป็นในการวิจัยคือความสัมพันธ์ระหว่างงานกับปัจจัยการสื่อสารภายในและภายนอกองค์กร โดยความสัมพันธ์ระหว่างงานได้แก่ งานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสำนักงาน การบริหารวิศวกรรมและเทคนิค และการบริหารงานวารสารศาสตร์ ทั้งนี้เพราะงานทั้งสามในองค์การสื่อมักแยกเป็นอิสระ ต่างคนต่างงานที่รับผิดชอบซึ่งอาจมีความสัมพันธ์ในแง่งานแต่ไม่ค่อยมีความสัมพันธ์ระหว่างคนในงานนั้น อันทำให้งานที่ต้องสัมพันธ์กันมีข้อจำกัด ซึ่งนอกจากส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ที่จำกัดในงานแล้วยังส่งผลถึงข้อจำกัดในเรื่องมนุษยสัมพันธ์ระหว่างหน่วยด้วยซึ่งมักมีปัญหาความไม่เข้าใจตามมา

น้าสังเกตว่า การจัดโครงสร้างการแบ่งงานในการบริหารสื่อโทรทัศน์มักไม่อยู่ในรูปทรงปริมาตรที่เหมาะสม บางองค์การมีช่วงกว้างของปริมาตรมาก เช่น สถานีโทรทัศน์ช่อง 3 บางองค์การก็มีช่วงปริมาตรเล็ก เช่น สทท.11 บางองค์การแยกหน่วยงานที่ต้องสัมพันธ์กันไปเป็นบริษัทลูกเพื่อเหตุผลทางธุรกิจ มโนทัศน์อีกกลุ่มคือ ปัจจัยการสื่อสารภายในและภายนอกองค์กร แม้ผู้ให้ข้อมูลในสนามวิจัยจะพูดถึงเรื่องภายในและภายนอกองค์กรแต่ไม่ได้แสดงความรู้สึกหนักแน่นและมักพูดถึงจากคำถามของผู้สัมภาษณ์ และผู้ให้ข้อมูลจะนำปัจจัยภายในและภายนอกไปเป็นส่วนหนึ่งของมโนทัศน์ต่างๆ ไม่ได้เน้นปัจจัยทั้งสองอย่างเป็นอิสระ แต่ทั้งนี้ก็ยังให้ความสำคัญมากกว่าเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างหน่วย เช่น การกล่าวถึงสายการบังคับบัญชาตามโครงสร้างของสทท.11 จะกล่าวถึงความล้มเหลวของสถานีเนื่องจากการเมืองหน่วยงานที่พูดถึงการสื่อสารภายนอกมากคือฝ่ายวิศวกรรมและเทคนิค โดยเฉพาะข้อกังวลเกี่ยวกับกระแสเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่แผ่ขยายเข้ามา แต่ผู้บริหารองค์การสื่อกลับไม่สนใจและยังไม่ได้ลงทุนเนื่องจากขาดงบประมาณ และเห็นว่าสามารถใช้กำลังคนแก้ไขไปพลางๆก่อนได้ การกังวลใจของหน่วยงานวิศวกรรมหรือเทคนิคซึ่งเป็นเพียงงานสนับสนุนไม่ใช่กองบรรณาธิการซึ่งเป็นสายงานหลัก ทำให้เสียงบ่นยังไม่ได้เป็นที่ได้ยินในองค์การ การไม่ได้ประยุกต์ใช้การสื่อสารมากเท่าที่ควรอาจเป็นเพราะว่า นักข่าวใช้การสื่อสารอย่างจำเริญในการหารือกันจนไม่เล็งเห็นว่าเป็นสิ่งจำเป็นในเรื่องการสื่อสารเป็นพิเศษสำหรับองค์การ

ในการศึกษาเพื่อหาลักษณะขององค์การสื่อพบว่า มีปัจจัยจำนวนมากที่ทำให้องค์การสื่อมีความแตกต่างกัน แต่จะมีปัจจัยจำนวนน้อยที่ทำให้องค์การสื่อมีลักษณะร่วมกัน ปัจจัยที่ทำให้องค์การมีการบริหารร่วมกันได้แก่ ตัวแปรหรือมโนทัศน์ที่เกี่ยวกับหลักการบริหารจัดการ พฤติกรรมของคน แนววิเคราะห์

นโยบายการจัดการ ระบบการตรวจตรา การขยายเครือข่ายแบบข้ามสื่อ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ความทันสมัยของเครื่องมือ สถานภาพของวิศวกรและช่าง ปัญหาของขั้นตอนการทำงาน การชวนเชื่อชักจูง และการควบคุมความคิดต่อผู้รับสาร ความพยายามครอบคลุมพื้นที่ทั้งในกรุงเทพฯและต่างจังหวัด งานสำนักงาน ขวัญกำลังใจ เทคนิคในการทำงาน บรรยากาศในองค์กรการ สภาพสังคมและผู้รับสาร ผู้ตรวจสอบทั่วไปต่อสื่อ กลุ่มผลประโยชน์หรือกลุ่มกดดัน และการปรับเปลี่ยนไปตามกระแสโลกาภิวัตน์ ในทางกลับกัน ตัวแปรที่เหลือจำนวนมากมีส่วนในการกำหนดความแตกต่างในกับองค์กรสื่อ การที่องค์กรสื่อโทรทัศน์มีการแข่งขันกันสูงทำให้แต่ละองค์กรพยายามศึกษาและเลียนแบบผลงานระหว่างกัน แต่ทั้งนี้ก็เป็นความเหมือนกันในแง่ผลงาน ส่วนในองค์กรยังมีความแตกต่างกันเนื่องจากวัฒนธรรมของผู้ประกอบการและวัฒนธรรมองค์กร การจากการเข้าสนามวิจัยสะท้อนให้เห็นความคิดของผู้บริหารระดับสูงซึ่งมีผลต่อแบบแผนที่แตกต่างกันขององค์กร เช่น ผู้บริหารของช่อง 3 บริหารงานจากโลกของความเป็นจริงในปัจจุบัน ในขณะที่ผู้บริหารระดับสูงของไอทีวี มีการบริหารงานจากความคาดหวัง และผู้บริหารระดับสูงของ สทท.11 มีรูปแบบการบริหารที่มองจากความล้มเหลวในอดีต ซึ่งมีส่วนที่ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวได้จากมุมมองดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยก็สะท้อนออกมาให้เห็นได้ตรงตามกรอบความคิดทฤษฎี โดยเฉพาะทฤษฎีระบบ (System Theory) ที่ชี้ให้เห็นว่าธุรกิจโทรทัศน์นั้นมิได้เป็นหน่วยงานองค์กรแบบปิด แต่เป็นองค์กรที่มีปัจจัยนำเข้าอันหลากหลายที่อาจก่อให้เกิดปฏิกิริยาตอบกลับ (Feedback) ไม่ว่าจะเป็นนโยบายของรัฐ ผู้บริหารองค์กร ประชาชนผู้รับสาร กลุ่มผู้ถือหุ้น กลุ่มผลประโยชน์ กลุ่มการเมือง และ ฯลฯ ที่เป็นปัจจัยส่งผลให้องค์กรเกิดปฏิกิริยาหรือการปรับตัวอยู่ตลอดเวลา รวมถึงแนวความคิดแบบจำลองทางการสื่อสารที่เกี่ยวกับโครงสร้างและหน้าที่นิยม (Communication model of structural functionalism) ทำให้นำไปสู่ความเข้าใจต่อปรากฏการณ์ของการบริหารสื่อโทรทัศน์ ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ไม่ว่าจะเป็นการผลิต การให้บริการ และการส่งเสริมความคิด ความรู้ให้กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นในแง่หุ้นส่วน พนักงานในองค์กร ลูกค้า ผู้เปิดรับสารและผู้ให้การสนับสนุน เป็นต้น อีกทั้งแนวความคิดเรื่องทฤษฎีระบบราชการ (Bureaucratic model) ซึ่งนำมาเป็นหลักเพื่อจะพิสูจน์ว่าการบริหารงานในระบบราชการนั้นมีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใดกับการบริหารสื่อวิทยุโทรทัศน์ โดยผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าในพรหมแดนของการบริหารสื่อโทรทัศน์ที่มีลักษณะพิเศษคือ ต้องใช้การตัดสินใจที่รวดเร็วเพื่อการแข่งขันในเชิงธุรกิจ การบริหารงานในระบบราชการจึงไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้กับการบริหารงานด้านสื่อโทรทัศน์ เพราะจะทำให้เกิดปัญหาหลายด้าน ตั้งแต่งบประมาณในการดำเนินการ ระเบียบปฏิบัติที่มีลักษณะแข็งเกร็ง ไม่ยืดหยุ่น ระบบอุปถัมภ์ ปัญหาด้านการก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งของผู้บริหารและวัฒนธรรมการทำงานที่ขาดความกระตือรือร้นขาดการแข่งขัน ซึ่งขัดแย้งกับธรรมชาติของวัฒนธรรมการทำงานสื่อโทรทัศน์อย่างมาก อีกทั้งการบริหารงานสื่อโทรทัศน์ให้ประสบผลสำเร็จ ก็จะต้องมีการประเมินและวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆขององค์กรอยู่เสมอ โดยต้องวิเคราะห์ถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ด้วยวิธี SWOT analysis เพื่อสร้างกลยุทธ์และกำหนดยุทธวิธีในการแข่งขันทางธุรกิจในพรหมแดนของอุตสาหกรรมโทรทัศน์ได้

ข้อเสนอแนะ

1. รัฐควรจริงจัง และให้ความสำคัญในเรื่องความเป็นอิสระของสื่อมวลชนมากกว่าที่เป็นอยู่ มิใช่ครอบงำและผูกขาดอำนาจรัฐกับทุก ๆ สถานะ แม้จะเปิดสัมปทานให้เอกชนดำเนินกิจการโทรทัศน์ได้ แต่ก็เพียงเป็นการผูกขาดรูปแบบใหม่ คือจากการผูกขาดโดยอำนาจรัฐถ่ายโอนไปสู่การผูกขาดทางผลประโยชน์ของกลุ่มทุนที่ยังคงอิงกับอำนาจรัฐ ดังนั้นควรเร่งออกกฎหมายหรือจัดตั้ง กสท. ที่เป็นหน่วยงานอิสระเข้ามาบริหารจัดการคลื่นความถี่โดยเร็ว ให้มีความยุติธรรมและเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตรายการรายใหม่ได้เข้ามาผลิต

รายการ เพื่อให้ตรงกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญปี 2540 ที่ต้องการให้คลื่นความถี่วิทยุกระจายเสียงและคลื่นวิทยุโทรทัศน์เป็นสมบัติเพื่อสาธารณะได้อย่างแท้จริง

2. อุตสาหกรรมโทรทัศน์เป็นธุรกิจที่ลักษณะการบริหารงานที่ต้องการความยืดหยุ่น และความคล่องตัวสูง โดยเฉพาะระบบการบริหารจัดการและระบบการเงินที่มีผลโดยตรงกับประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กร ระบบการบริหารงานแบบราชการนั้นมีลักษณะการทำงานที่ไม่ยืดหยุ่นได้ตามลักษณะเฉพาะของงาน เช่น จะต้องยึดถือและปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับอย่างเคร่งครัด มีการจัดลำดับชั้นการบังคับบัญชาลดหลั่นกันลงไป มีหัวหน้าขององค์กรเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดขององค์กร กำหนดอำนาจหน้าที่ของแต่ละระดับชั้นไว้อย่างชัดเจน การปฏิบัติงานต้องอยู่ภายใต้ระบบระเบียบและกฎหมาย ดังนั้นการบริหารสถานีโทรทัศน์หรือบริหารสื่อสารมวลชนทั่วไป จึงไม่เหมาะที่จะใช้ระบบการบริหารงานแบบราชการเข้ามาควบคุมกำกับการทำงาน เพราะจะทำให้องค์กรเกิดปัญหาและไม่สามารถที่จะแข่งขันได้ทั้งในเชิงธุรกิจ หรือแม้แต่ในเชิงคุณภาพของเนื้อหาและคุณภาพของการผลิตรายการให้เป็นที่ดึงดูดใจผู้ชมได้

3. ในการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์แห่งใหม่ในอนาคตนั้นรัฐควรได้พิจารณาอย่างรอบคอบ เพราะประเทศไทยเป็นประเทศที่ไม่สามารถผลิตอุปกรณ์เครื่องส่งและด้านการผลิตรายการโทรทัศน์ได้เอง การจัดตั้งสถานีโทรทัศน์ขึ้นมาแห่งหนึ่งนั้นประเทศไทยจะต้องนำเข้าอุปกรณ์ทั้งหมดจากต่างประเทศทุกชิ้น ทำให้ต้องเสียดุลเงินตราระหว่างประเทศเป็นจำนวนเงินมหาศาลนับหมื่นล้านบาท ดังนั้นประเด็นที่ควรพิจารณาเป็นอันดับแรกคือ จะทำอย่างไรให้คลื่นความถี่ที่มีอยู่ในปัจจุบันนั้นสามารถที่จะทำให้เกิดคุณภาพ คุณค่าและคุณประโยชน์สูงสุดกับประชาชนผู้ชมให้มากที่สุดเสียก่อน มากกว่าจะคำนึงถึงประเด็นการเปิดคลื่นความถี่หรือสร้างสถานีโทรทัศน์แห่งใหม่ ในปัจจุบันเทคโนโลยีด้านดิจิตอลพัฒนาไปมากจนทำให้ความจำเป็นในการสร้างสถานีโทรทัศน์แห่งใหม่นั้นลดความจำเป็นลงไปมาก เนื่องจากภายในคลื่นความถี่เดิมที่มีอยู่สามารถที่จะบีบอัดสัญญาณและแตกคลื่นความถี่เพิ่มออกไปได้อีกหลายช่อง โดยไม่จำเป็นจะต้องสร้างสถานีโทรทัศน์แห่งใหม่ให้สิ้นเปลืองเงินตราของประเทศแต่อย่างใด

4. สถานีโทรทัศน์เป็นระบบการสื่อสารมวลชนของชาติที่นับเป็นสมบัติสาธารณะ ดังนั้นควรจะต้องมีความเป็นอิสระเสรีภาพและมีเกียรติภูมิในฐานะที่เป็นสื่อเพื่อการพัฒนา ทำหน้าที่เชื่อมต่อทุก ๆ สถาบันในสังคมให้เกิดการขับเคลื่อนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกัน ดังนั้นสถานีโทรทัศน์จึงไม่ควรตกอยู่ภายใต้อำนาจรัฐโดยผ่านระบบราชการหรืออยู่ภายใต้กลุ่มทุนกลุ่มผลประโยชน์ เพราะมิเช่นนั้นสื่อโทรทัศน์ก็จะกลายเป็นเครื่องมือของกลุ่มอำนาจและกลุ่มทุนในการแสวงหาผลประโยชน์รอบด้าน

5. รัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษาควรให้ความสำคัญกับการปรับปรุงหรือปฏิรูปการเรียนการสอนในหลักสูตรนิเทศศาสตร์ทั้งด้านวิชาชีพและวิชาการ โดยเฉพาะเรื่องจริยธรรมของนักสื่อสารมวลชนโดยปลูกฝังเรื่องความรับผิดชอบและการปฏิบัติหน้าที่อย่างบริสุทธิ์ เป็นการสร้างบุคลากรในสายงานนี้ให้เป็นผู้มีคุณภาพ มีความภาคภูมิใจและเกียรติภูมิในวิชาชีพสื่อสารมวลชนได้อย่างแท้จริง

6. ในองค์การสื่อโทรทัศน์เองก็ควรได้สร้างกระบวนการเพื่อคัดสรรเจ้าหน้าที่ที่จะมาปฏิบัติหน้าที่สื่อสารมวลชนให้มีคุณภาพเช่น ควรคัดสรรผู้ที่จบการศึกษาจากสถาบันที่มีคุณภาพเพียงพอ หรือมีทัศนคติในเชิงบวกต่อการทำงาน อีกทั้งควรมีคุณสมบัติพื้นฐานอันเหมาะสมต่อการมาทำหน้าที่นำเสนอหรือกลั่นกรองข่าวสารสู่ประชาชนด้วย เพราะปัญหาในอดีตบุคลากรที่ทำงานในองค์การสื่อยังมาจากระบบราชการหรือจากระบบอุปถัมภ์อยู่มาก ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพของนักสื่อสารมวลชนและต่อคุณภาพที่ปรากฏทางหน้าจอโทรทัศน์ และสถานีโทรทัศน์ก็ควรให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมเจ้าหน้าที่เพิ่มเติมในด้านความรู้เชิงวารสารศาสตร์อยู่เสมอ มิใช่เน้นการฝึกฝนในพรหมแดนด้านทักษะในการผลิตรายการโทรทัศน์แต่เพียงเท่านั้น

7. หน่วยงานรัฐควรทำความเข้าใจและศึกษาถึงปัญหาเรื่องเรตติ้งอย่างถ่องแท้ เพราะนับเป็นปัญหาสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการกำหนดทิศทางเนื้อหาในทีวีบ้านเราทั้งระบบ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่ทำให้

เนื้อหาและรายการที่ปรากฏในทีวีบ้านเรายังขาดคุณภาพและล้าหลัง สาเหตุเกิดจากผลการวิจัยเรตติ้งของบริษัทวิจัยต่างชาติที่ขึ้นาและไม่ได้อยู่บนฐานการวิจัยข้อมูลที่เที่ยงตรงน่าเชื่อถือ ส่งผลทำให้ภาพความต้องการที่แท้จริงของประเทศถูกเบี่ยงเบนไปจากความเป็นจริง บริษัทโฆษณาและเอเจนซี่ในประเทศไทยจึงพร้อมใจกันทุ่มเงินซื้อโฆษณารายการโทรทัศน์ที่ไม่มีคุณภาพหรือที่เรียกกันว่ารายการไร้สาระ หรือนำเน่ากันอย่างเดียว แต่รายการดีๆที่มีสาระกลับไม่มีผู้สนับสนุนเพราะข้อมูลวิจัยไม่มีเรตติ้งให้ กลุ่ม NGO ก็ควรมีความรู้ที่เท่าทันและกระตุ้นให้ภาคสังคมเกิดการวิพากษ์วิจารณ์เรื่องนี้กันอย่างจริงจัง เพราะการมุ่งเรียกร้องให้สถานีโทรทัศน์ต่าง ๆ ผลิตรายการที่มีประโยชน์ต่อสังคมนั้นเป็นสิ่งดี แต่ควรมองเห็นปัญหาอย่างตรงจุดจึงจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการปกป้องเรียกร้องและคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคได้อย่างแท้จริง

8. ในอนาคตอันใกล้ประเทศไทยคงต้องเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบดิจิตอลทีวี ด้วยเหตุผลที่ว่าข้อดีของระบบดิจิตอลทีวีสามารถจะบีบอัดสัญญาณจากช่องสัญญาณเดิมที่มีอยู่เพียง หนึ่งช่องสัญญาณให้แบ่งออกไปได้อีกหลายช่องสัญญาณ อีกทั้งคุณภาพของระบบสัญญาณดิจิตอลมีความคมชัดและสามารถสร้างการปฏิสัมพันธ์กับผู้ชมได้อีกหลากหลายรูปแบบ แต่ปัญหาที่น่าขบคิดตามมาก็คือ เรื่องเงินทุนที่จะมาดำเนินการสถานีฯจะต้องเปลี่ยนเครื่องส่งให้เป็นดิจิตอลทั้งหมดซึ่งต้องใช้เงินจำนวนมหาศาล เพราะเครื่องมืออุปกรณ์เหล่านั้นต้องสั่งจากต่างประเทศทั้งสิ้นเพราะประเทศเราผลิตเองไม่ได้ รวมถึงผู้ชมทางบ้านก็ต้องเปลี่ยนเครื่องรับใหม่กันทั่วประเทศ ในขณะที่ประเทศเราประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจต่อเนื่องยาวนาน และปัญหาอีกข้อที่ภาครัฐจะต้องพิจารณาให้ดีก็คือ แม้เราจะมีความสามารถบีบอัดช่องสัญญาณให้เพิ่มขึ้นอีกหลายช่องได้ แต่เราจะต้องทำอย่างไรกับช่องสัญญาณที่เพิ่มขึ้น จะหารายการที่ใหม่มาลงและจะมีคนดูสักแค่ไหน เอกชนจะเอาเงินทุนเท่าไรมาลงทุนกับช่องทางที่เพิ่มขึ้นนี้ คำถามที่ภาครัฐควรจะได้พิจารณาเป็นอย่างยิ่งก็คือ ช่องทางเดิมหรือสถานีโทรทัศน์ทั้งหมดที่มีอยู่ในมือของรัฐในปัจจุบันนี้ รัฐได้ทำให้เกิดคุณภาพเพียงพอแล้วหรือยัง และการที่รัฐจะเร่งมองหาช่องทางใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ในขณะที่ประเทศกำลังประสบปัญหาด้านเศรษฐกิจอยู่ขณะนี้ รัฐได้มีการพิจารณาที่รอบคอบ ประกอบกับมีนโยบายที่ชัดเจนมากน้อยเพียงใด

บรรณานุกรม

- Abelson, Read.(2001). "Companies Turn to Grades, and Employees Go to Court." New York Times. (March 19,2001):A1 & A12.
- Max Weber, The Theory of Social and Economic Organization,(New York: Oxford University Press, 1966),p.333-334.
- Pettit, John D., Jr., et al. (1997). "An Examination of Organizational Communication as a Moderator of the Relationship between Job Performance and Job Satisfaction." Journal of Business Communication. 34, 1 (Jan 1997): 81-98.
- White-Mills,Kim, and Roger, Donald P. (1996). " Identifying the Common and Operate Domains of Business-Management-Organizational Communication." Journal of Business Communication 33, 3 (1996): 353-62.
- เกริกเกียรติ พันธุ์พิพัฒน์ และปนัดดา ธนสถิต (2526), ไตรทัศน์ไทย; จากบางขุนพรหมถึงระบบดาวเทียม ในวิวัฒนาการสื่อสารมวลชนไทย, คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พรพรรณ เขยจิตร. สถานภาพการศึกษาวิจัยการสื่อสารในองค์กรไทยในวิทยานิพนธ์(2524- 2541). วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย,2542
- สินธุ์ สิทธิรักษ์ (2535), กำเนิดโทรทัศน์ไทย (2493-2500), กรุงเทพฯ, โครงการ 60 ปี ประชาธิปไตย
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร (2549), การสื่อสารเพื่อการจัดการ (ส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย สกว. หลักและแนวทางการบริหารการสื่อสาร : มิติทั้งสามในด้านการสื่อสารเพื่อการจัดการ การจัดการทางการสื่อสาร และการบริหารงานสื่อสารมวลชน)
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร และ อรรถพร กงวิไล (2550), สถานภาพองค์ความรู้ของการจัดการทางการสื่อสารในประเทศไทย (ภายใต้โครงการ หลักและแนวทางการบริหารการ สื่อสาร : มิติทั้งสามในด้านการสื่อสารเพื่อการจัดการ การจัดการทางการสื่อสาร และการบริหารสื่อสารมวลชน)
- เอกสารการสอนชุดวิชา,การบริหารงานวิทยุโทรทัศน์ หน่วยที่ 1-7 (2530), มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชานิเทศศาสตร์
- หนังสือครบรอบ 10 ปี องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย: 9 เมษายน พ.ศ. 2530
- หนังสือครบรอบ 36 ปี สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3
- หนังสือพิมพ์อีคอนนิวส์ ปีที่ 17 ฉบับที่ 481 ประจำเดือน พฤษภาคม 2550
- หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน วันที่ 12 ก.ค. 48 ผลการวิจัยจาก นิลเส้นมีเดียรีรีเลิร์ซ
- หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน ฉบับวันอาทิตย์ที่ 14 ม.ค.50 หน้า 20,คอลัมน์ วิทยุวันส์

ภาคผนวก

กว่าจะมาเป็น 'ไอทีวี' ทวีเศรี

Source - ฐานเศรษฐกิจ (Th)Wednesday, January 18, 2006 06:40

ก่อนปี 2535 ประเทศไทยมีสถานีโทรทัศน์ 5 ช่อง ได้แก่ ช่อง 3, ช่อง 5, ช่อง 7, ช่อง 9 และช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ เมื่อเหตุโศกนาฏกรรมทางการเมือง "พฤษภาทมิฬ" ขึ้น ในช่วงที่เกิดเหตุการณ์นองเลือด ทวีทุกช่องซึ่งเป็นสื่อของรัฐถูกปิดกั้นไม่ให้นำเสนอข่าวสารที่เป็นจริงให้ประชาชนได้รับรู้ ทำให้รัฐบาลนายอานันท์ ปันยารชุน ซึ่งเข้ามาบริหารประเทศหลังเหตุร้ายผ่านพ้นมีแนวคิดจะเปิดสถานีโทรทัศน์เสรีระบบยูเอชเอฟอีก 10 ช่อง ให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข่าวสาร อย่างเต็มที่ โดยมีเงื่อนไขสำคัญว่าผู้ถือหุ้นจะต้องมี 10 รายและแต่ละรายมีส่วนหุ้นที่เท่ากัน พร้อมกับแปรรูปเป็นบริษัทมหาชน ทั้งนี้เพื่อป้องกันการผูกขาด

ในปี พ.ศ. 2538 กลุ่มบริษัท สยามทีวีแอนด์คอมมิวนิเคชั่นส์ จำกัด ในเครือธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด(มหาชน) ได้รับอนุมัติให้เป็นผู้ดำเนินงานโครงการโทรทัศน์ช่องใหม่ระบบยูเอชเอฟ จากสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โดยได้ก่อตั้งบริษัท สยามอินโฟเทนเมนท์ จำกัด มาเป็นคู่สัญญากับปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ต่อมาวันที่ 1 กรกฎาคม 2539 สถานีโทรทัศน์ไอทีวี เริ่มออกอากาศอย่างเป็นทางการ โดยวางจุดขายเป็นสถานีข่าว

เมื่อเกิดวิกฤติเศรษฐกิจในปี 2540 บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ประสบภาวะขาดทุนอย่างหนัก จนกลุ่มธนาคารไทยพาณิชย์ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ได้ทบทวนกลุ่มชินคอร์ปอเรชั่นเข้ามาถือหุ้น ในเดือนพฤศจิกายน 2544 มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการถือหุ้นของบริษัทฯ โดยชินคอร์ปตกลงซื้อหุ้นสามัญของไอทีวีจากธนาคารไทยพาณิชย์ จำนวน 106,250,000 หุ้น รวมทั้งเสนอซื้อหุ้นสามัญของบริษัทฯจากผู้ถือหุ้นรายอื่น ซึ่งมี กลุ่มเนชั่น, กันตนา, เดลินิวส์, ใจแอนท์ ฯลฯ เป็นผลให้ชินคอร์ปเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ที่สุด

หลังจากผู้ถือหุ้นรายใหม่เข้ามาได้มีการเพิ่มทุนจดทะเบียนเป็น 1,200 ล้านบาท และเดือนมีนาคม ปี 2545 ได้เสนอขายหุ้นของบริษัทแก่ประชาชนทั่วไปจำนวน 300 ล้านหุ้น รวมถึงเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ฯเดือนเดียวกัน

ในปี 2546 ไอทีวี ได้ปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ใหม่ ด้วยการปรับผังรายการใหม่เพิ่มรายการบันเทิงมากขึ้น ทำให้สถานีโทรทัศน์ไอทีวีกลายเป็นสถานีเพื่อการพาณิชย์แบบเดียวกับช่อง 3 และช่อง 7

ปี 2547 กลุ่มชินคอร์ปได้ทำเรื่องขอแก้ไขสัญญาสัมปทาน ขอลดค่าสัมปทานที่ต้องจ่ายให้รัฐปีละ 800 ล้านบาท โดยอ้างว่าจ่ายสูงกว่าเอกชนรายอื่น ซึ่งคณะกรรมการได้วินิจฉัยชี้ขาดให้ไอทีวีจ่ายค่าสัมปทานปีละ 230 ล้านบาท และให้รัฐจ่ายเงินค่าชดเชยให้กับไอทีวีประมาณ 1,000 ล้านบาทด้วย ทั้งที่ตามสัญญาสัมปทานเดิมไอทีวีจะต้องจ่ายผลประโยชน์ให้รัฐทั้งหมด 25,000 ล้านบาท ตลอดระยะเวลาสัมปทาน 30 ปี

หลังจากคณะกรรมการมีคำตัดสินออกมา บริษัทฯก็จ่ายผลตอบแทนให้รัฐบาลพื้นฐานใหม่ 230 ล้านบาททันที ทำให้การดำเนินงานพลิกกลับมาดีกว่า ทั้งที่ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรียื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองให้พิพากษารงกันนี้ และเรื่องก็ยังไม่ยุติก็ตาม นอกจากนี้ไอทีวียังขอปรับเปลี่ยนสัดส่วนการนำเสนอรายการช่วงไพรม์ไทม์ จากเดิมสัญญาสัมปทานระบุให้รายการข่าวและสาระ สัดส่วน 70% และบันเทิง 30% ทางบริษัทฯขอปรับมาเป็นเสนอรายการข่าว สารคดีและสาระประโยชน์ไม่น้อยกว่า 50% จากนั้นก็มีการดัดแปลงมติของรายคือ กันตนา และไตรภพ เข้ามาผลิตรายการบันเทิงในช่วงไพรม์ไทม์ มาจนถึงถึงปัจจุบัน ก่อนจะเกิดกระแสข่าว นายไพฑูรย์ ดำรงชัยธรรม ประธานกรรมการบริษัท จีเอ็ม เอ็มแกรมมี จำกัด(มหาชน) ขอตัดทอนซื้อไอทีวีต่อ จากกลุ่มชินคอร์ปอีกครั้ง

เหมาเชดซื้อบักลือตสุบ"ชิน"

Source - เว็บไซต์กรุงเทพธุรกิจ (Th)Friday, January 20, 2006 02:08

สูตร "เหมาเชด" ซื้อชินคอร์ป ลงตัว ทุนสิงคโปร์หนุน 49% เลือกวิธีซื้อบักลือตในตลาดราคาไม่เกิน 50 บาท แต่จะเลือกเฉพาะ "เอไอเอส" ส่วนธุรกิจดาวเทียม และที่ไม่ใช่ธุรกิจหลักปล่อยให้ตระกูลชินวัตรซื้อคืนก่อน หากไม่สนใจเปิดขายเป็นการทั่วไป โดยจะชำระเป็นเงินสดและให้ชินวัตรเข้าถือหุ้น 10% ในสิงเทล คาดแจ้งตลาดวันนี้(20ม.ค.) "ปรีดิยาธร" ยอมรับเงินบาทแข็ง เหตุเงินทุนไหลเข้ามาซื้อหุ้นชินคอร์ป "ทง"เสริมไหลเข้ามาซื้อหุ้นใน 1-2 วันแล้ว

แหล่งข่าวจากบริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด(มหาชน)เปิดเผยว่า บริษัทจะแจ้งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการขายหุ้นของผู้ถือหุ้นใหญ่คือ ตระกูลชินวัตรและตระกูลตามพงศ์ ให้กับเหมาเชด โฮลดิ้งส์ ประเทศสิงคโปร์ในวันที่ 20 มกราคม นี้ โดยคาดว่าจะขายไม่ต่ำกว่า 50 บาท ซึ่งเป็นการขายหุ้นในกระดานรายใหญ่(Big Lot) ซึ่งจะได้รับการยกเว้นภาษีกำไรที่ได้จาก

ส่วนราคาหุ้น(Capital Gain Tax) ตามเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยคาดว่าจะเป็นการทำรายการผ่านบล.ไทยพาณิชย์ และบล.ภัทร

"การขายหุ้นบิกลิต แต่อาจจะได้รับยกเว้นภาษีแต่ถือว่าเป็นรายการที่เกิดขึ้นในประเทศ ดังนั้นผู้ซื้อจะต้องแลกเป็นเงินบาทเพื่อนำเงินบาทมาชำระค่าหุ้นชินคอร์ป ซึ่งการที่เงินบาทแข็งค่าขึ้น ก็มาจากการขายหุ้น SHIN ด้วย แต่การที่ผู้ว่าการ ธนาคารแห่งประเทศไทย ออกมาระบุดังกล่าวถือว่าผิดมารยาทมาก ไม่ควรกระทำ"แหล่งข่าวกล่าว

ขณะที่ด้านแหล่งข่าวจากวงการวานิชธนกิจกล่าวถึงการเจรจาขายหุ้นบริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด(มหาชน)หรือ SHIN ให้กับเทมาเซคว่า ขณะนี้การเจรจาขายหุ้นสรุปลงตัวแล้ว โดยทางบริษัทจะแจ้งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในวันที่ 20 มกราคม ซึ่งเงื่อนไขการเจรจายังเป็นการขายหุ้นจากตระกูลชินวัตรและตระกูลดามาพงศ์ ที่ถือใน SHIN สัดส่วน 49%โดยกำหนดช่วงราคาที่ 50-52 บาท และยังไม่ได้สรุปชัดเจน เนื่องจากกลุ่มผู้ขายต้องการขายให้ได้ราคาที่ 60 บาท

สำหรับโครงสร้างผู้ถือหุ้นใหญ่ของบริษัทชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด(มหาชน) สิ้นสุด ณ วันที่ 26 สิงหาคม 2548 พบว่า ตระกูลชินวัตรและตระกูลดามาพงศ์ ถือหุ้นทั้งหมด 1.158 ล้านหุ้นคิดเป็น 38.63% อย่างไรก็ตามจะมีหุ้นของตระกูลชินวัตร ที่ให้ UBS AG,SINGAPORE BRANCH-FOR A/C AMPLE RI ถืออยู่อีก 10.98% ก็จะทำให้ตระกูลชินวัตรและดามาพงศ์ ถือหุ้นในชินคอร์ปทั้งสิ้น 1,487 ล้านหุ้น หรือ 49.61%ดังนั้นหาก ช้อบิกลิตในราคา 50 บาทต่อหุ้น ก็ได้เงินจำนวน 74,379 ล้านบาท

ขณะเดียวกันวานนี้ มีรายงานข่าวจากสิงคโปร์ ระบุว่า เทมาเซค ได้ตกลงซื้อหุ้นชินคอร์ป เรียบร้อยแล้ว ในราคาค่ากว่า 50 บาทต่อหุ้น ขณะที่ราคาชินคอร์ป วานนี้ปิดที่ 46.25 บาทลดลง 0.50 บาท

คาดแจ้งตลาดหุ้นวันนี้

แหล่งข่าววงการสื่อสาร กล่าวว่า คาดว่าการแจ้งตลาดหลักทรัพย์ไทยและสิงคโปร์อาจจะเป็นวันนี้ (20 มกราคม) ขณะที่ในวันจันทร์ ที่ 23 มกราคมนี้จะแถลงข่าว เนื่องจากนาง ลี ผู้บริหารเทมาเซค คนในตระกูลของ นาย ลี กวน ยู อดีตนายกรัฐมนตรีสิงคโปร์ จะเดินทางมาไทยในวันอาทิตย์นี้ เพื่อเข้าร่วมการแถลงข่าว

โดยข้อสรุปของการซื้อหุ้นที่เทมาเซค แจ้งต่อตลาดหลักทรัพย์ไทยในสิงคโปร์นั้น ระบุว่าในท้ายที่สุด หลังจากซื้อหุ้นชินคอร์ปแล้ว จะตัดขายธุรกิจในส่วนของ บริษัท ชิน แพรเทคโลยี หรือกิจการดาวเทียม และกิจการอื่นๆ ที่ไม่ใช่ธุรกิจหลักของชินคอร์ปออกมา โดยตระกูลชินวัตรจะได้รับสิทธิในการเสนอซื้อก่อน โดยอาจให้เวลาภายใน 30 วัน หลังจากนั้นหากกิจการใดที่ผู้ถือหุ้นเดิมไม่ต้องการซื้อ จึงนำไปเสนอขายให้นักลงทุนรายอื่นต่อไป

ส่วนรายละเอียดการซื้อหุ้นครั้งนี้ แบ่งการชำระเป็น 2 ส่วนคือ เงินสด และหุ้น โดยตระกูลชินวัตรหรือผู้ถือหุ้นเดิมของชิน จะเข้าไปถือหุ้น 10% ในสิงคโปร์ เทเลคอม เป็นระยะเวลาหนึ่ง เพื่อป้องกันการเปลี่ยนแปลงในช่วงแรก หลังจากนั้นคาดว่าจะถอนออกมา เพราะเมื่อพิจารณาจากบันทึกว่านศ์ของผู้ก่อตั้งกลุ่มชินแล้ว ไม่ต้องการเป็นผู้ถือหุ้นรายย่อย ซึ่งอาจถูกควบคุมนโยบายต่างๆ แหล่งข่าว กล่าวว่า หลังการซื้อขายหุ้นครั้งนี้ ทีมผู้บริหารระดับสูงของกลุ่มชิน คอร์ป. และผู้บริหารในส่วนการตลาดของเอไอเอส คงต้องลาออกตามมารยาท หรือมีแพคเกจให้ลาออก แต่เชื่อว่าในส่วนของผู้บริหารระดับสูง ที่ทำงานในกลุ่มชินมานาน ได้แก่ นายสมประสงค์ บุญยะชัย, นายอารักษ์ ชลธาร์นนท์, นายดำรง เกษมเศรษฐ์, นางศิริเพ็ญ สิตสุวรรณ ซึ่งดูแลด้านการเงิน รวมถึงนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร จะเข้าไปดูในธุรกิจอื่นๆ เป็นต้น

ด้านแหล่งข่าวอีกรายหนึ่ง กล่าวว่า จากสถานการณ์ ชิน คอร์ป ขายหุ้นให้เทมาเซค วันนี้น่าจะไม่กระຈ้าง เพราะปัจจุบัน สิงเทคถือหุ้นอยู่ในเอไอเอส 25% ขณะที่ชินถือหุ้นในเอไอเอส 45% เท่ากับสิงเทคถือหุ้นในเอไอเอส 40% และเท่ากับมีหุ้นในชินเทค และไอทีวีด้วย จึงเท่ากับสิงเทคถือหุ้นในไอทีวี 20% เพราะฉะนั้นจึงต้องขายหุ้น บิกลิต แต่ถ้าหุ้นต่ำกว่า 20% ก็ไม่ต้องทำเทคโอเวอร์ ส่วนแคปปิตอล โอเค และแอร์เอเชีย ไม่มีปัญหา เพราะไม่ได้เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

เงินไหลเข้าซื้อหุ้นสองวัน 1.6 พันล้านดอลลาร์

ม.ร.ว.ปรีดิยาทร เทวกุล ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) เปิดเผยถึงค่าเงินบาทที่แข็งค่าขึ้นมาอยู่ที่ระดับ 39.52 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ. ในการเปิดตลาดเช้าวันนี้ (19 ม.ค.) ว่าเป็นผลมาจากการที่มีเงินทุนไหลเข้ามาในประเทศเพื่อนำมาซื้อหุ้นของบริษัทชินคอร์ปอเรชั่น จำนวนหนึ่ง ซึ่งเห็นได้จากที่มีนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์(โบรกเกอร์) ซึ่งทำหน้าที่ในการเจรจาซื้อขายหุ้นของบริษัทชินคอร์ปอเรชั่น เข้ามาขายเงินในตลาดเงิน

อย่างไรก็ตาม สำหรับเงินทุนที่ไหลเข้ามาเพื่อซื้อหุ้นบริษัทชินคอร์ปอเรชั่นนั้น ผู้ว่าการ ธปท. ไม่ยอมเปิดเผยว่าเป็นจำนวนเงินเท่าใด และจะเป็นการทยอยเข้ามาซื้อหุ้นหรือไม่ เพราะไม่ทราบว่าจะมีการขายหุ้นทั้งหมดกี่หุ้น

นักค้าเงินจากธนาคารพาณิชย์รายหนึ่งระบุว่า เมื่อวานนี้(19 ม.ค.)มีเงินทุนจากต่างประเทศไหลเข้าสู่ไทย ในช่วงสายของวัน ส่งผลให้ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นมาอยู่ที่ระดับ 39.29 บาทต่อดอลลาร์ หลังจากนั้นได้อ่อนค่าลงมาอยู่ที่ระดับ 39.53 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ และปิดตลาดอยู่ที่ 39.39-39.40 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ โดยมีปริมาณการซื้อขายประมาณ 600 ล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งถือว่าลดลงเมื่อเทียบกับวันที่ 18 มกราคมที่ผ่านมา ที่มีการซื้อขายอยู่ที่ประมาณ 1,000 ล้านเหรียญสหรัฐ

รายงานข่าวแจ้งว่า เม็ดเงินที่ไหลเข้ามาสองวัน 1,600 ล้านดอลลาร์ ใกล้เคียงกับวงเงินทุนคาดว่าจะเหมาะสม จะใช้เงินในการซื้อหุ้นชินคอร์ป ประมาณ 1.7-2 พันล้านดอลลาร์ นักค้าเงินจากธนาคารพาณิชย์อีกรายหนึ่งระบุว่า ค่าเงินเมื่อปลายของวันที่ 18 มกราคม มีการเคลื่อนไหวที่แรง โดยแข็งค่าอยู่ที่ 39.30 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ ในขณะที่ช่วงเช้าอยู่ที่ 39.90 บาท ซึ่งห่างกันประมาณ 0.60 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐ แต่สำหรับเช้าของวันที่ 19 มกราคม อยู่ที่ประมาณ 39.30 บาท และอ่อนตัวลงมาอยู่ที่ 39.40-39.45 และมาปิดตลาดอยู่ที่ประมาณ 39.39-39.40 บาท

เนื่องจากในอดีตกลุ่มผู้ถือหุ้นชินมีบัญชีอยู่กับธนาคารทหารไทย แต่ในช่วงหลังๆ จะมีการเปลี่ยนแปลงบัญชีหรือไม่นั้นไม่สามารถระบุชัดได้เช่นกัน ประเด็นของค่าเงินที่แข็งค่าขึ้นในระบายนี้นั้น ต้องดูว่าหลังจากที่มีเม็ดเงินไหลเข้ามาแล้วจะออกเร็วหรือไม่ และหากมีเม็ดเงินไหลเข้ามาเพิ่มอีกก็จะทำให้ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นอีกได้ในระยะหนึ่ง ในทางกลับกันหากไม่มีเงินใหม่เข้ามาค่าเงินก็จะทรงๆ อยู่ในระดับนี้ต่อไป และหากมีเงินไหลออกก็ทำให้ค่าเงินอ่อนค่าลง ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องปกติที่เงินไหลเข้าแข็งค่า เงินไหลออกอ่อนค่า

นักค้าเงินรายเดิมระบุว่า สำหรับธุรกรรมของชินนั้นเชื่อว่า น่าจะได้ข้อยุติเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และอาจได้รับเงินเป็นที่เรียบร้อยแล้วด้วย โดยเงินนั้นได้พักไว้ที่สิงคโปร์ส่วนหนึ่ง เพื่อรอเพียงเวลาที่เหมาะสมเท่านั้นตามข้อตกลง โดยคาดว่าจะทำการโอนได้อีกประมาณ 60 วัน เพื่อรอให้สถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงปลายปีที่นายกรัฐมนตรีนครและครอบครัวได้เดินทางไปพักผ่อนที่สิงคโปร์ หนึ่งไประยะหนึ่ง และอีกส่วนหนึ่งก็เชื่อว่าเงินที่ได้จากการขายหุ้นจะถูกนำไปซื้อหุ้นสิงเทสแทน โดยใช้ชื่อคนอื่นในการซื้อหุ้นสิงเทสแทนเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่าง เพราะในอนาคตสิงเทสจะกลายเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ในชิน ซึ่งหากเป็นจริงตามที่คาดเดาเอาไว้ ก็เชื่อว่ากรณีนี้จะผิดกฎหมายหลายอย่าง ทั้งเรื่องการปกปิดข้อมูลข่าวสาร การหลอกลวง และอีกหลายเรื่อง

เบื้องหลังดิล-ใช้อำนาจรัฐเอื้อประโยชน์ตน

แม้ พ.ต.ท.ทักษิณ จะปฏิเสธว่าไม่ได้เตรียมการใช้ช่องทางกฎหมายหรือ หลบหลีกเลี่ยงการเสียภาษี แต่การขายหุ้นให้กับสิงคโปร์ ค่าลงทุนมองไปถึงข้อครหาเรื่อง"ผลประโยชน์ทับซ้อน-ข้ามชาติ" อีกทั้ง ความไม่โปร่งใส หรือ การมีอภิสิทธิ์ในเรื่องต่างๆ เช่น การปกปิดข้อมูลข่าวสาร ความไม่รับผิดชอบต่อผู้ถือหุ้นรายย่อย

เลขาธิการปปส.กล่าวว่า การขายหุ้นชินครั้งนี้ มันไม่ง่ายเหมือนการขายเสื้อผ้า การทำแบบนี้ทำให้เห็นถึงผลประโยชน์ทับซ้อน เพราะกระบวนการที่ทำการโอนถ่ายหุ้นก็ไม่มีใครอธิบายอะไรได้ โดยเฉพาะคำกล่าวของ พ.ต.ท.ทักษิณที่ว่า "เป็นการตัดสินใจของลูกชาย เป็นการทำให้พ่อ เพื่อให้อยู่ในวงการเมืองได้อย่างสบายใจว่า" นั้นนายกรัฐมนตรีก็พูดไม่ได้ เพราะการพูดแบบนี้เปรียบเสมือนเขามีความเต็มใจของประชาชน พูดเหมือนไม่รู้ว่ามีประชาชนรู้ทันตนเองแล้ว และพยายามเบี่ยงเบนประเด็นให้กลายเป็นเรื่องตลกยังเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม เพราะเงินและผลกำไรที่กลุ่มชินได้ทั้งหมดนั้นมาจากประชาชนที่อุดหนุนและใช้บริการเครือข่ายโทรศัพท์ของกลุ่มชินเป็นแสน ๆ ล้านบาท การที่นายชามาดำรงตำแหน่งเป็นระยะเวลาสั้นก็ทำให้กำไรของกลุ่มชินเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก และเป็นประวัติการณ์ดังนั้นเรื่องนี้จึงไม่ใช่ปัญหาของครอบครัวนายกรัฐมนตรีเพียงกลุ่มเดียวเท่านั้น แต่เป็นปัญหาของคนไทยทั้งชาติด้วย

นายโสภณ สุภาพงษ์ ส.ว.กทผ. ให้สัมภาษณ์ในรายการ "สภาท่าพระอาทิตย์" ออกอากาศทางASTV ที่ระบบดาวเทียม เห็นว่า การแก้ไข พ.ร.บ.การประกอบกิจการโทรคมนาคม ก็เป็นการขายชาติ ขายอนาคตลูกหลานไทยให้กับต่างชาติอย่างแท้จริง

"คลื่นความถี่ถือว่าเป็นทรัพยากรธรรมชาติ เป็นของสาธารณะ ซึ่งครอบคลุมไปถึงวิทยุ โทรศัพท์ ซึ่งในต่างประเทศไม่ว่าจะเป็นสหรัฐฯ ออสเตรเลีย เป็นต้น ก็กำหนดให้ต่างชาติถือได้ไม่เกิน 25 %เช่นเดียวกัน"

นายโสภณ กล่าวว่า ในฐานะที่เคยคัดค้านกฎหมายฉบับนี้เมื่อปี 2544 ฝ่ายรัฐบาลพยายามเสนอกฎหมายประกอบกิจการโทรคมนาคมมาแล้ว ซึ่งในตอนนั้น ส.ว.และ ส.ส.ต่างมีความเห็นตรงกันอย่างมากที่ว่าไม่ควรให้ต่างชาติเข้ามาถือหุ้นเกิน 25 %

“แต่อยู่ดีๆ รัฐบาลก็มาแก้ไขให้ต่างชาติถือหุ้นได้ถึง 49 เปอร์เซ็นต์ มันไม่มีเหตุผลอธิบายเพียงพอ เหมือนมีคำสั่งพิเศษ” ส.ว. กทม.ผู้นี้กล่าว ความว่าการแก้กฎหมายฉบับนี้เกี่ยวข้องกับการขายหุ้นชินคอร์ปฯ หรือเปล่า นั่น นายโสมภณ กล่าวว่า ไม่ทราบ แต่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน “ถ้าต่างชาติเข้ามาถือหุ้นถึง 49 % จะทำให้คุณค่าของประเทศเสียไป เพราะมีคนเพียง 1-2 คนไปขายให้ต่างชาติ จะกระทบกระเทือนไปหมด รวมไปถึงความมั่นคงของชาติด้วย”

กรณีศึกษาชาติหายวับ 2 หมื่นล้าน

นายกรณ์ จาติกวณิช รองหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ กล่าวว่า การขายหุ้นของตระกูลชินวัตรและตามาพงศ์ครั้งนี้ ในส่วนของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์(ก.ล.ต.) นอกจากไม่ปกป้องผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้นหรือนักลงทุนรายย่อย ยังกลายเป็นว่าช่วยตระกูลชินวัตรเสียภาษี และช่วยให้มีการเลี่ยงการทำเทนเดอร์ออฟเฟอร์(ทำคำเสนอซื้อต่อบริษัทลงทุนทั่วไป)

นายกรณ์ อธิบาย การทำคำเสนอซื้อ มี 2 แบบด้วยกัน คือ การครอบงำกิจการแบบบังคับ(Mandatory Tender Offer) กับ การครอบงำกิจการโดยสมัครใจ (Voluntary Tender Offer) ซึ่งมีความแตกต่างกันในเรื่องของการกำหนดราคาเทนเดอร์ฯ ทั้งนี้การครอบงำกิจการโดยสมัครใจจะสามารถกำหนดราคาเทนเดอร์ฯต่ำกว่าราคาตลาดได้

เมื่อ ก.ล.ต. ให้ ซีอาร์ และ เอสแปน หรือ ทามาเลก ประกาศเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อครอบงำกิจการในบมจ. แอดวานซ์ โดยสมัครใจ (Voluntary Tender Offer) นั้นไม่เป็นธรรมกับผู้ลงทุนรายย่อย ทำให้กลุ่มทามาเลกฯ สามารถกำหนดราคาเทนเดอร์ฯ คำเสนอซื้อหุ้นที่ 72.31 บาท ซึ่งเป็นราคาที่ต่ำกว่าราคาตลาด(ปัจจุบันอยู่ที่ 104 บาท) นายกรณ์ กล่าวว่า กรณีนี้ต้องทำคำเสนอซื้อแบบบังคับ เพราะเมื่อพิจารณาสัดส่วนการเข้ามถือหุ้นในแอดวานซ์ของสิงคโปร์เทเลคอม(สิงเทล) รวมกับทามาเลกฯ ที่เข้ามถือแอดวานซ์ผ่านชินคอร์ปฯ จะพบว่ากลุ่มทามาเลกฯ ถือหุ้นในแอดวานซ์ถึง 32.6% ดังนั้นเมื่อทามาเลกฯ ถือหุ้นแอดวานซ์ก้าวข้าม 25% จึงถูกบังคับให้ครอบงำกิจการแบบบังคับ ซึ่งในการทำเทนเดอร์ออฟเฟอร์ก็จะต้องกำหนดราคาในราคาที่ยุติธรรมกับนักลงทุนรายย่อย แม้ ก.ล.ต. จะบอกว่าการเสนอซื้อที่ 72.31 บาทมาจากการเสนอซื้อที่ปรึกษาทางการเงินซึ่งเสนอตามราคามูลค่าบัญชี (บุ๊กแวลู) ทำให้ ก.ล.ต. ต้องรับตามนั้นถือว่าไม่ถูกต้อง เพราะหน้าที่ ก.ล.ต. ต้องปกป้องผลประโยชน์ของนักลงทุนรายย่อย

นอกจากนี้ หากนำราคาหุ้นในกลุ่มชินคอร์ปฯ ทุกตัวมาคำนวณก็จะพบว่า การซื้อครั้งนี้จะคำนวณราคาหุ้นแอดวานซ์ที่ 104 บาท ไม่ใช่ 72 บาทแน่นอน เพราะหากคำนวณที่ราคา 72 บาทจะทำให้ราคาขายหุ้นชินคอร์ปฯ ครั้งนี้ไม่ใช่ 49.25 บาท แต่จะเป็นราคาเพียง 30 กว่าบาทเท่านั้น

ที่สำคัญการที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเข้าถือหลักทรัพย์เพื่อครอบงำ ก.ล.ต. พิจารณเห็นว่าทามาเลกฯ ได้มีความประสงค์ที่จะได้มาซึ่งหุ้น ไอทีวี และหุ้นชินแซทเทลไลท์ และทั้ง 2 บริษัทเป็นทรัพย์สินที่ไม่เป็นสาระสำคัญของบริษัท ดังนั้น จึงผ่อนผันให้ทามาเลกฯ ไม่ต้องทำคำเสนอซื้อหลักทรัพย์ทั้งหมดของไอทีวี และชินแซทเทลไลท์ นั้นยังเป็นเหตุผลที่ฟังไม่ขึ้น เพราะถ้าหากทามาเลกฯ ไม่ต้องการหุ้นอื่นๆ ที่ชินคอร์ปฯ มีอยู่ แล้วทำไมไม่ซื้อหุ้นแอดวานซ์เพียงบริษัทเดียว หรือไม่ก็ต้องชัดเจนให้ขายคืนกันไปเลย

“ ก.ล.ต. กำลังช่วยตระกูลชินวัตรเสียภาษี เพราะหากทามาเลกฯ ซื้อหุ้นแอดวานซ์เพียงบริษัทเดียว ก็จะต้องซื้อหุ้นแอดวานซ์จากบมจ.ชินคอร์ปฯ ซึ่งการที่บมจ.ชินคอร์ปฯ เป็นผู้ขายหุ้นแล้วมีกำไรจะต้องเสียภาษี เพราะบมจ.ชินคอร์ปฯ เป็นนิติบุคคลไม่ได้รับยกเว้นภาษี เหมือนบุคคลธรรมดา ซึ่งหากบมจ.ชินคอร์ปฯ เป็นผู้ขายก็จะต้องเสียภาษี ซึ่งประเมินแล้วมูลค่าภาษีครั้งนี้ประมาณ 2 หมื่นล้านบาท” นอกจากนี้ นายกรณ์ ยังกล่าวว่า รับไม่ได้กับคำกล่าวอ้างที่นายกรัฐมนตรีที่ระบุว่าการขายหุ้นของลูกเพื่อให้อยู่ในวงการเมืองได้อย่างสบายใจหากอนาคตต้องเล่นการเมือง เพราะหากวัตถุประสงค์การขายหุ้นเพื่อความโปร่งใสทางการเมือง ควรมีการขายหุ้นแบบขาดลอยตั้งแต่ปี 2544 ไม่ใช่ตัดสินใจขายเพราะมีผลกำไรสูงถึง 400 เท่า และมีแนวโน้มชัดเจนว่าคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือ กทช. จะต้องเข้ามาดูแลการแข่งขันทางธุรกิจให้มีความเท่าเทียมกันตามรัฐธรรมนูญ เพราะที่ผ่านมาหุ้นบริษัทในเครือชินคอร์ปฯ เติบโตขึ้นได้เปรียบด้านผลประโยชน์มาโดยตลอด

ก.ล.ต. ละเว้นสอบอินไซด์เดอร์

แหล่งข่าวจากวงการด้านหลักทรัพย์ เปิดเผยมว่า การเจรจาขายหุ้นที่ยืดเยื้อและมีข่าวรั่วออกมาในทางปฏิบัติตลาดหลักทรัพย์และ ก.ล.ต. จะต้องทำหน้าที่ตรวจสอบในเรื่องของการใช้อินไซด์เทรดดิ้ง (ข้อมูลภายใน) และการเผยแพร่ข่าวสารโดยที่ไม่เปิดเผยให้นักลงทุนได้ทราบข้อเท็จจริงโดยเท่าเทียมกัน มีหน้าว่า บมจ.ชินคอร์ปฯ ยังคงมีการปฏิเสธข่าวการขายหุ้นชินคอร์ปฯ ให้กับสื่อสิงเทลออกมาด้วย แต่ภายหลังเป็นข่าวจริง ทั้งนี้จากข้อมูลการขายหุ้นชินคอร์ปฯ ย้อนหลังจะพบว่าราคา และมูลค่าการซื้อขายหุ้นชินคอร์ปฯ เพิ่มขึ้นเป็นลำดับ โดยในเดือน ก.ค.มูลค่าการซื้อขายอยู่ที่ 4,404 ล้านบาท ราคาเฉลี่ยอยู่ที่ 36.89 บาท

เดือนค.ค.มูลค่าการซื้อขายอยู่ที่ 4,979 ล้านบาท ราคาเฉลี่ยอยู่ที่ 38.54 บาท เดือนก.ย.มูลค่าการซื้อขายอยู่ที่ 4,082 ล้านบาท ราคาเฉลี่ยอยู่ที่ 40.42 บาท

ส่วน เดือนต.ค.ซึ่งเป็นเดือนที่มีการปฏิเสชาจากบมจ.ชินคอร์ป มูลค่าการซื้อขายอยู่ที่ 2,987 ล้านบาท ราคาเฉลี่ย 38.81 บาท ซึ่งมูลค่าการซื้อขายลดลง เดือนพ.ย.มูลค่าการซื้อขาย 4,495 ล้านบาท ราคาเฉลี่ย 37.96 บาท จากนั้นกระแสข่าวยังคงยืนยันว่าจะมีการขายหุ้นชินคอร์ปในเดือนธ.ค.มูลค่าการซื้อขาย 7,166 ล้านบาท ราคาเฉลี่ยอยู่ที่ 40.93 บาท ส่วนเดือนม.ค.2549 มูลค่าการซื้อขาย 11,603 ล้านบาท ราคาเฉลี่ย 45.49 บาท

สัญญาสัมปทานชินคอร์ปกับแนวทางในการทวงคืนประเทศไทย

Source - ผู้จัดการรายวัน (Th)Tuesday, March 28, 2006 11:30

กรณีการโอนหุ้นของ "ชินคอร์ป" ให้กับ "เทมาเส็ก" ได้กลายเป็นประเด็นถกเถียงถึงความไม่ชอบมาพากลของสัญญาโอนหุ้นประวัติศาสตร์ ทั้งในประเด็นของการเสียภาษี ประเด็นการขัดต่อความมั่นคงของชาติ ประเด็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างนายกรัฐมนตรีกับกลุ่มทุนสิงคโปร์ กรณีดังกล่าวดูเหมือนผู้ที่เกี่ยวข้องจะมุ่งประเด็นการวิพากษ์วิจารณ์ไปที่ "สัญญาโอนหุ้นให้กับเทมาเส็ก" และกำหนดมาตรการตอบโต้ ควบคู่ไปกับการดำเนินการต่างๆ นานา เพื่อกดดันกลุ่มทุนเทมาเส็กให้ถอนตัวออกจากความผูกพันตามสัญญาดังกล่าว วิธีการต่างๆ ผู้เขียนเห็นว่ายังมีปัญหาการดำเนินการที่ไม่ตรงเป้าหมายประเด็นเท่าที่ควร ซึ่งสัญญาดังกล่าวมีที่มาจากกรมของข้าม "สัญญาสัมปทาน" ซึ่งถือเป็นสัญญาตามกฎหมายมหาชนที่เรียกว่า "สัญญาทางปกครอง" ชนิดหนึ่ง อันมีค้ำประกันในทางกฎหมายสูงกว่าสัญญาโอนหุ้นให้กับเทมาเส็ก ซึ่งเป็นสัญญาตามกฎหมายเอกชน

ในการโอนหุ้นชินคอร์ปให้กับเทมาเส็ก จะพบว่ากรณีการโอนหุ้นดังกล่าวได้เข้าไปมีผลเปลี่ยนแปลงสัดส่วนผู้ถือหุ้น ซึ่งส่งผลถึงขั้นเป็นการเปลี่ยนแปลงคู่สัญญาสัมปทานจาก "นิติบุคคลสัญชาติไทย" คือ บริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ไปเป็น "นิติบุคคลสัญชาติไทย" ที่มีผู้ถือหุ้นใหญ่เป็น "นิติบุคคลสัญชาติสิงคโปร์" ซึ่งสัญญาสัมปทานที่เกี่ยวข้องกับกิจการ ของบริษัทชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) มีหลากหลายประเภททั้งสัญญาสัมปทานการสื่อสารโทรคมนาคมแบบไร้สายที่ได้รับจากองค์การโทรศัพท์ (กรณี AIS) สัญญาสัมปทานการสื่อสารดาวเทียมและธุรกิจระหว่างประเทศที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงคมนาคม (กรณี SHIN SAT) สัญญาสัมปทาน ธุรกิจสื่อและโฆษณาที่ได้รับสัมปทานจากสำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ณ สถานการณ์ปัจจุบันจึงเท่ากับว่า ในทางความเป็นจริง "นิติบุคคลสัญชาติสิงคโปร์" คือผู้ที่เป็นผู้สัญญาในสัญญาสัมปทานกับหน่วยงานราชการต่างๆ และตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว กรณีดังกล่าว แม้ว่าบริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จะเป็นนิติบุคคลสัญชาติไทยแต่เมื่อพิจารณาโครงสร้างของผู้ถือหุ้นที่มีนิติบุคคลสัญชาติสิงคโปร์อยู่มากกว่า ทำให้บริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) มีลักษณะเป็นนิติบุคคลต่างด้าว

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ได้ก่อให้เกิดปัญหาตามมา คือ การเปลี่ยนแปลงคู่สัญญาสัมปทานฉบับต่างๆ อันเป็นผลจาก "สัญญาโอนหุ้นให้กับเทมาเส็ก" ทำให้สัญญาสัมปทานอาจมีลักษณะเป็นการขัดกับรัฐธรรมนูญ มาตรา 40 ซึ่งบัญญัติให้ "คลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์ และวิทยุโทรคมนาคม เป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ" นอกจากนี้กรณีของบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ยังมีลักษณะเป็น การขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนูญมาตรา 39 วรรคห้า ซึ่งบัญญัติให้ "เจ้าของกิจการหนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นต้องเป็นบุคคลสัญชาติไทย นอกจากนี้ยังพบกรณีที่สัญญาสัมปทานฉบับต่างๆ มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายเกี่ยวกับความมั่นคงอีกหลายฉบับ และหากใช้มุมมองตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ สัญญา สัมปทานฉบับต่างๆ ได้กลายเป็น "สัญญาที่มีวัตถุประสงค์ต้องห้ามขัดแย้งโดยกฎหมาย" และเป็น "สัญญาที่มีลักษณะขัดต่อความสงบเรียบร้อย" จึงถือเป็นความบกพร่องของตัวสัญญาอย่างร้ายแรงถึงขั้นมีผลเป็น "โมฆะ" เลยทีเดียว

นอกจากนี้หากพิจารณาถึงหลักการในทางกฎหมายมหาชนโดยเฉพาะกฎหมายปกครองในเรื่องของสัญญาทางปกครอง ซึ่งมีหลักการสำคัญที่หน่วยงานของรัฐย่อมมีเอกสิทธิ์อยู่เหนือเอกชน ทั้งในเรื่องการกำหนดตัวคู่สัญญา การเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขแห่งสัญญา การยกเลิกสัญญา ซึ่งเป็น หลักการเฉพาะที่ต่างจากหลักการ ใน "สัญญาของเอกชน" เนื่องจาก เนื้อหาของสัญญาทางปกครองมีลักษณะเกี่ยวข้องกับ "ประโยชน์มหาชน" "บริการสาธารณะ" และ "ความมั่นคงของประเทศ" ดังนั้นหากปรากฏกรณีให้เห็น

ว่าสัญญาสัมปทานอาจมีลักษณะขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายฉบับต่างๆ หน่วยงานของรัฐที่เป็นคู่สัญญาย่อมสามารถใช้สิทธิของตนมีท่าทางการยกเลิกสัญญาสัมปทาน ซึ่งจะมีผลเป็นการเพิกถอนสิทธิที่เอกชนมีอยู่ตามสัญญาสัมปทานลงทั้งหมด

แต่หากพิจารณาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในปัจจุบันจะพบว่า หน่วยงานของรัฐไม่จำเป็นต้องเป็นบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) กระทรวงคมนาคม และสำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี หากได้ใช้อำนาจที่ตนมีเข้าทำการยกเลิกสัญญาสัมปทานต่างๆ ไม่ ซึ่งกรณีดังกล่าวถือเป็นหน้าที่ตามกฎหมายที่หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติ ซึ่งการไม่ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวถือว่า เข้าข่าย "การละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ" อันเป็นการกระทำที่ขัดกับ "หลักการกระทำทางปกครองต้องชอบด้วยกฎหมาย" ซึ่งถือเป็นหลักการพื้นฐานที่เรียกร้องให้หน่วยงานของรัฐจะต้องกระทำการใดๆ ไปภายใต้กรอบของกฎหมาย ซึ่งกรณีนี้ถือเป็น "อำนาจผูกพัน" ที่หน่วยงานของรัฐทั้งสามจะต้องดำเนินการอย่างไม้อาจหลีกเลี่ยงได้

ดังนั้น กรณีดังกล่าวจึงต้องมีกระบวนการในการบังคับการให้หน่วยงานของรัฐต้องดำเนินการยกเลิกสัญญาสัมปทาน ด้วยเหตุที่สัญญาสัมปทานขัดแย้งกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญให้จึงได้ ซึ่งช่องทางในทางกฎหมายที่สามารถดำเนินการได้มีสามช่องทาง คือ

ประการแรก การยื่นฟ้องคดี ต่อศาลปกครองโดยตรง กรณีนี้ ถือเป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับสัญญาทางปกครองอันอยู่ในการอำนาจการพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ซึ่งเป็นศาลที่ใช้ระบบการพิจารณาแบบไต่สวน โดยกฎหมายบัญญัติให้อำนาจตุลาการศาลปกครองในการสืบสวนสอบสวน แสวงหาพยานหลักฐานต่างๆ แทนที่ประชาชนจะต้องทำการค้นหาพยานหลักฐานเอง ซึ่งกรณีนี้ทำได้ยากเพราะหากประชาชนดำเนินการเอง อาจได้รับอิทธิพลทางการเมืองเข้าก่อกวน หรือไม่ได้รับความร่วมมือจากแหล่งข้อมูลต่างๆ เท่าที่ควร

ประการที่สอง การยื่นคำร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ซึ่งในกรณีนี้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภามีอำนาจให้สืบสวนหาข้อเท็จจริงและหากพบว่าคำร้องเรียนมีมูลว่ามี "การละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ" ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาจะต้องทำการยื่นเรื่องให้ศาลปกครองทำการพิจารณาพิพากษา นอกจากนี้หากพบว่ากรณี "การละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ" มีลักษณะ ที่ขัดแย้งกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภายังต้องทำการยื่นเรื่องให้ ศาลรัฐธรรมนูญ พิจารณาพิพากษาต่อไป

โดยกรณีที่สองนี้ นายปรีชา นัยทองวัฒนา ได้ยื่นคำร้องเรียนเลขที่ 664/2549 ลงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2549 ต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว (เฉพาะสัญญาสัมปทานของ AIS) แต่ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภานำไปดำเนินการใดต่อไม่ กรณีนี้เพื่อเป็นการยกเลิกสัญญาสัมปทานดังกล่าว จึงควรมีกระบวนการในการติดตามเรื่องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา หรือดำเนินการยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองโดยตรง เพื่อให้ศาลปกครองได้มีคำวินิจฉัยสั่งการให้ หน่วยงานของรัฐ อันประกอบด้วยบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) กระทรวงคมนาคม และสำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปฏิบัติหน้าที่ คือ การยกเลิกสัญญาสัมปทานที่บริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ได้รับจากหน่วยงานของรัฐให้หมดสิ้น ทั้งนี้เพื่อให้กิจการโทรคมนาคมดาวเทียม และกิจการสื่อสารมวลชนกลับคือเป็นทรัพยากรของชาติดั้งเดิม

โดยในเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2549 หลังจากผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาไม่ได้ดำเนินการใดๆ ตามอำนาจหน้าที่ของตนเอง ผู้เขียน และคุณหม่อมอมลพรรณจึงได้นำคดีขึ้นฟ้องต่อศาลปกครองด้วยตนเอง ในฐานะประชาชนผู้มีสัญชาติไทย อันเป็นบุคคลที่เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยตามความในมาตรา 3 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และมีความเป็นเจ้าของคลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และวิทยุโทรคมนาคม ซึ่งเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะตามมาตรา 40 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และยังเป็นผู้ใช้บริการโทรศัพท์มือถือของ AIS มาเป็นเวลานานปี จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียอันอาจได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานทางปกครอง คือ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) กระทรวงคมนาคม และสำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ตามมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ในคดีดำหมายเลขที่ 465/2549 ซึ่งศาลปกครองได้มีคำสั่งไม่รับคำฟ้องเนื่องจากไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียที่อาจฟ้องคดีได้ ซึ่งกรณีดังกล่าวอาจดำเนินการใหม่โดยการยื่นอุทธรณ์คำสั่งศาลปกครองสูงสุด แต่หากศาลปกครองสูงสุดไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ก็สามารถนำคำฟ้องเปลี่ยนเป็นคำร้องเรียนเพื่อยื่นต่อผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาอีกครั้ง ทั้งนี้คงต้องกำหนดแนกคดีนี้ให้ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภาดำเนินการตามกฎหมาย เพื่อส่งคำร้องเรียนขึ้นสู่การวินิจฉัยของศาลปกครอง และศาลรัฐธรรมนูญต่อไป

สปน.แจ้งปรับไต่สวน"ทีวีเสรี" รอศาลปกครองชี้ขาด11เม.ย.

ศาลปกครองพิจารณาคดีไต่สวนที่ 11 เมษายน นี้ สเปนเตรียมดึงกลับสู่เจตนารมณ์เดิม ด้านกลุ่มผู้ยื่นข้อเสนอลี้ภัยเคลื่อนไหวทาง
คืนที่เสรีอีกครั้ง คาดวางยุทธศาสตร์หลังศาลตัดสิน นักวิชาการ-เอ็นจีโอ ด้าน อสมท ชี้อุ่นต่อจากชินคอร์ป หวังรับความเสียหาย
แทน แลส่งข่าวจากสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) เปิดเผยว่า วันที่ 11 เมษายนนี้ ศาลปกครองนัดพิจารณาคดีที่
สปน. ฟ้องเพิกถอนคำตัดสินอนุญาตตุลาการกรณีให้บริษัท ไอทีอี จำกัด (มหาชน) จ่ายค่าสัมปทานปีละ 230 ล้านบาท จากที่ต้อง
จ่ายปีละ 1,000 ล้านบาท รวมทั้งให้ไอทีอี ปรับลดสัดส่วนนำเสนองานสาร สารและบันเทิง จากเดิม 70:30 เป็น 50:50 โดยค่าฟ้อง
ระบุว่า คำสั่งดังกล่าวมีข้อขัดแย้งกฎหมาย

อย่างไรก็ตาม การดำเนินการกับไอทีวี ต้องยึดหลักตามข้อกฎหมายที่ระบุไว้ในสัญญา โดยจะให้ทั้ง 2 ฝ่ายมีการเจรจา กันก่อน หากไม่สามารถเจรจากันได้ จึงนำไปสู่การขอยกเลิกสัญญา แต่ในเบื้องต้นหากศาลตัดสินให้ สปน.เป็นผู้ชนะคดี จะเป็นประโยชน์และสามารถตอบรับกับกระแสสังคมในขณะนี้ที่ต้องการให้ไอทีวี กลับสู่เจตนารมณ์เดิมในการก่อตั้ง ในการเป็นสถานีโทรทัศน์ ที่นำเสนอข่าวสารสาระเพื่อสาธารณะ

สำหรับปัญหาเกี่ยวกับกรณีไต่ทวนนี้ ล่าสุด แหล่งข่าวในแวดวงสื่อมวลชน ระบุว่า บริษัทเอกชน เช่น จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ และ อาร์เอส มีความสนใจที่จะเข้าซื้อหุ้นในไอทีวีจากกลุ่มผู้ถือหุ้นเดิม ซึ่งประเด็นดังกล่าวได้รับการปฏิเสธจากบริษัททั้ง 2 แห่ง และล่าสุดมีแหล่งข่าวยืนยันว่า บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน) เป็นผู้เล่นรายใหม่ และมีความพร้อมมากที่สุดที่จะซื้อหุ้นในไอทีวี ซึ่ง

คาดว่าหลังจากจัดการกับปัญหาต่างๆเสร็จสิ้นลงผู้บริหาร อสมท จะออกมาชี้แจง แต่ นายมีชัยวัญ แสนสุวรรณ กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ อสมท กล่าวว่า ยังไม่ขอให้สัมภาษณ์ใดๆ ทั้งสิ้นเกี่ยวกับกรณีนี้ เนื่องจากยังไม่ได้มีการศึกษาและเข้าไปดูข้อมูล

นอกจากนี้ นายศุภชัย เจียรวนนท์ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร กลุ่มยูบีซี และทูล ทองีปอเรนซ์ ให้สัมภาษณ์ว่า ที่ผ่านมา แนวทางการทำธุรกิจของกลุ่มทูลฯ มีความชัดเจนในการมุ่งไปในทิศทางของนิว มีเดีย แต่ในกรณีของไอทีวี ยังไม่ขอให้ข้อมูลในขณะนี้ แต่อย่างไรก็ตาม กลุ่มทูลฯ จะไม่เปิดโอกาสทางธุรกิจ หากมีโอกาส มีความเป็นไปได้ ก็จะมีการพิจารณา

ระบุ อสมท สนใจซื้อไอทีวีจริง

ขณะที่แหล่งข่าวจากวงการโทรทัศน์อีกรายหนึ่ง ระบุว่า มีความเป็นไปได้ที่ อสมท จะเข้าซื้อกิจการของไอทีวี แต่ต้องรอผลการศึกษาดูถึงความคุ้มค่าในการเข้าซื้อกิจการอีกครั้ง หลังจากทีศาลปกครองมีคำพิพากษาในคดีนี้เสียก่อน สาเหตุที่ อสมท ต้องการซื้อไอทีวี เพราะปัจจุบันผู้ประกอบการในธุรกิจโทรทัศน์ทุกรายต่างต้องการที่จะมีโทรทัศน์มากกว่า 1 ช่อง เพื่อทำการรายการที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคแบบเฉพาะกลุ่ม เช่น ช่องข่าว, กีฬา หรือ ช่องเด็กและเยาวชน เป็นต้น

ทั้งนี้ มีการประเมินว่าการซื้อกิจการของไอทีวี โดยเข้าเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ในสัดส่วนที่กลุ่มชิน คอร์ปอเรชั่นถืออยู่ 53% จะต้องใช้เงินจำนวนประมาณ 6,400-8,100 ล้านบาท ส่วนการพิจารณาคดีศาลปกครอง ซึ่งจะเริ่มในวันที่ 11 เมษายนนี้ หากมีการพิพากษาตัดสินของอนุญาโตตุลาการบางส่วน เช่น การลดค่าสัมปทาน, การปรับลดสัดส่วนรายการ ในสัญญาระหว่างสปน. และไอทีวี ก็เปิดโอกาสให้ผู้สัญญาเจรจากันได้อีก ซึ่งปัจจุบัน อสมท มีสินทรัพย์รวม 7,600 ล้านบาท ในปี 2548 มีรายได้รวม 3,400 ล้านบาท กำไรรวม 1,100 ล้านบาท

ด้านนายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล ประธานกรรมการบริหาร บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) กล่าวว่า กลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหม่ไม่ได้มีการแจ้งถึงเรื่องการขายหุ้นในไอทีวีให้แก่กลุ่มไหน อย่างไร ไอทีวี ยังคงดำเนินธุรกิจเป็นปกติ กลุ่มเหมาเล็ก เป็นกลุ่มของนักลงทุน ไม่ได้ต้องการเข้ามาบริหารธุรกิจ ส่วนกลุ่มพันธมิตรรายอื่นๆ ที่มีข่าวว่าจะเข้ามาซื้อหุ้นในไอทีวี ไม่ว่าจะเป็นแกรมมี่ หรือ อาร์เอส ยังไม่ได้มีการเข้ามาเจรจาพูดคุย แต่จะไปเจรจาทันทีกับผู้ถือหุ้นหรือเปล่า ไม่ทราบ

นอกจากนี้ การที่ อสมท ซึ่งเป็นบริษัทในตลาดหลักทรัพย์เข้าซื้อกิจการของไอทีวี ต้องคำนึงถึงกำไรสูงสุดของผู้ถือหุ้น ดังนั้น ไอทีวี จะถูกใช้เพื่อประกอบการเชิงพาณิชย์ต่อไป โดยที่ไม่สามารถนำกลับมาทำเป็นโทรทัศน์เพื่อบริการสาธารณะอย่างแท้จริงได้ และหาก อสมท จะทำเป็นโทรทัศน์เพื่อบริการสาธารณะ โดยไม่มุ่งหวังกำไร จะทำให้หุ้นไอทีวีตกลง และไม่เป็นที่นิยมกับผู้ถือหุ้นรายย่อย ซึ่งหากเป็นกรณีนี้ก็ขอเรียกร้องให้ผู้ถือหุ้นรายย่อยของ อสมท ไปฟ้องศาลเรียกค่าเสียหาย

ขณะที่ นายจอน ชิงภากรณ์ ผู้ประสานงานกลุ่มผู้คืนสื่อเสรี อดีตส.ว.กรุงเทพฯ กล่าวว่า ไม่เห็นด้วยที่จะให้ อสมท เข้าไปซื้อหุ้นไอทีวี เพราะทุกวันนี้ อสมท ยังมีปัญหาเรื่องการถูกแทรกแซงและความเป็นอิสระจากรัฐบาล ถ้าหากไอทีวีอยู่ในมือ อสมท จะทำให้สื่อที่หวังจะเป็นสื่อเสรีที่ปราศจากการแทรกแซงจากฝ่ายการเมืองไม่สามารถเกิดขึ้นได้ โดยเจตนารมณ์ของกลุ่มผู้คืนสื่อเสรีจะเดินหน้าเรียกร้องให้ไอทีวีกลับมาเป็นสื่อสาธารณะในรูปแบบเดียวกันกับบีบีซี ของประเทศอังกฤษอีกครั้ง โดยจะกดดันให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเข้ามาตรวจสอบสถานะของไอทีวีว่ามีส่วนการถือหุ้นของต่างชาติเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดหรือไม่

ขณะเดียวกัน คณะทำงานจะรอผลการตัดสินของศาลปกครอง เพื่อวางยุทธศาสตร์การเคลื่อนไหวเพื่อทวงคืนไอทีวีอีกครั้ง แต่ต้องเกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ไม่อยู่ภายใต้การบริหารงานของรัฐบาล พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร เพราะหากรัฐบาลทักษิณยังมีอำนาจ โอกาสที่จะปฏิรูปไอทีวี ทำได้ยาก

คำพิพากษาศาลปกครองคดีไอทีวี

Source - เว็บไซต์แนวหน้า (Th)Tuesday, May 09, 2006 17:00

วันนี้ (๙ พฤษภาคม ๒๕๔๙) ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาในคดีหมายเลขคำที่ ๔๗๖/๒๕๔๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๔๔/๒๕๔๙ ระหว่าง สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้ร้อง กับ บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ผู้คัดค้าน เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการฟ้องขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการคดีนี้ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (ผู้ร้อง) ได้ยื่นคำร้องต่อศาลปกครองกลางว่า เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๘ ผู้ร้องกับผู้คัดค้านได้ทำสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิจัยโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ มีกำหนด ๓๐ ปี ต่อมา ผู้คัดค้านได้มีหนังสือถึงผู้ร้องให้พิจารณาหามาตรการเพื่อชดเชยความเสียหายเนื่องจากผู้ร้องให้สัมปทานกับบุคคลอื่นเข้าดำเนินการให้บริการส่งวิทยุโทรทัศน์โดยมีการโฆษณาได้ ผู้ร้องจึงได้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการประสานงานการดำเนินการตามสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิจัยโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ เพื่อ

พิจารณา และต่อมาได้ปฏิเสธคำขอของผู้คัดค้าน ผู้คัดค้านจึงเสนอเรื่องให้อนุญาตตุลาการวินิจฉัยชี้ขาด คณะอนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาดในข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ ๔/๒๕๔๗ ให้ผู้ร้องชดเชยความเสียหายเป็นจำนวนเงิน ๒๐ ล้านบาท ปรับลดผลประโยชน์ตอบแทนตามสัญญา ปรับลดเงินรับประกันผลประโยชน์ขั้นต่ำ และให้คืนเงินผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำที่ผู้คัดค้านได้ชำระระหว่างการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการ กับให้ผู้คัดค้านสามารถออกอากาศช่วงเวลา ๑๙.๐๐ - ๒๑.๓๐ น. ได้โดยไม่ต้องถูกจำกัดเฉพาะรายการข่าว สารคดี และสารประโยชน์ และให้ปรับสัดส่วนการเสนอรายการข่าว สารคดี และสารประโยชน์จากเดิมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของเวลาออกอากาศทั้งหมดเป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ผู้ร้องเห็นว่าคำชี้ขาดดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากเป็นคำชี้ขาดที่ไม่อยู่ในขอบเขตของสัญญาอนุญาโตตุลาการ และเกินขอบเขตแห่งข้อตกลงในการเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการ เป็นคำชี้ขาดที่เกี่ยวกับข้อพิพาทที่ไม่สามารถระงับโดยอนุญาโตตุลาการ และการที่จะยอมรับหรือบังคับตามคำชี้ขาดนั้น จะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมของประชาชน จึงยื่นคำร้องขอให้ศาลเพิกถอนคำชี้ขาดดังกล่าว **คดีนี้มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยรวม ๓ ประเด็น ดังนี้**

ประเด็นที่หนึ่ง ข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการตามข้อ ๑๕ ของสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๘ มีผลใช้บังคับได้หรือไม่ พิจารณาดังนี้แล้วเห็นว่า แม้ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๓๐ ซึ่งใช้บังคับในขณะนั้น ได้บัญญัติว่า สัญญาอนุญาโตตุลาการ หมายถึง สัญญาหรือข้อตกลงในสัญญาที่คู่กรณีตกลงเสนอข้อพิพาททางแพ่งที่เกิดขึ้นแล้วหรือที่จะเกิดขึ้นในอนาคตก็ตาม แต่ในขณะที่มีการลงนามในสัญญาเข้าร่วมงานฯ ยังไม่มีการแบ่งแยกประเภทของสัญญาว่าสัญญาใดเป็นสัญญาทางแพ่งหรือสัญญาทางปกครอง

ดังนั้น ไม่ว่าสัญญาที่ทำขึ้นจะเป็นสัญญาทางปกครองหรือไม่ก็ตาม คู่สัญญาอาจตกลงให้ใช้วิธีการอนุญาโตตุลาการในการระงับข้อพิพาทได้ ซึ่งต่อมามตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้บัญญัติรับรองให้ใช้วิธีการอนุญาโตตุลาการในสัญญาทางปกครองได้ นอกจากนี้ ไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดห้ามไม่ให้รัฐทำสัญญากับเอกชนโดยมีข้อตกลงให้ระงับข้อพิพาทตามสัญญาโดยวิธีการอนุญาโตตุลาการ จึงเห็นว่าข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการดังกล่าวมีผลใช้บังคับได้ ข้ออ้างของผู้ร้องจึงไม่อาจรับฟังได้

ประเด็นที่สอง ผู้คัดค้านได้เสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ พิจารณาดังนี้แล้วเห็นว่า เมื่อสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๘ เป็นสัญญาซึ่งรัฐยอมให้เอกชนเข้ามาแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติด้านคลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุโทรทัศน์โดยมีคำตอบแทนให้แก่รัฐ เพื่อการจัดทำบริการสาธารณะด้านการสื่อสารวิทยุโทรทัศน์ สัญญาดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นสัญญาทางปกครอง ซึ่งการฟ้องคดีจะต้องยื่นฟ้องภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดี ดังนั้น การยื่นคำเสนอข้อพิพาทของผู้คัดค้านต่อสำนักงานอนุญาโตตุลาการ กระทรวงยุติธรรม จึงต้องยื่นภายในระยะเวลา ๑ ปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการ

เมื่อการยื่นข้อเรียกร้องของผู้คัดค้านตั้งแต่ต้นเป็นเพียงขั้นตอนการเจรจาของผู้สัญญาโดยมิได้มีการตกลงในรายละเอียดให้เป็นที่ยุติแต่ประการใด โดยผู้ร้องก็ยังแจ้งให้ผู้คัดค้านชี้แจงรายละเอียดเพิ่มเติมเพื่อพิจารณานำข้อยุติต่อไป จึงยังไม่อาจถือว่าเป็นเหตุที่ผู้ร้องจะเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการ จนกระทั่งเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๕ ผู้ร้องและผู้คัดค้านได้ร่วมประชุมกันและผู้ร้องมีมติปฏิเสธข้อเรียกร้องของผู้คัดค้าน กรณีจึงถือว่าวันดังกล่าวเป็นวันที่ผู้ร้องรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการ การที่ผู้คัดค้านยื่นคำเสนอข้อพิพาทต่อสำนักงานอนุญาโตตุลาการ กระทรวงยุติธรรม เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๕ จึงเป็นการใช้สิทธิเรียกร้องภายในระยะเวลา ๑ ปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการ ดังนั้น ที่ผู้ร้องอ้างว่าผู้คัดค้านได้เสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการเกินระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดนั้น จึงเป็นข้ออ้างที่ไม่อาจรับฟังได้

ประเด็นที่สาม คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ สถาบันอนุญาโตตุลาการ สำนักกระงับข้อพิพาท สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ ๒๗/๒๕๔๕ ข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ ๔/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๗ เป็นคำชี้ขาดที่เกินขอบเขตแห่งสัญญาอนุญาโตตุลาการหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือไม่ พิจารณาดังนี้แล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ คณะอนุญาโตตุลาการมีหน้าที่ต้องวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทตามข้อสัญญา คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องระบุเหตุผลของคำชี้ขาดไว้โดยชัดแจ้งและจะชี้ขาดเกินขอบเขตแห่งสัญญาอนุญาโตตุลาการหรือเกินคำขอของคู่พิพาทมิได้ เมื่อชี้ขาดข้อพิพาทแล้ว คู่พิพาทที่ไม่เห็นด้วยกับคำชี้ขาดดังกล่าว ย่อมมีสิทธิที่จะฟ้องขอให้เพิกถอน

คำชี้ขาดนั้นได้ แต่ศาลจะมีอำนาจตรวจสอบและเพิกถอนคำชี้ขาดได้เฉพาะกรณีที่กฎหมายบัญญัติไว้ในมาตรา ๔๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

สำหรับคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการที่ให้ผู้ร้องชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นระหว่างปี ๒๕๔๑ - ๒๕๔๔ ให้แก่ผู้คัดค้านเป็นเงินจำนวน ๒๐ ล้านบาทเฉพาะกรณีกรมประชาสัมพันธ์ยอมให้สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง ๑๑ มีการโฆษณาใน เห็นว่า ผู้คัดค้านได้ทราบเงื่อนไขรายละเอียดแล้วว่าโครงการนี้เป็นโครงการที่จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยประธานกรรมการบริหารของผู้คัดค้านเคยเป็นกรรมการในคณะกรรมการดำเนินโครงการจัดตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์ ระบบ ยู เอช เอฟ และเป็นผู้มีหนังสือถึงผู้ร้องเพื่อขอให้เปิดการเจรจาเพื่อแก้ไขสัญญาโดยเพิ่มเติมข้อ ๕ วรรคสี่ ของสัญญาดังกล่าว

ดังนั้น แม้จะได้มีการเสนอร่างสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วก็ตาม แต่เมื่อผู้สัญญาได้ตกลงให้เพิ่มเติมข้อ ๕ วรรคสี่ ในสัญญาดังกล่าว ซึ่งเป็นการเพิ่มเติมในเนื้อหาที่เป็นสาระสำคัญซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของผู้สัญญารวมทั้งเปลี่ยนแปลงหลักการที่สำคัญในสัญญาเข้าร่วมงานฯ กรณีจึงต้องเสนอเรื่องให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งในเรื่องนี้ผู้ร้องและผู้คัดค้านยอมรับว่าได้มีการลงนามในสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ ระหว่างผู้ร้องกับผู้คัดค้าน เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๘ โดยที่ไม่ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญดังกล่าว และเชื่อว่าผู้สัญญาได้ลงนามในสัญญาโดยรู้หรือควรรู้ข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้ว ดังนั้น ข้อ ๕ วรรคสี่ ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ จึงไม่มีผลผูกพันผู้สัญญา คณะอนุญาโตตุลาการจึงไม่อาจอาศัยข้อ ๕ วรรคสี่ ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ มีคำชี้ขาดกำหนดมาตรการชดเชยความเสียหายต่าง ๆ ให้แก่ผู้คัดค้านซึ่งรวมถึงความเสียหายในประเด็นนี้ด้วย ดังนั้น การยอมรับหรือการบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการในประเด็นนี้จึงเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนตามมาตรา ๔๐ วรรคสาม (๒) (ข) แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ แม้ว่าผู้ร้องมิได้ยกเป็นข้อโต้แย้งในชั้นอนุญาโตตุลาการอันเป็นเหตุให้คณะอนุญาโตตุลาการมิได้วินิจฉัยในประเด็นนี้ก็ตาม แต่ศาลสามารถหยิบยกขึ้นวินิจฉัยได้ เนื่องจากเป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

สำหรับคำชี้ขาดให้ปรับลดผลประโยชน์ตอบแทนตามข้อ ๕ วรรคหนึ่ง ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ และให้ผู้ร้องคืนเงินค่าผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำที่ผู้คัดค้านได้ชำระโดยมีเงื่อนไขระหว่างพิจารณาข้อพิพาทนี้เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖ จำนวน ๘๐๐ ล้านบาท ให้แก่ผู้คัดค้านจำนวน ๕๗๐ ล้านบาทนั้น เห็นว่า เมื่อคณะอนุญาโตตุลาการไม่อาจนำข้อ ๕ วรรคสี่ ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ มากำหนดมาตรการชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้คัดค้านเนื่องจากข้อ ๕ วรรคสี่ ของสัญญาดังกล่าวไม่มีผลผูกพันผู้สัญญา คณะอนุญาโตตุลาการจึงไม่มีอำนาจชี้ขาดให้ปรับลดเงินผลประโยชน์ตอบแทนที่ผู้คัดค้านต้องชำระให้ผู้ร้องตามข้อ ๕ วรรคหนึ่ง ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ เนื่องจากเป็นการชี้ขาดที่ขัดกับข้อสัญญา หรือมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงข้อสัญญาซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจของคู่สัญญาที่จะตกลงกันตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้น ทั้งนี้ ตามมาตรา ๓๔ วรรคสี่ และมาตรา ๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังนั้น คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการในประเด็นนี้จึงเป็นคำชี้ขาดที่ไม่อยู่ในขอบเขตของสัญญาอนุญาโตตุลาการ และการยอมรับหรือบังคับตามคำชี้ขาดจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

สำหรับคำชี้ขาดให้ผู้ร้องชดเชยความเสียหายโดยให้ผู้คัดค้านสามารถออกอากาศในช่วงเวลา Prime Time คือ ช่วงเวลา ระหว่าง ๑๙.๐๐ นาฬิกา ถึง ๒๑.๓๐ นาฬิกา ได้โดยไม่ต้องถูกจำกัดเฉพาะรายการข่าว จากเดิมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐ ของเวลาออกอากาศทั้งหมดเป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ นั้น เห็นว่า เมื่อคณะอนุญาโตตุลาการไม่อาจนำข้อ ๕ วรรคสี่ ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ มากำหนดมาตรการชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้คัดค้าน การที่คณะอนุญาโตตุลาการวินิจฉัยชี้ขาดให้ปรับสัดส่วนการเสนอรายการข่าว สารคดีและสารประโยชน์ลงเหลือไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของเวลาออกอากาศทั้งหมด โดยที่ผู้คัดค้านมิได้ร้องขอจึงเป็นการวินิจฉัยชี้ขาดเกินคำขอของผู้คัดค้านและขัดต่อมาตรา ๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕ ทั้งยังมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของการจัดทำบริการสาธารณะ เป็นการขัดกับข้อสัญญาและวัตถุประสงค์หลักในการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์ดังกล่าว ที่ประสงค์จะจัดทำบริการสาธารณะให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารต่างๆ ไม่ใช่เป็นสถานีโทรทัศน์เพื่อความบันเทิงเช่นเดียวกับสถานีโทรทัศน์อื่นๆ ทั้งไป

ดังนั้น คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการในประเด็นนี้จึงเป็นคำชี้ขาดที่เกินคำขอของผู้คัดค้านและเกินขอบเขตของสัญญาอนุญาโตตุลาการ และการยอมรับหรือการบังคับตามคำชี้ขาดจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๐ วรรคสาม (๑) (ง) และ (๒) (ข) แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ๒๕๔๕

พิพากษาเพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการในข้อพิพาทหมายเลขดำ ที่ ๒๙/๒๕๔๕ ข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ ๔/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๔๗ ทั้งหมด สำนักงานศาลปกครอง ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๙

ศาลปค.เพิกถอนมติอัปยศไอทีวีกระอักดันอุทธรณ์ต่อ

Source - ผู้จัดการรายวัน (Th)Tuesday, May 09, 2006 21:52

ผู้จัดการรายวัน - ศาลปค.สั่งเพิกถอน มติอนุญาโตไอทีวี "บอสด" คืนไม่เลิก เสียหายเงิน 230 ล้าน เตรียมอุทธรณ์ ต่อให้ศาลปค.สูงสุด ชี้ขาดอีกรอบ ด้าน "สปน." พอใจ ได้ทำเพื่อประชาชน เตรียมหารือ กกก.หากไอทีวีคืนอุทธรณ์ ส.ว.- เซ็นจีโอ เสร้งศาลปกครองเพิกถอนมติอัปยศอนุญาโตตุลาการ "นิวัฒน์ธำรง" บอสดไอทีวี ลั่นอุทธรณ์แน่นอน หุ่นไอทีวี ว่างคิดฟลอร์ 29.95%

วันนี้ (9 พฤษภาคม 2549) ที่ห้องพิจารณาคดีที่ 2 ชั้น 3 ศาลปกครองกลางได้มีการนัดอ่านคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ 476/2547 คดีหมายเลขแดงที่ 584/2549 ระหว่าง สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี(สปน.) ผู้ร้อง กับ บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ผู้คัดค้าน เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการฟ้องขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ

ทั้งนี้ นายประพนธ์ ฉ้ายสุบรรณ ตุลาการเจ้าของสำนวนคดีหมายเลขดำที่ 476/2547 ของคดีนี้ที่ 15 ศาลปกครองกลาง ขึ้นบัลลังก์นั่งอ่านคำพิพากษาโดยมีนาย นายจุลยุทธ นิรันดระกุล รองปลัดสปน. ตัวแทนผู้รับมอบอำนาจจากสำนักปลัดนายกรัฐมนตรี ซึ่งศาลปกครองจะต้องอ่านคำพิพากษาในสามประเด็น คือ 1. ข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการตามข้อ 15 ของสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ ลงวันที่ 3 กรกฎาคม 2538 มีผลใช้บังคับได้หรือไม่ 2. บริษัทไอทีวีได้เสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ และ 3. คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการสถาบันอนุญาโตตุลาการ สำนักกระับข้อพิพาท สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 29/2545 ข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ 4/2547 ลงวันที่ 30 มกราคม 2547 เป็นคำชี้ขาดที่เกินขอบเขตแห่งสัญญาอนุญาโตตุลาการหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือไม่

ศาลปกครองได้อ่านคำพิพากษาในข้อที่ 1. ที่มีข้อสงสัยว่าสัญญาอนุญาโตตุลาการตามข้อ ๑๕ ของสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ ลงวันที่ 3 กรกฎาคม 2538 มีผลใช้บังคับได้หรือไม่ ศาลปกครองกลางพิเคราะห์แล้วเห็นว่า แม้ตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2530 ซึ่งใช้บังคับในขณะนั้น ได้บัญญัติว่า สัญญาอนุญาโตตุลาการ หมายถึง สัญญาหรือข้อตกลงในสัญญาที่คู่กรณีตกลงเสนอข้อพิพาททางแห่งที่เกิดขึ้นแล้วหรือที่จะเกิดขึ้นในอนาคตก็ตาม แต่ในขณะที่มีการลงนามในสัญญาเข้าร่วมงานฯ ยังไม่มีการแบ่งแยกประเภทของสัญญาว่าสัญญาใดเป็นสัญญาทางแห่งหรือสัญญาทางปกครอง ดังนั้น ไม่ว่าสัญญาที่ทำขึ้นจะเป็นสัญญาทางปกครองหรือไม่ก็ตาม คู่สัญญาอาจตกลงให้ใช้วิธีการอนุญาโตตุลาการในการระงับข้อพิพาทได้ ซึ่งต่อมามาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 ได้บัญญัติรับรองให้ใช้วิธีการอนุญาโตตุลาการในสัญญาทางปกครองได้ นอกจากนั้น ไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดห้ามไม่ให้รัฐทำสัญญากับเอกชนโดยมีข้อตกลงให้ระงับข้อพิพาทตามสัญญาโดยวิธีการอนุญาโตตุลาการ จึงเห็นว่าข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการดังกล่าวมีผลใช้บังคับได้ ข้ออ้างของผู้ร้องจึงไม่อาจรับฟังได้

สำหรับกรณีข้อ 2. ที่บริษัทไอทีวีได้เสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ ศาลปกครองได้พิเคราะห์แล้วเห็นว่า เมื่อสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ ลงวันที่ 3 กรกฎาคม 2538 เป็นสัญญาซึ่งรัฐยอมให้เอกชนเข้ามาแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติด้านคลื่นความถี่ใช้ในการส่งวิทยุโทรทัศน์โดยมีค่าตอบแทนให้แก่รัฐ เพื่อการจัดทำบริการสาธารณะด้านการสื่อสารวิทยุโทรทัศน์ สัญญาดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นสัญญาทางปกครอง ซึ่งการฟ้องคดีจะต้องยื่นฟ้องภายในหนึ่งปีนับแต่วันรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มีเหตุแห่งการฟ้องคดี ดังนั้น การยื่นคำเสนอข้อพิพาทของบริษัทไอทีวีต่อสำนักงานอนุญาโตตุลาการ กระทรวงยุติธรรม จึงต้องยื่นภายในระยะเวลา 1 ปี นับแต่วันรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการ

"การที่บริษัทไอทีวียื่นคำเสนอข้อพิพาทต่อสำนักงานอนุญาโตตุลาการ กระทรวงยุติธรรม เมื่อวันที่ 17 กันยายน 2545 จึงเป็นการใช้สิทธิเรียกร้องภายในระยะเวลา 1 ปี นับแต่วันรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการ ดังนั้น ที่

สปน.อ้างว่าบริษัทไอทีวีได้เสนอข้อพิพาทต่อคณะกรรมการเกินระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดนั้น จึงเป็นข้ออ้างที่ไม่อาจรับฟังได้" คำพิพากษาศาลฎีกา

ทั้งนี้ศาลปกครองยังได้พิเคราะห์ถึงกรณีที่ 3. คือคำชี้ขาดของคณะกรรมการฯ สถาบันอนุญาโตตุลาการ สำนักการรับข้อพิพาท เป็นคำชี้ขาดที่เกินขอบเขตแห่งสัญญาอนุญาโตตุลาการหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือไม่ โดยคำพิพากษาศาลปกครองกลางพิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ.2545 คณะอนุญาโตตุลาการมีหน้าที่ต้องวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทตามข้อสัญญา คำชี้ขาดจะต้องระบุเหตุผลไว้โดยชัดแจ้ง และจะชี้ขาดเกินขอบเขตแห่งสัญญาอนุญาโตตุลาการหรือเกินคำขอของคู่พิพาทมิได้ เมื่อชี้ขาดข้อพิพาทแล้ว คู่พิพาทที่ไม่เห็นด้วยกับคำชี้ขาดดังกล่าว ย่อมมีสิทธิที่จะฟ้องขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดนั้นได้ แต่ศาลจะมีอำนาจตรวจสอบและเพิกถอนคำชี้ขาดได้เฉพาะกรณีที่มีกฎหมายบัญญัติไว้ในมาตรา 40 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

สำหรับคำชี้ขาดของคณะกรรมการฯ อนุญาโตตุลาการที่ให้สปน.ชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นระหว่างปี 2541-2544 ให้แก่ผู้คัดค้านเป็นเงินจำนวน 20 ล้านบาทเฉพาะกรณีกรมประชาสัมพันธ์ให้สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง 11 มีการโฆษณาขึ้น เห็นว่า บริษัทไอทีวีได้ทราบเงื่อนไขรายละเอียดแล้วว่าโครงการนี้จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ โดยประธานกรรมการบริหารของบริษัทไอทีวีเคยเป็นกรรมการในคณะกรรมการดำเนินการจัดตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ และเป็นผู้มีหนังสือถึง สปน.เพื่อขอให้เปิดการเจรจาเพื่อแก้ไขสัญญาโดยเพิ่มเติมข้อ 5 วรรค 4 ของสัญญาดังกล่าว

ดังนั้น แม้จะได้มีการเสนอร่างสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ ให้คณะกรรมการพิจารณาแล้วก็ตาม แต่เมื่อคู่สัญญาได้ตกลงให้เพิ่มเติมข้อ 5 วรรค 4 ในสัญญาดังกล่าว ซึ่งเป็นการเพิ่มเติมในเนื้อหาที่เป็นสาระสำคัญซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของคู่สัญญา รวมทั้งเปลี่ยนแปลงหลักการที่สำคัญในสัญญาเข้าร่วมงานฯ กรณีจึงต้องเสนอเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาให้ความเห็นชอบอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งในเรื่องนี้ สปน.และ บริษัทไอทีวียอมรับว่าได้มีการลงนามในสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2538 โดยที่ไม่ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญดังกล่าว และเชื่อว่าคู่สัญญาได้ลงนามในสัญญาโดยรู้หรือควรรู้ข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้ว ดังนั้น ข้อ 5 วรรค 4 ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ จึงไม่มีผลผูกพันคู่สัญญา

"คณะอนุญาโตตุลาการจึงไม่อาจอาศัยข้อ 5 วรรค 4 ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ มีคำชี้ขาดกำหนดมาตรการชดเชยความเสียหายต่าง ๆ ให้แก่ผู้คัดค้านซึ่งรวมถึงความเสียหายในประเด็นนี้ด้วย ดังนั้น การยอมรับหรือการบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการในประเด็นนี้จึงเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนตามมาตรา 40 วรรคสาม (2) (ข) แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545" คำพิพากษาศาลฎีกา

คำพิพากษาศาลฎีกาต่อไปสำหรับคำชี้ขาดให้ปรับลดผลประโยชน์ตอบแทนตามข้อ 5 วรรคหนึ่ง ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ และให้ สปน. คืนเงินค่าผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำที่บริษัทไอทีวีได้ชำระโดยมีเงื่อนไขระหว่างพิจารณาข้อพิพาท จำนวน 800 ล้านบาท ให้แก่บริษัทไอทีวีจำนวน 570 ล้านบาทนั้น ศาลปกครองกลางเห็นว่า เมื่อคณะอนุญาโตตุลาการไม่อาจนำข้อ 5 วรรคสี่ ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ มากำหนดมาตรการชดเชยความเสียหายให้แก่บริษัทไอทีวีได้เนื่องจากข้อ 5 วรรคสี่ ของสัญญาดังกล่าวไม่มีผลผูกพันคู่สัญญา คณะอนุญาโตตุลาการจึงไม่มีอำนาจชี้ขาดให้ปรับลดเงินผลประโยชน์ตอบแทนที่บริษัทไอทีวีต้องชำระให้แก่ สปน.ตามข้อ 5 วรรคหนึ่ง ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ เนื่องจากการชี้ขาดที่ขัดกับข้อสัญญา หรือมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงข้อสัญญาซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจของคู่สัญญาที่จะตกลงกันตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้น ทั้งนี้ ตามมาตรา 34 วรรคสี่ และมาตรา 37 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ.2545 ดังนั้น คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการในประเด็นนี้จึงเป็นคำชี้ขาดที่ไม่อยู่ในขอบเขตของสัญญาอนุญาโตตุลาการ และการยอมรับหรือบังคับตามคำชี้ขาดจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

สำหรับคำชี้ขาดให้ สปน.ชดเชยความเสียหายโดยให้ผู้คัดค้านสามารถออกอากาศในช่วงเวลา Prime Time คือ ช่วงเวลา ระหว่าง 19.00-21.30 น. ได้โดยไม่ต้องถูกจำกัดเฉพาะรายการข่าว จากเดิมไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของเวลาออกอากาศทั้งหมดเป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 นั้น ศาลปกครองเห็นว่า เมื่อคณะอนุญาโตตุลาการไม่อาจนำข้อ 5 วรรคสี่ ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ มากำหนดมาตรการชดเชยความเสียหายให้แก่บริษัทไอทีวีได้ การที่คณะอนุญาโตตุลาการวินิจฉัยชี้ขาดให้ปรับสัดส่วนการเสนอ

รายการข่าว สารคดีและสารประโยชน์ลงเหลือไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของเวลาออกอากาศทั้งหมด โดยที่บริษัทไอทีวีมิได้ร้องขอ จึงเป็นการวินิจฉัยชี้ขาดเกินคำขอของผู้คัดค้านและขัดต่อมาตรา 37 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติอนุญาตออกอากาศ พ.ศ. 2545

คำพิพากษาระบุในตอนท้ายว่า ทั้งนี้ ตามมาตรา 40 วรรคสาม (1) (ง) และ (2) (ข) แห่งพระราชบัญญัติอนุญาตออกอากาศ พ.ศ. 2545 ศาลปกครองกลางจึงพิพากษาเพิกถอนคำสั่งชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการในข้อพิพาทหมายเลขคำ ที่ 29/2545 ข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ 4/2547 ลงวันที่ 30 มกราคม 2547 ทั้งหมด

นายจุลยุทธ นิรันดระกุล รองปลัดส.ป. ตัวแทนผู้รับมอบอำนาจจากสำนักปลัดนายกรัฐมนตรีกล่าวว่า รู้สึกพอใจกับคำพิพากษาของศาลปกครองกลางในวันนี้ เพราะจะทำให้ประชาชนได้ประโยชน์ แต่อย่างไรก็ตาม จากคำพิพากษานี้ ทางบริษัทไอทีวีสามารถยื่นอุทธรณ์คดีได้ภายในระยะเวลา 30 วันและยังคงดำเนินรายการตามผังรายการในช่วง Prime-time ตามปกติไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด ส่วนผลประโยชน์ตอบแทนด้านสัมปทานจำนวน 230 ล้านบาท ก็ยังคงเหมือนเดิมเพราะยังอยู่ในช่วงอุทธรณ์คดียังไม่สิ้นสุด สำหรับทาง ส.ป.ด.ค.คณะกรรมการประสานงานและช่วยการคดี จะประชุมหารือถึงคำพิพากษาของศาลปกครองกลาง โดยจะร่วมกันพิจารณาแนวทางในการต่อสู้ทางคดีต่อไปหากไอทีวีจะยื่นอุทธรณ์ โดยจะยึดแนวทางต่อสู้คดีจากคำพิพากษาของศาลปกครอง

นายชัยธวัช นระพุกวรรณ ทนายความผู้รับมอบอำนาจจาก บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ให้กล่าวว่า หลังจากที่ทางไอทีวีจะมีการอุทธรณ์แน่นอน แต่ยังไม่ชัดเจนว่าจะเป็นวันใด ซึ่งประเด็นที่จะใช้ในการอุทธรณ์คือ ในข้อ 5 ที่มีการแก้ไขสัญญาเพิ่มเติมแล้วไม่มีการบอกผ่านมติคณะรัฐมนตรี(ครม.) ซึ่งในคำสัญญาของข้อที่ 5 ได้มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าต้องผ่านมติครม.

ปักไอทีวียื่นอุทธรณ์แน่

นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล ประธานกรรมการบริหาร บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) เปิดเผยว่า ไอทีวีเคารพในคำตัดสินของศาลปกครอง แต่คงจะพิจารณาในการยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด ภายใน 30 วันจากที่กฎหมายกำหนด ซึ่งคงจะมีการประชุมบอร์ดบริษัทฯอีกครั้งเพื่อดูในรายละเอียด โดยตามพระราชบัญญัติศาลปกครองระบุชัดว่า หากจะอุทธรณ์ คำชี้ขาดนี้ก็ยังไม่มีส่วนบังคับใช้ จนกระทั่ง ศาลปกครองสูงสุดจะชี้ขาด ซึ่งในช่วงนี้เขายังพอมีเวลาในการเตรียมการได้อีก ส่วนผลกระทบที่เกิดขึ้นยังไม่สามารถกล่าวได้ เพราะเรายังมีสิทธิ์ที่จะอุทธรณ์อีก

หุ้นไอทีวีร่วงกราวสุด

ด้านความเคลื่อนไหวราคาหุ้น บริษัทไอทีวี จำกัด มหาชนหรือ ITV วานนี้ (9 พ.ค.) ราคาหุ้นได้ปรับตัวลดลงตั้งแต่เปิดการซื้อขายในช่วงเช้า ท่ามกลางแรงเทขายหุ้นออกมาอย่างหนาแน่น เพราะนักลงทุนกังวลกับคำวินิจฉัยของศาลปกครองกลาง และยังมีความกังวลหุ้นออกมาอย่างหนาแน่นและต่อเนื่องในช่วงช่วงบ่าย หลังจากที่ศาลปกครองกลางมีคำสั่งให้ไอทีวี กลับไปตามยึดสัมปทานเดิม โดยราคาหุ้น ITV ปรับตัวลดลงไปทำราคาต่ำสุดและปิดที่ 6.55 บาท ลดลงจากวันก่อนหน้า 2.80 บาท หรือคิดเป็น 29.95% ซึ่งเป็นหุ้นที่มีราคาปิดลดลงมากที่สุดประจำวัน และมีมูลค่าซื้อขายสูงสุดเป็นอันดับหนึ่ง ด้วยมูลค่าการซื้อขาย 1,737.68 ล้านบาท

หากเทียบราคาหุ้น ITV ที่บริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) หรือ SHIN (กลุ่มเทมาเส็ก เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ 95.12%) ถือหุ้นอยู่จำนวน 638.60 ล้านบาท หรือคิดเป็น 52.93% ของจำนวนหุ้นทั้งหมด ระหว่างวันที่ 23 มกราคม 2549 ที่มีการลงนามในสัญญาซื้อขายหุ้นระหว่างตระกูลชินวัตร และตระกูล دامพองส์ กับกลุ่มเทมาเส็ก อยู่ที่ราคาหุ้นละ 11.90 บาท และราคาปิดล่าสุด (9 พ.ค.) ที่หุ้นละ 6.55 บาท ปรากฏว่า มูลค่า ณ วันที่ 23 มกราคมเท่ากับ 7,599.37 ล้านบาท ขณะที่ล่าสุดมูลค่าลดลงเหลือ 4,182.60 ล้านบาท หรือมูลค่าลดลงรวมทั้งสิ้น 3,416.52 ล้านบาท หรือคิดเป็น 44.95%

บทวิเคราะห์บล. เกียรตินาคิน เดิม บริษัท ไอทีวี จ่ายค่าสัมปทานปีละ 1,000 ล้านบาท หรือ 44%ของรายได้ เสนอข่าวสารประโยชน์ 70%ของเวลาออกอากาศทั้งหมด โดยคณะอนุญาโตตุลาการ ตัดสินให้ไอทีวีจ่ายสัมปทานปีละ 230 ล้านบาทต่อปี หรือ 6.5% และประเด็นในการออกเสนอข่าวสารประโยชน์ 50%ของเวลาออกอากาศทั้งหมด

ทั้งนี้หากศาลปกครองสูงสุดมีการตัดสินให้ ไอทีวี จ่ายค่าสัมปทานปีละ 1,000 ล้านบาท หรือ 44%ของรายได้ ดังนั้น ไอทีวี ต้องมีการจ่ายค่าสัมปทานย้อนหลัง 1,490 ล้านบาท ซึ่งหากเริ่มมีการจ่ายย้อนหลังปีนี้จะทำให้ไอทีวีมีผลขาดทุน 1,424 ล้านบาท แต่หากศาลปกครองสูงสุดตัดสินให้ยืนตามคณะอนุญาโตตุลาการทำให้นี้ไอทีวี กำไรสุทธิ 838 ล้านบาท

เพิกถอนมติจ่ายค่าโง่ไอทีวี ชัยชนะของประชาชนโดยแท้

Source - เว็บไซต์ไทยโพสต์ (Th)Wednesday, May 10, 2006 03:18

เป็นระยะเวลากว่า 2 ปีที่ประชาชนภายใต้ระบอบทักษิณ เผชิญเหตุสุดวิสัยเกี่ยวกับปัญหาสัญญาสัมปทานสถานีโทรทัศน์ไอทีวี ท่ามกลางประเด็นเกี่ยวเนื่องกับผลประโยชน์ทับซ้อน

หลังจากที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) ในฐานะเจ้าของสัมปทานทีวีเสรี ได้ส่งเรื่องร้องต่อศาลปกครองให้เพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ซึ่งระบุให้ สปน.ชดใช้ค่าเสียหายค่าเสียหาย 20 ล้านบาทกับไอทีวี พร้อมกับปรับลดผลประโยชน์ตอบแทนจากเดิม 800-1,000 ล้านบาทต่อปีเหลือเพียง 230 ล้านบาท อีกทั้งยังสามารถปรับผังรายการระหว่างสาระและบันเทิง 50 : 50 เป็น 70 : 30

เมื่อศาลปกครองมีคำพิพากษาในวันที่ 9 พ.ค.2549 ให้เพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ เพราะขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ซึ่งหมายถึง สปน.ไม่ต้องจ่ายค่าเสียหายแก่เอกชน คือ บริษัท ไอทีวี จำกัด และเอกชนต้องจ่ายค่าสัมปทานให้รัฐในอัตราเท่าเดิม รวมถึงไม่อาจปรับเปลี่ยนผังรายการตามอำเภอใจได้จึงถือเป็นข่าวดีที่สุดของประชาชนคนไทย ในฐานะเจ้าของคลื่นความถี่วิทยุและโทรทัศน์ตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติ

ที่สำคัญคำพิพากษาศาลปกครองที่ระบุชัดเจนว่า อนุญาโตตุลาการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดเกินคำขอของผู้คัดค้าน และขัดต่อมาตรา 37 วรคสอง แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. 2545 ทั้งยังมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของการจัดทำบริการสาธารณะ เป็นการขัดกับข้อสัญญาและวัตถุประสงค์หลักในการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์ดังกล่าว ที่ประสงค์จะจัดทำบริการสาธารณะให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารต่างๆ ไม่ใช่เป็นสถานีโทรทัศน์เพื่อความบันเทิงเช่นเดียวกับสถานีโทรทัศน์อื่นๆ หวังไปนั้นก็ยังชัดเจนว่าประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการร่วมกำหนดและบริหารทรัพยากรสาธารณะอันเป็นประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน จึงจะสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายสูงสุด

อย่างไรก็ตามท่ามกลางข่าวดีในวันนี้ ประชาชนก็ยังคงไม่สามารถมองข้ามข้อเท็จจริงเมื่อวันวานที่ผ่านมา ว่ากว่าจะมีวันซึ่งปัญหาสัมปทานไอทีวี ได้รับการตัดสินชี้ขาดในทางที่ถูกต้องสอดคล้องกับหลักการ และปรัชญาของการมีทีวีเสรีเพื่อประชาชนนั้น เส้นทางทวิภาคีเรียกร้องหาความเป็นธรรม และเพื่อพิทักษ์สิทธิประโยชน์และเสรีภาพในการรับรู้ของประชาชนโดยมี สปน.เป็นผู้ดำเนินการในฐานะเจ้าของสัมปทาน และมีภาคประชาชนนำโดยคณะกรรมการปฏิรูปสื่อเป็นหัวหอกผลักดัน ในบทบาทของตัวแทนผู้เสียหายอันจะเกิดจากคำฟ้องไอทีวีดังกล่าว นับว่าต้องเผชิญและต่อสู้กับอุปสรรคหลากหลาย

ปัญหาในการต่อสู้เพื่อไม่ให้รัฐต้องเสียค่าไถ่กับไอทีวี ซึ่งหมายถึงผลประโยชน์ของประเทศชาติประชาชนทั้งในทางตรงและทางอ้อม ทั้งในรูปธรรมที่เป็นเงินรายได้จากสัมปทาน และนามธรรมที่เป็นอิสระและเสรีภาพในการรับรู้ ตลอดจนสาระจากสถานีโทรทัศน์อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินนั้น ประเด็นที่นำเจ็บปวดจนต้องถามหามาตรฐานจากรัฐบาลที่บริหารงาน โดย พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร ไม่พ้นปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อน เพราะบริษัท ชิน คอร์ปอเรชั่น ในครอบครัวของรักษาการนายกรัฐมนตรี เป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ในไอทีวี

ข้อสังเกตที่สร้างความกังวลให้กับประชาชนมาตลอดตั้งแต่ปี 2547 หลังคำวินิจฉัยของอนุญาโตตุลาการซึ่งล้วนเป็นประโยชน์กับไอทีวี คือ แทนที่รัฐบาลในตอนนั้นจะขอให้ สปน.ต่อสู้ในกระบวนการยุติธรรมให้ถึงที่สุด ในกรณีปัญหาที่รัฐและประชาชนต้องสูญเสียประโยชน์ ปรากฏว่ารัฐบาลกลับแสดงท่าทีอยากให้ สปน.หาทางเจรจาประนีประนอมกับไอทีวี เสมือนหนึ่งยอมจำนนในทุกประเด็น ทั้งๆ ที่ทุกฝ่ายไม่ว่าจะเป็นนักกฎหมาย นักวิชาการ นักนิเทศศาสตร์ ต่างมองเห็นช่องทางที่รัฐจะต่อสู้กับเอกชน โดยเฉพาะในข้อที่อนุญาโตตุลาการวินิจฉัยเกินขอบเขตอำนาจและการร้องขอ

ผลสรุปต่อข้อพิพาทไอทีวีที่เกิดขึ้น แม้เอกชนได้ประกาศที่จะต่อสู้ทูลเกล้าฯ ก็นับเป็นภาพสะท้อนที่ฟ้องบอกและเป็นสิ่งซึ่งพิสูจน์แล้วว่า ตลอดระยะเวลาการบริหารบ้านเมืองของคนชื่อทักษิณนั้นปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อนได้สร้างความสูญเสียให้กับคนไทยมากน้อยเพียงใด นอกจากนั้นเหนืออื่นใด ประชาชนผู้รู้เท่าทันระบอบทักษิณ จักต้องร่วมมือร่วมใจกันต่อไปเพื่อตรวจสอบและทำลายวิถีการแสวงหาประโยชน์ในรูปแบบคอร์รัปชันเชิงนโยบายต่อไป ซึ่งชัยชนะในครั้งนี้เกิดขึ้นได้ ก็เพราะอารยะขัดขืนของภาคประชาชนโดยแท้ ที่ไม่หลงคารมเชื่อว่า "คนรวยไม่โกง"

ศาลปกครองตัดสินไอทีวีแพ้คดี ปิดทางฟ้องรัฐเปิด 'ทีวีน้องใหม่'

Source - เว็บไซต์กรุงเทพธุรกิจ (Th)Wednesday, May 10, 2006 08:06

พิพากษาไอทีวีจ่ายผลตอบแทนรัฐปีละ 1 พันล้าน จัดผังรายการสาระ 70% บันเทิง 30% ตามสัญญาเดิม

ศาลปกครองกลาง พิพากษาเพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการคดีไอทีวีส่งผลไอทีวีแพ้คดี สปน. พร้อมปลดล็อกสัญญาข้อ 5 วรรค 4 หมดสิทธิฟ้องรัฐอีก หากไฟเขียวเปิดทีวีช่องใหม่ นักวิชาการสื่อฯ สปน. ยกเลิกสัญญาผู้บริหารไอทีวียันยืนอุทธรณ์

วานนี้ (9 พ.ค.) ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาในคดี ระหว่างสำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) ผู้ร้อง กับบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ผู้คัดค้านในกรณีพิพาทเกี่ยวกับการฟ้องขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการที่ให้ สปน. ต้องจ่ายเงินชดเชยให้แก่ไอทีวีเป็นจำนวนเงิน 20 ล้านบาท ในกรณีให้ช่อง 11 มีโฆษณา, ปรับลดผลประโยชน์ตอบแทนจากบิลละ 1,000 ล้านบาท เหลือบิลละ 230 ล้านบาท เท่ากับช่อง 7 รวมทั้งให้ออกอากาศรายการบันเทิงในช่วงไพรม์ไทม์ (19.00-21.30 น.) และลดสัดส่วนรายการข่าวสาร สารคดีและสาระ จาก 70 เหลือ 50% ของผังรายการ

ทั้งนี้ คณะตุลาการศาลปกครองกลาง ประกอบด้วยนายประพนธ์ คัลยาณสุบรรณ ตุลาการเจ้าของสำนวน, นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองกลาง, นายสมภพ ผ่องสว่าง ตุลาการกลางปกครองกลาง และนางสาวอมรา สัจจาชัย ตุลาการศาลปกครองกลาง

มีคำพิพากษาเพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการในการข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 29/2545 ข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ 4/2547 ลงวันที่ 30 มกราคม 2547 ทั้งหมด โดยเห็นว่า คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ เป็นการวินิจฉัยที่เกินขอบเขตแห่งสัญญาอนุญาโตตุลาการ และเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ.2545

ชี้สัญญาข้อ 5 วรรค 4 โฆษะ

ประเด็นสำคัญของการเพิกถอนคำวินิจฉัยของคณะอนุญาโตตุลาการครั้งนี้ เนื่องจากศาลฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การแก้ไขสัญญาเพิ่มเติมข้อ 5 วรรค 4 ที่กำหนดมาตรการชดเชยความเสียหายให้กับไอทีวี ในกรณีที่ สปน. หน่วยงานของรัฐให้สัมปทานอนุญาตหรือทำสัญญาใด ๆ กับบุคคลอื่นเข้าดำเนินการบริหารวิทยุโทรทัศน์ หรือให้เคเบิลทีวีมีโฆษณาเป็นเหตุให้กระทบฐานะทางการเงินอย่างรุนแรง

เป็นเหตุของคดีครั้งนั้นนี้เป็นโฆษะ ไม่สามารถผูกพันคู่สัญญาได้ เพราะไม่ได้ผ่านกระบวนการเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี (ครม.) ทั้งที่เป็นการเพิ่มเติมในเนื้อหาข้อสัญญาซึ่งเป็นสาระสำคัญซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของคู่สัญญา รวมทั้งเปลี่ยนแปลงหลักการที่สำคัญในสัญญาเข้าร่วมงาน การเสนอร่างแก้ไขเพิ่มเติมในสัญญาข้อดังกล่าวเกิดขึ้นในช่วงที่นายจุลจิตต์ บุญยเกตุ ประธานกรรมการของไอทีวีขณะนั้น ซึ่งก่อนหน้านั้นเคยเป็นกรรมการในคณะกรรมการดำเนินการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์ระบบยู เอช เอฟ ของไอทีวีเพิ่มเติมในสัญญา ทั้งๆ ที่ทราบว่าจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานในกิจการของรัฐมาโดยตลอด

ขณะที่คำชี้ขาดที่ให้ปรับเปลี่ยนผังรายการในช่วงเวลาไพรม์ไทม์ และการลดสัดส่วนรายการความรู้ ข่าวสาร 50% นั้น เมื่ออนุญาโตตุลาการไม่สามารถนำข้อ 5 วรรค 4 มาใช้ได้ จึงไม่อาจมีคำชี้ขาดดังกล่าวได้ ทั้งนี้ยังเป็นการวินิจฉัยที่เกินคำขอของไอทีวี ส่งผลให้เปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของการจัดบริการสาธารณะ ขัดต่อข้อสัญญา ที่ต้องการให้ไอทีวีไม่ใช้สถานีโทรทัศน์เพื่อการบันเทิง ทั้งนี้ ยัยการฝ่ายสปน. กล่าวว่า คำพิพากษาของศาลครั้งนี้ ถือเป็นกาปลดล็อกปัญหาให้กับไอทีวี โดยที่ไม่สามารถนำสัญญาข้อ 5 วรรค 4 มาอ้างเพื่อให้มีการกำหนดส่วนมาตรการชดเชยในกรณีที่หน่วยงานของรัฐมีการอนุญาตให้เปิดสถานีโทรทัศน์ช่องใหม่รวมทั้งกรณีเคเบิลทีวีมีโฆษณาด้วย

ด้านนายชัยวัธ มะระพฤกษ์วรรณ ทนายความฝ่ายไอทีวี ให้ความเห็นว่า คำตัดสินของศาลปกครองกลางในกรณีที่ชี้ให้สัญญาข้อ 5 วรรค 4 ถือเป็นโฆษะ ไม่มีผลผูกพันคู่สัญญาถือเป็นเรื่องที่เหนือความคาดหมาย ต้องนำคำวินิจฉัยของศาลปกครองกลางไปตีความอย่างละเอียด คาดว่าจะใช้เวลา 1 สัปดาห์ จากนั้นจะประชุมร่วมกับลูกความเพื่อพิจารณาประเด็นที่จะยื่นอุทธรณ์ ซึ่งจะยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด ภายใน 30 วัน รวมทั้งจะยื่นขอคุ้มครองชั่วคราว ไม่ให้สถานีต้องดำเนินการตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้นด้วย

พิพากษาถึงที่สุดไอทีวีต้องจ่ายย้อนหลัง

นายจุลยุทธ หิรัณยสวัสดิ รองปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี กล่าวว่า รู้สึกดีใจมาก เพราะถือว่าเป็นการป้องกันผลประโยชน์ของประชาชนได้ อย่างไรก็ตาม คดีดังกล่าวยังไม่ถึงที่สุดเพราะบริษัทไอทีวียังสามารถยื่นอุทธรณ์ได้ภายใน 30 วัน

โดยขณะนั้นการดำเนินการของบริษัทไอทีวี ยังดำเนินการได้ตามปกติ จนกว่าจะมีคำสั่งจากศาลปกครองสูงสุดในกรณีที่มีการอุทธรณ์โดย สเปน จะขอคัดสำเนาคำพิพากษาเพื่อนำไปวิเคราะห์ประเด็นร่วมกับขัยการที่รับมอบอำนาจ ว่าจะวิเคราะห์สถานการณ์คดีอย่างไร

ส่วนเรื่องคำสัมปทานที่ไอทีวีต้องจ่ายให้รัฐนั้น ขณะนี้ยังคงจ่ายตามอัตราเดิม คือ 230 ล้านบาท แต่หากศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว ต้องมีการเก็บค่าสัมปทานย้อนหลัง รวมทั้งดอกเบี้ย ค่าเสียโอกาส และค่าปรับตามสัญญาที่ระบุไว้

ไอทีวียืนยันอุทธรณ์ใน 30 วัน

นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล ประธานกรรมการบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) กล่าวว่า ไอทีวีเคารพในคำตัดสินของศาล แต่อย่างไรก็ตาม ยังดำเนินการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดเพราะเชื่อมั่นว่าสิ่งที่ทำเป็นไปตามสัญญา ผ่านกระบวนการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการ ปฏิบัติตามกฎหมายรัฐธรรมนูญว่าด้วยการค้าเสรี ซึ่งจะต้องรับศึกษารายละเอียดของคำพิพากษาแล้ว ยื่นอุทธรณ์ภายใน 30 วัน

นอกจากนี้ ในส่วนขององค์กรต้องเตรียมการรองรับผลของคำตัดสินของศาลปกครองสูงสุด ซึ่งถือเป็นที่สุด โดยในส่วนของฝ่ายบริหารและพนักงานของไอทีวี ต้องดำเนินธุรกิจต่อไปให้ดีที่สุด ใน 2 ส่วน คือ 1. การสร้างสรรค์รายการข่าว สารและบันเทิงให้ดีที่สุด 2. การหารายได้ รวมทั้งบริหารค่าใช้จ่ายเพื่อให้ไอทีวีมีผลประกอบการดี

ในด้านผังรายการ ไอทีวีจะยังไม่มีการปรับเปลี่ยนใดๆ เพราะถือว่าคำตัดสินยังไม่มีผลบังคับใช้ เพราะมีขั้นตอนการอุทธรณ์สู่การพิจารณาของศาลสูงสุด ดังนั้น ไอทีวียังพอมีเวลาอีกนิดหน่อยเผื่อไว้สำหรับปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ไม่ว่าคำตัดสินสุดท้ายจะออกมาเป็นเช่นไร นายนิวัฒน์ธำรงกล่าว

นักวิชาการชี้ สเปน.ยกเลิกสัมปทานไอทีวี

นางสาวสุกัญญา กลางณรงค์ เลขาธิการคณะกรรมการรณรงค์เพื่อประชาธิปไตย (คปอ.) กล่าวว่า การเพิกถอนคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการที่ไอทีวีลดค่าสัมปทานและเปลี่ยนแปลงแก้ไขผังรายการใหม่ ของศาลปกครองกลางวันนี้ (9 พ.ค.) ถือเป็นเงื่อนไขที่ สเปน.ภาครัฐ สามารถใช้เป็นข้ออ้างในการยกเลิกสัมปทานระหว่าง สเปน.กับไอทีวีได้เนื่องจากไอทีวีทำผิดต่อสัญญา

ดังนั้นภาคประชาชน นักวิชาการ และเอ็นจีโอ จะมีการเคลื่อนไหวเพื่อการปฏิรูปสื่อรอบสอง ด้วยการทวงคืนไอทีวี กลับมาเป็นสมบัติของประเทศไทย และภาคประชาชน

โดยโมเดลการทวงคืนไอทีวี ที่มีความเป็นไปได้มากที่สุด คือ การยกเลิกสัมปทานกับรายเดิม และจัดให้มีการประมูลสัมปทานใหม่โดยกระจายการถือหุ้นรายละไม่เกิน 10% จำนวน 10 ราย โดยหนึ่งในกลุ่มผู้ถือหุ้นดังกล่าวจะมีองค์การมหาชน

นางสาวสุกัญญาระบุว่า การเพิกถอนคำตัดสินของอนุญาโตตุลาการที่ไอทีวีลดค่าสัมปทานและเปลี่ยนแปลงแก้ไขผังรายการใหม่ โดยกลับไปนำเสนอข่าวสาร และสาระสัดส่วน 70% ในช่วงไพรม์ไทม์ หากไอทีวียังถูกมอบอำนาจโดยพรรคการเมืองใหญ่ การปรับโครงสร้างไอทีวีช่วงนี้คงทำอะไรได้ ต้องดูว่าการปรับสัดส่วนการเสนอข่าวไอทีวีนี้ จะเอื้อประโยชน์ต่อพรรคการเมืองหรือไม่

แนะ สเปน.ปรับโมเดลไอทีวีสู่รัฐวิสาหกิจ

ดร.เชื้อจิต วิโรจน์ไตรรัตน์ ประธานสถาบันพัฒนาสื่อภาคประชาชน กล่าวว่า เรื่องดังกล่าว ถือเป็นความกล้าหาญของ สเปน. ที่กล้ายื่นฟ้องคำตัดสินอนุญาโตตุลาการ เพราะถือเป็นเรื่องไม่ถูกต้อง ที่ผู้ได้รับสัมปทานประมูลได้แล้วจะมาขอลดค่าสัมปทาน เพราะการจะเปลี่ยนกติกา หรือสัญญาสัมปทาน กรณีนี้เป็นหน้าที่ของ สเปน. ไม่ใช่ไอทีวีเสนอแก้

แต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นถือเป็นบทเรียนที่คู่สัญญาทั้ง 2 ฝ่าย ต้องกลับมาทบทวนการทำงานร่วมกันอีกครั้งว่ามีความเป็นไปได้ในแง่การบริหารหรือไม่ โดย สเปน.ต้องทบทวนว่าแนวคิดการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์ไอทีวี ที่เปิดดำเนินการในปี 2538 ต้องการให้เป็น "สถานีโทรทัศน์เสรี" ด้านการนำเสนอข้อมูลข่าวสารแต่ สเปน.กลับเลือกผู้ประมูลที่ให้คำตอบแทนสัมปทานสูงสุดปีละ 900 ล้านบาท และกำหนดสัดส่วนให้นำเสนอรายการข่าวและสาระ 70%

หลังจากคดีไอทีวีเป็นที่สิ้นสุดแล้ว สเปน.ควรระดมความคิดเห็นจากทุกฝ่ายว่าควรให้ไอทีวีเป็นสถานีทีวีรูปแบบใด โดยแนวทางที่นักวิชาการ และภาคประชาชนต้องการ คือให้ไอทีวี เป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ สามารถเลี้ยงตัวเองได้

หุ้นไอทีวีราคาทรุดติดฟลอร์

ส่วนการเคลื่อนไหวราคาหุ้นไอทีวีภายหลังจากศาลปกครองกลางมีคำตัดสินหุ้นได้ปรับตัวลดลงทันที จนกระทั่งปิดซื้อขายที่ 6.55 บาท ลดลง 2.80 บาท เป็นราคาต่ำสุด (ฟลอร์) คิดเป็น 29.95% มูลค่าการซื้อขายรวมทั้งสิ้น 1,737 ล้านบาท

จากการสำรวจคำแนะนำการลงทุนหุ้นไอทีวี ของ 5 โบรกเกอร์ คือ บล.กิมเฮง (ประเทศไทย) บล.พัฒนสิน บล.จิกโก้ บล.ธนชาติ บล.ซีบีไอ ส่วนใหญ่แนะนำให้หลีกเลี่ยงการลงทุน และปรับลดราคาเป้าหมายเหลือต่ำกว่า 6 บาทต่อหุ้น

ศาลปค.ล้มมติอนุญาโตฯ "ไอทีวี" ระงับ

Source - เว็บไซต์มติชน (Th)Wednesday, May 10, 2006 08:13

ต้องกลับไปจ่ายหนี้/ป ผู้บริหารยื่นอุทธรณ์

ศาลปกครองพิพากษาเพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการคดีไอทีวี ระบุชัดสัญญาที่แก้ไขเพิ่มเติมที่เปิดช่องให้เรียกค่าชดเชยจาก สปน. ไม่มีการนำเข้า ครม.พิจารณาตาม พ.ร.บ. ให้เอกชนเข้าร่วมงานกับรัฐ เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อย

ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม ให้เพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการที่ให้บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ได้รับค่าชดเชยจากสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) 20 ล้านบาท และให้ลดจ่ายค่าสัมปทานแก่รัฐจากปีละ 1,000 ล้านบาท เหลือปีละ 230 ล้านบาท รวมทั้งให้ไอทีวีปรับลดสัดส่วนการนำเสนอข่าวสารและสารบันเทิงจากเดิม 70:30 เป็น 50:50 ในคดีระหว่างสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) ผู้ร้อง กับบริษัทไอทีวี จำกัด (มหาชน) ผู้คัดค้าน

ทั้งนี้ คำพิพากษาเห็นว่า การทำสัญญาร่วมการงานระหว่าง สปน. กับบริษัทไอทีวี จะต้องปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. 2535 ซึ่งนายจุลจิตต์ บุญยเกตุ ประธานกรรมการบริหารของไอทีวีเคยเป็นกรรมการในคณะกรรมการดำเนินโครงการจัดตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์ ระบบยูเอชเอฟ (ที่ สปน. ตั้งขึ้น) และเป็นผู้มีหนังสือถึง สปน. เพื่อขอให้เปิดการเจรจาเพื่อแก้ไขสัญญาโดยเพิ่มเติมข้อ 5 วรรคสี่ ของสัญญาร่วมการงานฯ (ที่เปิดโอกาสให้ไอทีวีเรียกค่าเสียหายจาก สปน. ได้กรณีที่อนุญาตบุคคลอื่นดำเนินการโทรทัศน์และอนุญาตให้เคเบิลทีวีมีโฆษณา) ซึ่งเป็นการเพิ่มเติมในเนื้อหาที่เป็นสาระสำคัญซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของคู่สัญญา รวมทั้งเปลี่ยนแปลงหลักเกณฑ์สำคัญในสัญญาเข้าร่วมงานฯ แต่ไม่ได้มีการนำเสนอต่อ ครม. พิจารณาอีกครั้งหนึ่งซึ่งไม่ได้เป็นการปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญของกฎหมาย ดังนั้น ข้อ 5 วรรคสี่ ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ จึงไม่มีผลผูกพันคู่สัญญา แม้กรณีดังกล่าว สปน. จะมีได้แต่ยังคงเป็นเรื่องเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย ศาลจึงสามารถหยิบยกขึ้นมาพิจารณาเองได้

คณะอนุญาโตตุลาการจึงไม่อาจอาศัยข้อ 5 วรรคสี่ ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ มีคำชี้ขาดกำหนดมาตรการชดเชยความเสียหายต่างๆ ให้แก่ไอทีวีได้ ทั้งกรณีให้ สปน. ชดเชยค่าเสียหาย 20 ล้านบาท กรณีกรมประชาสัมพันธ์ยอมให้สถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง 11 มีการโฆษณา ให้ สปน. ปรับลดผลประโยชน์ตอบแทนของสัญญาจากปีละ 1,000 ล้านบาท เหลือ 230 ล้านบาทต่อปี และให้ สปน. คืนเงินผลตอบแทนขั้นต่ำจากจำนวน 800 ล้านบาท ให้แก่ผู้คัดค้านจำนวน 570 ล้านบาท

สำหรับคำชี้ขาดให้ไอทีวีสามารถออกอากาศในช่วงเวลา Prime Time คือ ช่วงเวลาระหว่าง 19.00 - 21.30 น. ได้โดยไม่ต้องถูกจำกัดเฉพาะรายการข่าว จากเดิมไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 นั้นเป็นการวินิจฉัยชี้ขาดเกินคำขอเพราะไอทีวีมิได้ร้องขอ และยังมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของการจัดทำบริการสาธารณะ เป็นการขัดกับข้อสัญญาและวัตถุประสงค์หลักในการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์ดังกล่าว คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการในประเด็นนี้จึงเป็นคำชี้ขาดที่เกินคำขอของผู้คัดค้านและเกินขอบเขตของสัญญาอนุญาโตตุลาการ และการยอมรับหรือการบังคับตามคำชี้ขาดจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

นายนิพนธ์ธำรง บุญทรงไพศาล ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท ไอทีวีกล่าวว่า ไอทีวีคงต้องยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด ช่วงนี้ถือว่า คำพิพากษาของศาลปกครองกลางยังไม่ส่งผลทำให้ทางไอทีวีต้องปฏิบัติตามในทันทีจนกว่าศาลปกครองสูงสุดจะชี้ขาด นอกจากนี้ ทางไอทีวีจะชี้แจงรายละเอียดให้ทางผู้ผลิตรายการและพนักงานไอทีวีทราบเพื่อจะได้ไม่กังวลว่า รายการที่ผลิตก่อนไอทีวีจะได้รับผลกระทบซึ่งรายการก็จะยังคงอยู่ต่อไป

นายชัยวุฒิ มະระพุทธรณ์วรรณ ทนายความฝ่ายไอทีวี กล่าวว่า ในระหว่างนี้ ไอทีวีคงจะยื่นขอให้ศาลคุ้มครองชั่วคราวเพื่อให้ไอทีวียังคงดำเนินการเหมือนในขณะนี้ต่อไปได้จนกว่าจะมีคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด ซึ่งประเด็นที่จะอุทธรณ์คงต้องดูว่ากระบวนการแก้ไขสัญญาร่วมการงานฯ ข้อ 5 วรรคสี่ ซึ่งศาลเห็นว่า การแก้ไขเป็นการเพิ่มในสาระสำคัญต้องนำเสนอ ครม. อีกครั้ง ซึ่ง

ในชั้นตอนนี้ ทางไอทีวีไม่สามารถทราบได้ว่า ทาง สปน. นำเสนอ ครม. หรือไม่ นอกจากนี้ เท่าที่พิจารณาพบว่า คณะอนุญาโตตุลาการวินิจฉัยโดยดูจากพื้นฐานการค้าเสรีและบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ แต่ศาลพิจารณาโดยอยู่บนพื้นฐานของสัญญาเป็นหลัก

ด้านนายจุลยุทธ หิรัญสวัสดิ์ รองปลัด สปน. กล่าวว่า ขณะนี้ยังไม่สามารถระบุตัวเลขได้ว่า สปน. จะเรียกค่าเสียหายจากไอทีวีเป็นจำนวนเท่าใด เพราะต้องมาดูในรายละเอียดของสัญญาแต่ละข้อ ซึ่งบางข้อจะต้องเรียกดอกเบี้ยเพิ่มเติมด้วย โดยในสัปดาห์หน้า สปน. จะเรียกประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อรับมือกับการขึ้นอุทธรณ์ของไอทีวี

อนึ่ง ไอทีวีได้มีการร้องต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการ เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2545 โดยระบุว่า สปน. ทำผิดสัญญา ซึ่งคณะอนุญาโตตุลาการได้มีคำวินิจฉัยชี้ขาดเมื่อวันที่ 30 มกราคม 2547 ใน 4 ข้อ ได้แก่ 1. ให้ สปน. ชดเชยความเสียหาย โดยชำระเงินคืนให้แก่ไอทีวี 20 ล้านบาท จากมูลค่าความเสียหายที่ไอทีวีเรียกร้องไป 1,730 ล้านบาท 2. ให้เปลี่ยนแปลงการจ่ายผลประโยชน์ตอบแทน โดยกำหนดให้ไอทีวีจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำปีละ 230 ล้านบาท ตลอดระยะเวลาที่เหลืออยู่ในสัญญา 3. ให้ สปน. คืนเงินผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำ สำหรับงวดวันที่ 3 กรกฎาคม 2546 ที่ไอทีวีชำระเกินไปจำนวน 570 ล้านบาท คืนแก่ไอทีวี 4. ให้ไอทีวีสามารถแพร่ภาพออกอากาศโดยไม่ต้องถูกจำกัดเฉพาะรายการข่าว สารคดีและสารประโยชน์

ผู้สื่อข่าวรายงานภาวะการซื้อขายหุ้นไอทีวีว่า ราคาหุ้นเปิดตลาดที่ 8.80 บาท ลดลง 0.55 บาท หลังจากนั้นราคาหุ้นทรงตัวและทรุดตัวอย่างรุนแรง ภายหลังศาลปกครองมีคำสั่งให้ยกคำร้องของอนุญาโตตุลาการตามการร้องขอของ สปน. โดยปิดตลาดที่ราคาต่ำสุดที่ 6.55 บาท ลดลง 2.80 บาท คิดเป็น 29.95% มูลค่าการซื้อขาย 1,737.68 ล้านบาท

ศาลปกครองตัดสินไอทีวีแพ้

Source - ผู้จัดการรายสัปดาห์ (Th)Friday, June 02, 2006 05:50

คดีนี้ สปน. ได้ยื่นคำร้องต่อศาลปกครองกลางว่า เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2538 ผู้ร้องกับผู้คัดค้านได้ทำสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการในสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ มีกำหนด 30 ปี

ต่อมาผู้คัดค้านได้มีหนังสือถึงผู้ร้องให้พิจารณาหามาตรการเพื่อชดเชยความเสียหายเนื่องจากผู้ร้องให้สัมปทานกับบุคคลอื่นเข้าดำเนินการให้บริการ ส่งวิทยุโทรทัศน์โดยมีการโฆษณาได้ ผู้ร้องจึงได้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการประสานงานการดำเนินการตามสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ เพื่อพิจารณาและต่อมาได้ปฏิเสธคำขอของผู้คัดค้าน ผู้คัดค้านจึงเสนอเรื่องมาให้อนุญาโตตุลาการวินิจฉัยชี้ขาด

ในช่วงที่หักมิถุนายนยังคงอยู่แน่นอนว่าคณะอนุญาโตตุลาการมีคำชี้ขาดในข้อพิพาท หมายเลขที่ 4/2547 ให้ผู้ร้องชดเชยความเสียหายเป็นจำนวนเงิน 20 ล้านบาท ปรับลดผลประโยชน์ตอบแทนตามสัญญา ปรับลดเงินรับประกันผลประโยชน์ขั้นต่ำ และให้คืนเงินผลประโยชน์ตอบแทนที่ผู้คัดค้านได้ชำระระหว่างการพิจารณาของอนุญาโตตุลาการ กับให้ผู้คัดค้านสามารถออกอากาศช่วงเวลา 19.00-21.30 น. ได้โดยไม่ต้องถูกจำกัด เฉพาะรายการข่าว สารคดี และสารประโยชน์จากเดิมไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของเวลาออกอากาศทั้งหมดเป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ 50

ผู้ร้องเห็นว่าคำชี้ขาดดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากเป็นคำชี้ขาดที่ไม่อยู่ในขอบเขตของสัญญาอนุญาตตุลาการ และเกินขอบเขตแห่งข้อตกลงในการซื้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการ และการที่จะยอมรับหรือบังคับตามคำชี้ขาดนั้นจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยแล้วศีลธรรมของประชาชน จึงยื่นคำร้องขอให้ศาลเพิกถอนคำชี้ขาดดังกล่าว โดยมีอยู่ 3 ประเด็นคือ

ประเด็นแรก ข้อสัญญาอนุญาตตุลาการตามข้อ 15 ของสัญญาเข้าร่วมงาน และดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ ลงวันที่ 3 กรกฎาคม 2538 มีผลใช้บังคับหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า แม้ตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ.2530 ซึ่งใช้บังคับในขณะนั้น ได้บัญญัติว่าสัญญาอนุญาตตุลาการหมายถึงสัญญาหรือข้อตกลงในสัญญาที่คู่กรณีตกลงเสนอข้อพิพาททางแพ่งที่เกิดขึ้นแล้วหรือที่จะเกิดขึ้นในอนาคตก็ตาม แต่ในขณะที่มีการลงนามในสัญญาเข้าร่วมงาน ยังไม่มีการแบ่งแยกประเภทของสัญญาว่า สัญญาใดเป็นสัญญาทางแพ่งหรือสัญญาทางปกครอง

ดังนั้น ไม่ว่าสัญญาที่ทำขึ้นจะเป็นสัญญาทางปกครองหรือไม่ก็ตาม คู่สัญญาอาจตกลงให้วิธีการอนุญาโตตุลาการในการระงับข้อพิพาทได้ ซึ่งต่อมารตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ.2545 ได้บัญญัติรับรองให้วิธีการอนุญาโตตุลาการในสัญญาทางปกครองได้ นอกจากนั้นไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดห้ามไม่ให้รัฐทำสัญญากับเอกชน โดยมีข้อตกลงให้ระงับข้อ

พิพาทตามสัญญาโดยวิธีการอนุญาโตตุลาการจึงเห็นว่าข้อสัญญาอนุญาโตตุลาการดังกล่าวมีผลใช้บังคับได้ ข้ออ้างของผู้ร้องจึงไม่อาจรับฟังได้

ประเด็นที่สอง ผู้คัดค้านได้เสนอข้อพิพาทต่อ คณะอนุญาโตตุลาการภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า เมื่อสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิจัยโทรทัศนระบบยูเอชเอฟ ลงวันที่ 3 กรกฎาคม 2538 เป็นสัญญาซึ่งรัฐยอมให้เอกชนเข้ามาแสวงประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติด้านคลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุโทรทัศน์โดยมีคำตอบแทนให้แก่รัฐเพื่อจัดทำบริการด้านสาธารณะด้านการสื่อสารวิทยุโทรทัศน์ สัญญาดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นสัญญาทางปกครองซึ่งการยื่นฟ้องร้องคดีจะต้องยื่นฟ้องภายในหนึ่งปี นับตั้งแต่วันที่รู้ หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการ

เมื่อการยื่นเรียกร้องของผู้คัดค้านตั้งแต่ต้นเป็นเพียงขั้นตอนการเจรจาของคู่สัญญาโดยไม่ได้มีการตกลงในรายละเอียดให้เป็นที่ยุติแต่ประการใด โดยผู้ร้องก็ยังแจ้งให้ผู้คัดค้านชี้แจงรายละเอียดเพิ่มเติมเพื่อพิจารณาคำข้อยุติต่อไป จึงยังไม่อาจถือว่าเป็นเหตุที่ผู้ร้องจะเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการ จนกระทั่งเมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2543 ผู้ร้องและผู้คัดค้านได้ร่วมประชุมกัน และผู้ร้องมีมติปฏิเสธข้อเรียกร้องของผู้คัดค้าน จึงถือว่าวันดังกล่าวเป็นวันที่ผู้ร้องรู้ หรือความรู้ถึงเหตุแห่งการเสนอข้อพิพาทอนุญาโตตุลาการ การที่ผู้คัดค้านยื่นคำเสนอข้อพิพาทต่อสำนักงานอนุญาโตตุลาการ กระทรวงยุติธรรมเมื่อวันที่ 17 กันยายน 2545 จึงเป็นการใช้สิทธิเรียกร้องภายในระยะเวลา 1 ปี นับตั้งแต่วันที่รู้ หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการเสนอข้อพิพาทต่อคณะอนุญาโตตุลาการเกินระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดนั้นจึงเป็นข้ออ้างที่ไม่อาจรับฟังได้

ประเด็นที่สาม คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ สถาบันอนุญาโตตุลาการสำนักกระจับข้อพิพาทสำนักงานศาลยุติธรรม ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 29/2545 ข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ 4/2547 ลงวันที่ 30 มกราคม 2547 เป็นคำชี้ขาดที่เกินขอบเขตแห่งสัญญาอนุญาโตตุลาการ หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ สถาบันอนุญาโตตุลาการสำนักกระจับข้อพิพาท สำนักงานศาลยุติธรรม ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 29/2545 ข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ 4/2547 ลงวันที่ 30 มกราคม 2547 เป็นคำชี้ขาดที่เกินขอบเขตแห่งสัญญาอนุญาโตตุลาการ หรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ.2545 คณะอนุญาโตตุลาการมีหน้าที่จึงวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทตามข้อสัญญาคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการจะต้องระมัดระวังของคำชี้ขาดไว้โดยชัดแจ้ง และจะชี้ขาดเกินขอบเขตแห่งสัญญาอนุญาโตตุลาการ หรือเกินคำขอของคู่พิพาทมิได้ เมื่อชี้ขาดข้อพิพาทแล้วคู่พิพาทที่ไม่เห็นด้วยกับคำชี้ขาดดังกล่าวย่อมมีสิทธิที่จะฟ้องขอให้เพิกถอนคำชี้ขาดนั้นได้ แต่ศาลจะมีอำนาจตรวจสอบและเพิกถอนคำชี้ขาดได้เฉพาะกรณีที่กฎหมายบัญญัติไว้ในมาตรา 40 วรรคสามแห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

สำหรับคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการที่ให้ผู้ร้องชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นระหว่างปี 2541-2544 ให้แก่ผู้คัดค้านเป็นจำนวนเงิน 20 ล้านบาท เฉพาะกรณีกรมประชาสัมพันธ์ให้สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง 11 มีการโฆษณาอันเห็นว่าเป็นการโฆษณาได้ทราบเงื่อนไขรายละเอียดแล้วว่าโครงการนี้เป็นโครงการที่จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการดำเนินการจัดตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ และเป็นผู้มีหนังสือถึงผู้ร้องเพื่อขอให้เปิดการเจรจาเพื่อแก้ไขสัญญาโดยเพิ่มเติมข้อ 5 วรรคสี่ของสัญญาดังกล่าว

ดังนั้น แม้จะได้มีการเสนอร่างสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิจัยโทรทัศนระบบยูเอชเอฟให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วก็ตาม แต่เมื่อคู่สัญญาตกลงให้เพิ่มเติมข้อ 5 วรรคสี่ในสัญญาดังกล่าวซึ่งเป็นการเพิ่มเติมในเนื้อหาที่เป็นสาระสำคัญ ซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของ คู่สัญญา รวมทั้งเปลี่ยนแปลงหลักการที่สำคัญในสัญญาเข้าร่วมงาน

กรณีนี้จึงต้องเสนอเรื่องให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งในเรื่องนี้ผู้ร้องและผู้คัดค้านยอมรับว่าได้มีการลงนามในสัญญาเข้าร่วมงาน และดำเนินการสถานีวิจัยโทรทัศนระบบยูเอชเอฟ ระหว่างผู้ร้องกับผู้คัดค้านเมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2538 โดยที่ไม่ได้ปฏิบัติตาม ขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญดังกล่าว และเชื่อว่าคู่สัญญาได้ลงนามในสัญญาโดยรู้ หรือควรรู้ข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้ว ข้อ 5 วรรคสี่ ของสัญญาเข้าร่วมงานจึงไม่มีผลผูกพันคู่สัญญา คณะอนุญาโตตุลาการจึงไม่อาจอาศัยข้อ 5 วรรคสี่ ของสัญญาเข้าร่วมงานมีคำชี้ขาดกำหนดมาตรการชดเชยความเสียหายต่างๆ ให้แก่ผู้คัดค้านซึ่งรวมมาถึงความเสียหายในประเด็นนี้ด้วย

ดังนั้น การยอมรับหรือการบังคับตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการในประเด็นนี้ จึงเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนตามมาตรา 40 วรรคสาม(2)(ข)แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ.2545 แม้ว่าผู้ร้องจะมีได้ ยกเป็นข้อโต้แย้งในชั้นอนุญาโตตุลาการอันเป็นเหตุให้คณะอนุญาโตตุลาการมิได้วินิจฉัยในประเด็นนี้ก็ตาม แต่ศาลสามารถหยิบ ยกขึ้นวินิจฉัยได้เนื่องจากเป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

สำหรับคำชี้ขาดให้ปรับลดผลประโยชน์ตอบแทนตามข้อ 5 วรรคหนึ่ง ของสัญญาเข้าร่วมงานและให้ผู้ร้องคืนเงินค่า ผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำที่ผู้คัดค้านได้ชำระโดยมีเงื่อนไขระหว่างพิจารณาข้อพิพาทนี้ เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2546 จำนวน 800 ล้านบาท ให้แก่ผู้คัดค้านจำนวน 570 ล้านบาทนั้นเห็นว่า เมื่อคณะอนุญาโตตุลาการไม่อาจนำข้อ 5 วรรคสี่ของสัญญาเข้าร่วมงาน มากำหนดมาตรการชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้คัดค้านเนื่องจากข้อ 5 วรรคสี่ ของสัญญาดังกล่าวไม่มีผลผูกพันคู่สัญญา คณะ อนุญาโตตุลาการจึงไม่มีอำนาจชี้ขาดให้ปรับลดเงินผลประโยชน์ตอบแทนที่ผู้คัดค้านต้องชำระให้แก่ผู้ร้องตามข้อ 5 วรรคหนึ่งของ สัญญาเข้าร่วมงาน

เนื่องจากการชี้ขาดที่ขัดกับข้อสัญญาหรือมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงข้อสัญญา ซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจของคู่สัญญา ที่จะตกลงกันตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้น ทั้งนี้ ตามมาตรา 34 วรรคสี่ และมาตรา 34 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ อนุญาโตตุลาการ พ.ศ.2545 ดังนั้น คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการในประเด็นนี้จึงไม่อยู่ในขอบเขตของสัญญา อนุญาโตตุลาการ และการยอมรับหรือบังคับตามคำชี้ขาดจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

สำหรับคำชี้ขาดให้ผู้ร้องชดเชยความเสียหายโดยให้ผู้คัดค้านสามารถออกอากาศในช่วงเวลาใหม่ คือช่วงเวลาระหว่าง 19.00-21.30 น. ได้โดยไม่ต้องถูกจำกัดเฉพาะรายการข่าวจากเดิมไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของเวลาออกอากาศทั้งหมดเป็นเวลาไม่ น้อยกว่า 50 นั้นเห็นว่า เมื่ออนุญาโตตุลาการไม่อาจนำข้อ 5 วรรคสี่ ของสัญญาเข้าร่วมงานมากำหนดมาตรการชดเชยความ เสียหายให้แก่ผู้คัดค้าน

การที่อนุญาโตตุลาการวินิจฉัยชี้ขาดให้ปรับสัดส่วนการเสนอรายการข่าว สารคดี และสารประโยชน์ลงเหลือไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของเวลาออกอากาศทั้งหมด โดยที่ผู้คัดค้านไม่ได้ร้องขอจึงเป็นการวินิจฉัยชี้ขาดเกินคำขอของผู้คัดค้านและขัดต่อมาตรา 37 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ.2545 ทั้งยังมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของการจัดทำบริการ สาธารณะ เป็นการขัดกับข้อสัญญาและวัตถุประสงค์หลักในการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์ดังกล่าวที่ประสงค์จะจัดทำบริการสาธารณะ ให้ประชาชนได้รับทราบข้อมูลข่าวสารต่างๆ ไม่ใช่เป็นสถานีโทรทัศน์เพื่อความบันเทิงเช่นเดียวกับสถานีโทรทัศน์อื่นๆ ทั่วไป

"ไอทีวี" ดันมูลค่าปรับ 7.5 หมื่นล้าน

Source - เว็บไซต์แนวหน้า (Th)Monday, June 19, 2006 16:00

ที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี นายรองพล เจริญพันธ์ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี แถลงข่าวภายหลังเป็นประธานการ ประชุมคณะกรรมการประสานงานการดำเนินการตามสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการ สถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบยู เอช เอฟ ถึง การดำเนินการตามคำพิพากษาของศาลปกครองกลาง ให้เพิกถอนคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการเมื่อวันที่ 30ม.ค. 2547 ทั้งหมดในกรณีของบริษัทไอทีวี จำกัด (มหาชน) ภายหลังที่นายรองพล ได้ขอเลื่อนการแถลงมาจากวันที่ 9 มิ.ย. โดยอ้างว่า สำนักงานอัยการสูงสุดยังไม่ตอบคำถามมาชัดเจนโดยเฉพาะในมาตรา 70 (2) ของพ.ร.บ.การตั้งศาลปกครองกลาง ปี 2542 ที่ไอทีวี อ้างว่าคำบังคับของคำพิพากษาขอให้ชะลอไว้ก่อน จนกระทั่งศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา

นายรองพล กล่าวว่ ในวันนี้สำนักงานอัยการสูงสุดได้สรุปคำตอบชัดเจนแล้วว่า คำพิพากษาของศาลปกครองกลางมีผลให้ เพิกถอนคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการเมื่อวันที่ 30ม.ค.2547 ทั้งหมดโดยทันที โดยไม่ต้องรอคำพิพากษาของศาล ปกครองสูงสุด แม้บริษัทไอทีวี จะขออุทธรณ์ก็ตาม ซึ่ง สปน.จะต้องเรียกผลตอบแทนที่ไอทีวีค้างอยู่ทั้งหมด และชื้อกฎหมายเหล่านี้ จะส่งให้ ไอทีวีพิจารณาเพื่อตอบมากลับอย่างเป็นทางการอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งคำตอบแทนที่ไอทีวีจะต้องเริ่มชำระในวันที่ 3 ก.ค. 2549

ทั้งนี้ ฝ่ายเลขานุการของที่ประชุม ได้คำนวณค่าสัมพัทธ์ที่ไอทีวีจะต้องชำระให้รัฐ ตามสัญญาที่เขียนไว้ใน ปีที่11 ถึงปีที่ 30 รวม 20 ปี เป็นเงิน 2 หมื่นล้านบาท ซึ่งไอทีวีค้างชำระ ซึ่งจำนวนค่าปรับ และผลประโยชน์ตอบแทนที่ไอทีวีค้างชำระและดอกเบี้ยไป ยังไอทีวี จะต้องชำระรวม 2,709,749,314 บาท

ทั้งนี้เจตนาของผู้ร่างสัญญาต้องการให้ไอทีวีชำระเป็นรายปี เฉพาะฉะนั้น คือจะต้องชำระรายปี ทุละ 1,000 ล้านบาท เนื่องจากคิดรวม 20 ปี ทุละ 2 หมื่นล้านบาท ดังนั้น สปน. จะเริ่มเรียกเก็บค่าชำระจากไอทีวี ในวันที่ 3 ก.ค.2549 ปีละ 1,000 ล้านบาท โดยจะจัดส่งหนังสือไปยังบริษัทไอทีวี จำกัด (มหาชน)

นายรองพล กล่าวว่า ในส่วนของค่าปรับผังรายการ 10% ของรายได้หรือค่าตอบแทนที่คิดเป็นรายวัน จากการที่ไอทีวีไปปรับผังรายการผิดจากสัญญา ในสัญญาข้อ 11 ที่ระบุไว้ ซึ่ง สปน.คิดค่าปรับจนถึงวันที่ 9 พ.ค. 2549 ได้ทั้งสิ้นจำนวน 75,960 ล้านบาท โดยเฉลี่ยในปีที่ 9 คิดค่าปรับได้ 8,460 ล้านบาท ปีที่ 10 คิดค่าปรับได้ 36,500 ล้านบาท ปีที่ 11 คิดค่าปรับได้ 31,000 ล้านบาท อย่างไรก็ตามหากขยายต่อไปก็ยังคงคิดค่าปรับเพิ่มขึ้น

"การเริ่มจ่ายค่าปรับ ผมจะต้องยื่นฟ้องไอทีวีภายใน 1 ปี คือสำนักงานอัยการสูงสุดตอบมาเช่นนี้ โดยอายุความในการเรียกร้องค่าตอบแทนและค่าปรับ 1 ปี นับตั้งแต่วันที่ 9 พ.ค. 49 เป็นต้นไป ผมก็ยังพอมีเวลาในการเจรจากับไอทีวีอยู่ มีเวลาที่เรียกเก็บจากไอทีวี ไม่ใช่เจรจา และผมก็มีหนังสือไปถึงไอทีวี และไอทีวีก็จะต้องมีหนังสือแจ้งกลับมาว่าจะไม่เกิน 1 สัปดาห์นี้" นายรองพลกล่าว

นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล ประธานกรรมการบริหารบริษัทไอทีวี จำกัด (มหาชน) ซึ่งรับฟังการแถลงข่าวด้วยได้กล่าวชี้แจงในห้วงประชุมว่า มติดังกล่าวบริษัทฯ ได้ขอชี้แจงเป็น 3 ประเด็น คือจะเป็นแนวทางที่บริษัทได้เคยคิดไว้ คือ 1.คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ทางไอทีวีได้ยึดมาตรา 70 ของพ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครอง 2.ไอทีวีมีมุมมองในเรื่องของค่าปรับที่ต่างจาก สปน. คือถ้ามีค่าปรับก็จะปรับโดยยึดเอาสัญญาข้อ 11 (2) ที่ระบุว่า หากผู้เข้าร่วมงานมิได้ดำเนินการตามผังรายการ ตามที่ระบุไว้ในวรรคแรก ผู้เข้าร่วมงานยินยอมชำระค่าปรับในอัตราร้อยละ 10 ของค่าตอบแทนที่รัฐจะได้รับในปีนั้น ๆ โดยคิดเป็นรายวัน และ สปน.มีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้ ซึ่งระบุอยู่ในวรรคท้ายของสัญญาในข้อ 11

"แนวทางการคิดค่าปรับบริษัทฯ เห็นว่า ถ้าค่าปรับสมมติว่าปีละ 1,000 ล้านบาท คิดต่อวันก็เอา 365 วัน ไปหารจะตกออกมาประมาณ เกือบ 73 ล้านบาทต่อวัน และคิด 10% ตรงจุดนั้น คือหากคิด 10% ก็จะได้ 3 ล้านบาท ก็จะได้ 3 แสนบาทคูณกับ 365 วัน ก็น่าจะตกคือคิด 10% แบบเหมาๆ คิดด้วยวิธีนี้จะตกปีละ 100 ล้าน ซึ่งทางฝ่ายเลขานุการของที่ประชุมคิดอีกแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นข้อเห็นที่แตกต่างกัน คือ หากคิดในแนวของไอทีวี จะตกปีละ 100 ล้านบาท แต่หากคิดตามฝ่ายเลขฯ ก็ 75,000 ล้านบาทตามที่พูดถึง"นายนิวัฒน์ธำรงกล่าว

นายนิวัฒน์ธำรง กล่าวอีกว่า ประเด็นที่ไอทีวีเห็นต่างข้อที่ 3 คือ การที่บริษัทดำเนินการเปลี่ยนผังรายการเป็น 50:50 ตั้งแต่ปี 2547 เป็นต้นมา ไม่ได้ดำเนินการตามพลกัร ไอทีวีดำเนินการตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการเป็นที่ตั้ง ดังนั้นจึงเป็นข้อสังเกตว่า หากมีการปรับหรือไม่อย่างไร เพราะในสัญญาจะระบุว่าคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ ให้ถือเป็นที่สุด ซึ่งตนได้ชี้แจงกับที่ประชุมแล้ว

สปน.สั่งปรับไอทีวี 7.5 หมื่นล้าน

Source - เว็บไซต์กรุงเทพธุรกิจ (Th)Tuesday, June 20, 2006 10:31

ไอทีวียื่นขอศาลปกครองสูงสุด-สั่งตั้งอนุญาโตชี้ขาดอีกรอบ

ส่งหนังสือทวง 23 มิ.ย.นี้ พร้อมคำสัมปทาน ค้างจ่ายอีก 2.7 พันล้าน

สปน.ยื่นหนังสือเรียกค่าปรับไอทีวี 7.5 หมื่นล้านบาท 23 มิถุนายน นี้ หลังอัยการสูงสุดยื่นให้ดำเนินการได้ทันที ไม่ต้องรอศาลปกครองสูงสุด หรือต้องจ่ายคำสัมปทานรายปีและส่วนที่ค้างจ่ายอีกกว่า 2.7 พันล้านบาท ในวันที่ 3 กรกฎาคม นี้ ด้านไอทีวี ยืนยันยังไม่จ่าย รอคดีถึงที่สุดเท่านั้น เตรียมทำหนังสือโต้แย้ง พร้อมตั้งอนุญาโต ชี้ขาดอีกรอบ ขณะที่ราคาหุ้นล่าสุดนับแต่เช้าตลาด โบรกฯ นั้นราคาเหลือ 2.40 บาท คาดขาดทุนต่อเนื่อง 7 ปี

วานนี้ (19 มิ.ย.) นายรองพล เจริญพันธุ์ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) ในฐานะประธานคณะกรรมการดำเนินการตามสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบ ยู เอช เอฟ (ไอทีวี) เปิดเผยว่า หลังจากที่ได้ส่งตัวแทนไปหารือกับทางสำนักงานอัยการสูงสุด ได้รับคำตอบเป็นหนังสือยืนยันอย่างเป็นทางการว่า คำชี้ขาดของศาลปกครองกลางมีผลทันที และสปน.ต้องใช้สิทธิเรียกร้องเงินค่าปรับภายใน 1 ปี ดังนั้นคณะกรรมการจะส่งหนังสือให้ไอทีวีจ่ายค่าปรับภายในวันที่ 23 มิถุนายนนี้

ทั้งนี้ ไอทีวี จะต้องจ่ายเงินให้กับสปน.จำนวน 2 กรณี ได้แก่ **กรณีที่ 1** คำสัมปทานในปีที่ 9 เป็นจำนวนเงิน 670 ล้านบาท และดอกเบี้ยที่ผิดนัด 15% อีก 651 วัน เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 179 ล้านบาทเศษ ในส่วนของปีที่ 10 จะต้องจ่ายอีก 770 ล้าน

บาท ดอกเบี้ย 90.5 ล้านบาท สรุปแล้วในปีที่ 9 และ 10 ทางไอทีวีจะต้องจ่ายค่าสัมปทานเป็นเงินทั้งสิ้น 1,709 ล้านบาทเศษ นอกจากนี้ไอทีวีจะต้องจ่ายค่าสัมปทานของปีที่จะครบกำหนดในวันที่ 3 กรกฎาคม อีก 1,000 ล้านบาท

กรณีที่ 2 การปรับผังรายการ สำหรับกรณีค่าปรับผังรายการ ที่ไอทีวีทำผิดสัญญาข้อ 11 จากที่กำหนดไว้ให้มีรายการสามประโยชน์กับรายการบันเทิงในอัตราส่วน 70 ต่อ 30 แต่ไอทีวีมาปรับเป็น 50 ต่อ 50 ค่าปรับดังกล่าวคิดในอัตรา 10% ของเงินค่าสัมปทานรายปี โดยคิดค่าปรับเป็นรายวัน ตั้งแต่ 1 เมษายน 2547-9 พฤษภาคม 2549 รวม 769 วัน เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 7,596 ล้านบาท เมื่อรวมค่าสัมปทานค้างจ่าย และสัมปทานที่จะต้องจ่ายในปี รวมเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้นกว่า 7.7 ล้านบาท

ไอทีวียื่นกรณารอศาลสูงสุด

ขณะที่นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล ประธานกรรมการบริหาร บริษัท ไอทีวี กล่าวว่า ขณะนี้ไอทีวีต้องรอนหนังสือแจ้งอย่างเป็นทางการจาก สป.ก่อน จากนั้นจะทำหนังสือโต้แย้งใน 3 ประเด็นตามแนวทาง ที่คิดไว้ คือ

1.วันที่มีผลบังคับใช้ของคำพิพากษาของศาลปกครอง ซึ่งไอทีวี ยึดตามมาตรา 70 วรรค 2 ของ พ.ร.บ.จัดตั้งศาลปกครอง 2542 ซึ่งระบุว่า คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น หรือศาลปกครองกลางให้ผลการปฏิบัติตามคำพิพากษานั้นให้รอไว้ก่อน จนพ้นระยะเวลาการอุทธรณ์ หรือให้ออกร่างบังคับคดีจนกว่าคดีจะถึงที่สุด เพราะฉะนั้นคดีจะถึงที่สุดก็ต่อเมื่อศาลปกครองสูงสุดได้พิจารณาตัดสิน

ประเด็นที่ 2.การคิดค่าปรับที่เห็นแตกต่างกัน ซึ่งถ้าคิดตามแนวทางของบริษัทจะต้องจ่ายเพียงปีละ 100 ล้านบาท ไม่ใช่ 1,000 ล้านบาท และ 3.ข้อกล่าวหาที่ว่าบริษัทเปลี่ยนผังรายการ ไอทีวียืนยันว่าไม่ได้เปลี่ยนผังรายการในอัตราส่วน 50 ต่อ 50 ปัจจุบันไอทีวีมีส่วนรายการระหว่างสาระและบันเทิงที่ 65 ต่อ 35 และไม่ได้เป็นการทำโดยพลการ แต่เป็นการทำโดยยึดคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการเป็นที่ตั้ง

เผยค่าปรับสูตรไอทีวีจ่ายแค่ 2 พันล้านบาท

สำหรับแนวทางการคิดค่าปรับในกรณีทำผิดสัญญาในเรื่องของผังรายการที่แตกต่างกันนั้น ไอทีวี คำนวณ โดยนำ 10% ของค่าสัมปทานมาหารด้วยจำนวนวันก่อนแล้วจึงคูณปี ดังตัวเลขต่อไปนี้ คือ 100 ล้าน หาร 365 วัน (1ปี) เป็นผลลัพธ์ประมาณ 2.74 แสนบาท หลังจากนั้นคูณด้วย 365 วัน (1 ปี) ก็จะได้ประมาณ 100 ล้านบาทต่อปี

ดังนั้นเมื่อรวม 3 ปี ไอทีวีต้องจ่ายค่าปรับประมาณ 300 ล้านบาท เมื่อรวมกับค่าสัมปทานค้างจ่ายและดอกเบี้ยผิดนัดอีก 1,709 ล้านบาท ไอทีวีจะต้องจ่ายเงินประมาณ 2,000 ล้านบาท หากรวมกับค่าสัมปทานในปีนี้จะเงินประมาณ 3,000 ล้านบาท

“ส่วนแนวคิดเรื่องการคืนสัมปทาน ถึงขณะนี้ ยังไม่มีความคิดดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ไอทีวียืนยันว่าต้องรอคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดก่อน ไม่ว่าจะคิดอย่างไร เป็นจำนวนเงินเท่าไรก็ตาม บริษัทก็ต้องไปจัดหา มา หรือ อย่งไรก็ต้องมาคู่กันอีกที” นายนิวัฒน์ธำรง กล่าว “ขั้นตอนหลังจากนี้ ไอทีวีต้องรอนหนังสืออย่างเป็นทางการจากสป.ส่งมาก่อน แล้วทางไอทีวีจะส่งหนังสือตอบไป จากนั้นจะมีการประชุมคณะกรรมการประสานงานฯ เพื่อพิจารณาข้อโต้แย้ง หากเจรจากันได้ ก็จบ แต่ถ้าเจรจาไม่ได้ เกิดเป็นข้อพิพาท ต้องเข้าสู่กระบวนการตามสัญญาข้อ 15 คือ การตั้งอนุญาโตตุลาการมาพิจารณาข้อพิพาท

ปัจจุบัน ไอทีวี มีกระแสเงินสดประมาณ 1,000 ล้านบาท ในปี 2548 ที่ผ่านมามีกำไร 679 ล้านบาท ส่วนในช่วงไตรมาสแรกของปีนี้มีกำไร 109 ล้านบาท โดยในแง่การลงทุนในปีที่ผ่านมาได้มีการจัดตั้งบริษัท มีเดีย คอนเนคส์ จำกัด ทำธุรกิจให้บริการโฆษณาทางมือถือ สำหรับปีนี้ยังไม่มีแผนลงทุนใด ๆ แต่ไม่ได้รับการลงทุน ต้องพิจารณาว่าการลงทุนดังกล่าวเหมาะสมหรือไม่

สำหรับความคืบหน้าการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุดขณะนี้ ไอทีวีได้มีการยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองกลางไปเมื่อวันที่ 7 มิถุนายน ที่ผ่านมา ซึ่งนายนิวัฒน์ธำรง กล่าวว่า ในประเด็นสัญญาข้อ 5 วรรค 4 ที่เป็นข้ออ้างในการเรียกร้องมาตรการชดเชยความเสียหายของไอทีวีครั้งนั้น เป็นข้อสัญญาที่อยู่ในสัญญาฉบับแรกที่คู่สัญญาได้เซ็นสัญญากันเมื่อปี 2538 ไม่ได้มีการเติมทีหลัง โดยสัญญาข้อดังกล่าวถูกนำมาใช้เป็นข้ออ้างในการเรียกค่าเสียหายตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2542 หลังจากนั้น มีจดหมายที่อ้างถึงสิทธิตามสัญญาข้อดังกล่าวอีก 6 ฉบับ และมีครั้งหนึ่งที่ สป.ยอมรับว่ามีหน่วยงานรัฐ หน่วยงานหนึ่งทำผิดสัญญาข้อ 5 จริง

'สปน.'สงัการฟ้องปรับไอทีวี 9.4 หมื่นล.

Source - เว็บไซต์กรุงเทพธุรกิจ (Th) Tuesday, November 07, 2006 02:05

ส.ป.น.ส่งรายการ ที่องเรียกค่าปรับไอทีวี รวมยอดพุ่งกว่า 9.4 หมื่นล้านบาท หวั่นหมดอายุความ หลังยึดเชื้อร่วม 6 เดือน โดยยึดความเห็นของอัยการสูงสุด ระบุ เมื่อศาลมีคำสั่ง คู่กรณีต้องชำระเงินทันที ขณะที่อนุกรรมการพิจารณาผังรายการ ดึงกลับผังใหม่ ปี 2550 ที่ต้องยึดตามสัญญาเดิม พร้อมส่งเรื่องคลังชี้ขาดกรณีเงินประกันค่าตอบแทน 770 ล้านบาท

วานนี้ (6 พ.ย.) คณะกรรมการประสานงาน การดำเนินการตามสัญญาเข้าร่วมการงานระหว่างรัฐ และเอกชนใน สถานีโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ (UHF) หรือไอทีวี ซึ่งประกอบด้วย สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี(ส.ป.น.), บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) และตัวแทนส่วนราชการต่างๆ ได้มีการประชุมเพื่อพิจารณาการดำเนินการเกี่ยวกับค่าปรับกรณีไอทีวีทำผิดสัญญาเรื่อง ผังรายการ หลังจากศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2549 ให้เพิกถอนค่าชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ที่ให้ไอทีวีปรับสัดส่วนรายการระหว่างสาระ และบันเทิงจาก 70:30 เป็น 50:50

คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ รัฐมนตรีสำนักนายกรัฐมนตรี ให้สัมภาษณ์ถึงความคืบหน้าเรื่องนี้ว่า ต้องมีการเร่งรัด เพราะเวลาผ่าน มาหลายเดือนแล้ว จึงต้องส่งเรื่องให้อัยการ ซึ่งทันทีที่ประชุมเสร็จวานนี้ ก็ต้องรีบดำเนินการต่อไปโดยด่วน

นายจุลยุทธ นีรันยะวาลิต ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ผลการประชุมคณะกรรมการประสานงาน มีมติให้ ส.ป.น. ดำเนินการเรียกร้องค่าปรับกรณีไอทีวีทำผิดสัญญาในเรื่องการจัดผังรายการไม่เป็นไปตามสัญญา หลังจากศาลปกครองกลางมี คำพิพากษาเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2549 ให้เพิกถอนค่าชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ ที่ให้ไอทีวีปรับสัดส่วนรายการระหว่าง สาระ และบันเทิงจาก 70:30 เป็น 50:50 โดยยอดค่าปรับในกรณีดังกล่าวนับจากวันที่ 1 เมษายน 2547 ถึงปัจจุบันเป็นยอดรวม 94,060 ล้านบาท

ทั้งนี้ ที่ผ่านมาในประเด็นดังกล่าวมีข้อโต้แย้งกันระหว่าง ส.ป.น.และไอทีวี โดย ส.ป.น.คิดค่าปรับ โดยคำนวณจาก 10% ของ ค่าตอบแทนรายปี โดยคิดเป็นรายวัน ซึ่งเท่ากับมีค่าปรับวันละ 100 ล้านบาท ขณะที่ไอทีวีคิดค่าปรับ ได้วันละประมาณ 200,000 บาท โดยมาจากฐานคำนวณค่าปรับในการผิดสัญญาดังกล่าวในอัตรา 10% ของค่าสัมปทานในปีนั้นๆ ซึ่งหากค่าสัมปทานสูงสุด เป็นเงิน 1,000 ล้านบาท ค่าปรับสูงสุดต่อปีก็จะเป็นเงิน 100 ล้านบาทเท่านั้น ดังนั้นหากการคำนวณค่าปรับตั้งแต่ 1 เมษายน 2547 จนถึง 9 พฤษภาคม 2549 เป็นเงินประมาณ 208 ล้านบาท ซึ่งต่างจากการคำนวณของ ส.ป.น.อย่างมาก ทำให้บริษัท ไอทีวี มองว่า ประเด็นดังกล่าวถือเป็นข้อพิพาท จึงเสนอให้มีการตั้งอนุญาโตตุลาการขึ้นมาชี้ขาด

แต่กรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า ให้ยึดความเห็นของอัยการสูงสุดที่ว่า เมื่อศาลมีคำสั่งแล้ว ให้คู่กรณีต้องชำระเงินทันที และส.ป.น.มีสิทธิเรียกร้องภายใน 1 ปี ดังนั้น เราจึงต้องเร่งดำเนินการ และส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดดำเนินการต่อไป ก่อนอายุความจะ ล้นสุดลงนายจุลยุทธ ยังกล่าวอีกว่า หากนับจากวันที่ศาลปกครองกลางมีคำตัดสิน จนถึงขณะนี้ใกล้ครบ 6 เดือน ขณะที่ ประสานงานกับอัยการเป็นการภายในว่าจะต้องใช้เวลาเตรียมการดำเนินคดี 6 เดือน จึงต้องเร่งดำเนินการ โดยจะสรุปเรื่องให้ คุณหญิงทิพาวดี เมฆสวรรค์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี รับทราบ และส่งเรื่องให้สำนักงานอัยการสูงสุดได้ภายใน 2 สัปดาห์ ส่วนอัยการจะดำเนินการอย่างไร ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของอัยการ

ดึงกลับผังใหม่ไอทีวี

นายจุลยุทธ กล่าวด้วยว่า ก่อนหน้านี้ คณะอนุกรรมการพิจารณาผังรายการ ไม่เห็นชอบกับผังรายการประจำปี 2550 ที่ไอทีวี เสนอมาให้พิจารณา ก่อนประกาศใช้เป็นเวลา 90 วัน เพราะเป็นผังรายการที่เสนอมายังคงยึดตามค่าชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ ทั้งที่ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาเพิกถอนค่าชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการที่ให้ไอทีวีปรับสัดส่วนระหว่างรายการสาระ และบันเทิง จาก 70:30 เป็น 50:50 รวมทั้งการเสนอรายการบันเทิงในช่วงไพรม์ไทม์ได้ ซึ่งตามสัญญาไอทีวีจะต้องเสนอรายการประเภทสาระ ในช่วงไพรม์ไทม์เท่านั้น ทั้งนี้ กรณีดังกล่าว อนุกรรมการได้แจ้งให้ไอทีวีทราบ และแก้ไขแล้ว และเรื่องดังกล่าวจะมีการนำเข้าสู่ที่ ประชุมใหญ่ของคณะกรรมการเพื่อดำเนินการตามสัญญาเข้าร่วมงาน และดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟเพื่อ พิจารณา ซึ่งคณะกรรมการชุดดังกล่าวต้องรอการแต่งตั้งจากนายกรัฐมนตรี เพราะคณะกรรมการชุดที่แล้วถูกยุบไปพร้อมกับ การเปลี่ยนรัฐบาลใหม่

หารือคลังกรณีเงิน 770 ล้าน

ทั้งนี้ ที่ประชุมคณะกรรมการประสานงานได้พิจารณาในประเด็นเรื่องเงินค่าสัมปทานค้างจ่าย ซึ่งก่อนหน้านี้ บริษัท ไอทีวี ได้ เสนอขอชำระเงินประกันค่าตอบแทนปีที่ 11 จำนวน 770 ล้านบาท โดยมีเงื่อนไขว่าหากศาลปกครองสูงสุดตัดสินว่าเงินจำนวน ดังกล่าวน้อยกว่าที่ไอทีวีจะต้องจ่ายค่าตอบแทนต่อปีที่ 1,000 ล้านบาท ส.ป.น.จะต้องคืนเงินดังกล่าวพร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 15

นายจุลยุทธ กล่าวอีกว่า คณะกรรมการประสานงานมีมติว่าเพื่อความรอบคอบให้ทำเรื่องหารือกระทรวงการคลัง เกี่ยวกับเงินดังกล่าวใน 2 ประเด็น คือ 1.รับได้หรือไม่ และ 2.ถ้ารับได้วิธีการดำเนินการจะเป็นเช่นไร จะอยู่ในรูปแบบการเปิดบัญชีเงินฝากให้แล้วรับดอกเบี้ยได้หรือไม่

คำพิพากษาของศาลปกครองกลางในกรณีไอทีวี นอกจากจะนำมาสู่การดำเนินการเรียกค่าปรับกรณีทำผิดสัญญาในเรื่องผังรายการ ซึ่งไอทีวีได้ยึดตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการแล้ว ยังมีคำชี้ขาดในเรื่องการลดค่าตอบแทนที่ไอทีวีจะต้องจ่ายให้แก่รัฐ จากเดิมปีละ 1,000 ล้านบาท เหลือปีละ 230 ล้านบาท ซึ่งหากไอทีวีแพ้คดีจะต้องจ่ายเงินค่าสัมปทานค้างจ่ายอีกจำนวน 1,440 ล้านบาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 15 ต่อปี

นายจุลยุทธ กล่าวอีกว่า สำหรับกรณีที่ นายศาสตรา ไชยอน อาจารย์มหาวิทยาลัยรังสิต ได้ยื่นฟ้อง สป.ต่อศาลปกครองกรณีการละเลยการตรวจสอบการซื้อ-ขายหุ้นชิน คอร์ป ให้กับเทมาเส็กนั้น สป.ได้ให้อัยการทนายฟ้องโต้แย้งคำฟ้องดังกล่าวแล้ว โดยตั้งแต่มีการขายหุ้นชิน คอร์ปให้เทมาเส็ก สป.ได้ดำเนินการให้บริษัท ไอทีวี ชี้แจงสัดส่วนผู้ถือหุ้นระหว่างต่างด้าวกับคนไทย ซึ่งไอทีวีทำหนังสือตอบกลับมาว่าไอทีวีมีผู้ถือหุ้นต่างด้าว 6.7% รวมทั้ง สป.ได้ทำหนังสือไปตรวจสอบกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้ากับศูนย์ฝากหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อตรวจสอบเรื่องดังกล่าวเพิ่มเติมอีกด้วย

นายกดันไอทีวีเข้าครม.ชี้เรื่องใหญ่

Source - เว็บไซต์กรุงเทพธุรกิจ (Th)Thursday, December 07, 2006 02:26

พนักงานไอทีวี ยื่นหนังสือ "สุรยุทธ์" ขอความเป็นธรรมคำนวณค่าปรับแสนล้าน ชี้กระทบความมั่นคงอาชีพและชีวิต เสนอตั้งหน่วยงานกลางคำนวณค่าปรับใหม่ นายกฯ เผยยังไม่ได้รับหนังสือร้องเรียนไอทีวี เปิดทางนำเข้าครม.ได้ ระบุเป็นเรื่องใหญ่ ด้านนักกฎหมายชี้อ้างตัวเลขค่าปรับสูงฟังไม่ขึ้น ชี้ผิดสัญญาเป็นธรรมดาควรปรับต้องสูงกว่าปกติ แนะศาลปกครองตีความสัญญาคำนวณตัวเลขใหม่

พนักงานบริษัทไอทีวี จำกัด (มหาชน) กว่า 30 คน นำโดยนายจาตุรงค์ สุขเอียด แกนนำพนักงานบริษัท ไอทีวี เข้ายื่นหนังสือ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี ผ่านนายลอยเลื่อน บุญนาดี รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรี โดยเรียกร้องขอความเป็นธรรม กรณีที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) คำนวณและเรียกค่าปรับ 1 แสนล้านบาท จากไอทีวี เนื่องจากปัญหาการปรับผังรายการ นายจาตุรงค์ ระบุว่าพนักงานไอทีวีต้องร้องขอความเป็นธรรมกรณีการคำนวณค่าปรับของสปน. ก่อนหน้านั้น ไอทีวีได้ปรับผังรายการตามคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ แต่เมื่อศาลปกครองกลางได้เพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ สปน.จึงดำเนินการคิดค่าปรับจากไอทีวี จากการไม่ปฏิบัติตามสัญญาการปรับผังรายการ และเรียกค่าปรับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2547 - ปัจจุบัน เป็นเงินเกือบ 1 แสนล้านบาท โดยพนักงานไอทีวีกว่า 1,000 คน มีความรู้สึกไม่มั่นใจและเป็นห่วงอนาคตในการทำงาน โดยเฉพาะการทำงานในวิชาชีพสื่อสารมวลชน เนื่องจากบริษัทต้องรับภาระค่าปรับวันละ 100 ล้านบาท ขณะที่ผู้ถือหุ้นและบริษัทคงไม่มีเงินจำนวนมากเพื่อเสียค่าปรับดังกล่าว ซึ่งบริษัทจะดำเนินการอย่างไรกับพนักงานที่เป็นเพียงลูกจ้าง จึงขอให้รัฐบาลตั้งหน่วยงานกลาง ทำหน้าที่ทบทวนการคิดคำนวณค่าปรับของไอทีวีใหม่

"เราขอเสนอให้รัฐบาลตั้งหน่วยงานกลาง มาทบทวนค่าปรับเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ปัจจุบันไอทีวีมีรายได้ 2,000 ล้านบาทต่อปี แต่วิธีการคำนวณค่าปรับของสปน.ทำให้ไอทีวีต้องเสียค่าปรับวันละ 100 ล้านบาทเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้" แกนนำไอทีวี ระบุ นายจาตุรงค์ กล่าวว่า การเคลื่อนไหวของพนักงานไอทีวีครั้งนี้ ไม่เกี่ยวข้องและไม่ได้กดดันการตัดสินใจ กรณีข้อพิพาทเรื่องค่าสัมปทานระหว่างบริษัทไอทีวีและสปน. ซึ่งอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด เพียงแต่ต้องการขอความเป็นธรรมกับรัฐบาลและสังคม ในกรณีที่สปน.คำนวณค่าปรับที่สูงเกินความเป็นจริง

พนักงานไอทีวียังได้ออกแถลงการณ์ 1 ฉบับ เพื่อขอความเป็นธรรมกรณีที่สปน.คิดค่าปรับกรณีปัญหาเรื่องผังรายการของไอทีวี เป็นเงินวันละ 100 ล้านบาท ทำให้ค่าปรับในระยะเวลาเพียง 2 ปีเศษเป็นเงินสูงเกือบ 1 แสนล้านบาท โดยระบุว่า กลุ่มพนักงานไอทีวี 1,000 คน เห็นว่า เป็นการคำนวณค่าปรับไม่เป็นธรรม เกินความเป็นจริง และเกินกว่าที่สถานีไอทีวีจะดำรงอยู่ได้

นายกฯไฟเขียวนำปัญหาค่าปรับไอทีวีเข้าครม.

พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี กล่าวถึงกรณีพนักงานบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ยื่นหนังสือเรียกร้องขอความเป็นธรรมเรื่องการจ่ายค่าปรับไอทีวีสูงเกินจริงว่า ยังไม่ได้รับหนังสือ เมื่อถามว่ามองการเรียกร้องให้ตั้งคนกลางขึ้นมาพิจารณาค่าปรับใหม่อย่างไร นายกฯกล่าวว่า ขอดูคำเรียกร้องก่อนจึงจะพิจารณา อย่างที่เคยบอกว่า เรื่องความเป็นธรรมตนจะดูแลให้เป็นพิเศษ

ส่วนกรณีที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจะนำเรื่องดังกล่าวเข้าหารือในที่ประชุมคณะรัฐมนตรีนั้น นายฯ กล่าวหาว่า เรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องที่คณะรัฐมนตรีน่าจะได้พิจารณา เพราะเป็นเรื่องค่อนข้างใหญ่

"ทิพาวิติ"สั่งปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีสอบข้อร้องเรียน

คุณหญิงทิพาวิติ เมฆสวรรค์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี กล่าวถึงหนังสือร้องเรียนจากบริษัทไอที จำกัด (มหาชน) ว่ายังไม่ได้รับเรื่องในการคำนวณค่าปรับนั้น มีคณะกรรมการดูแลอยู่แล้ว และได้มีการประชุมไปแล้ว อย่างไรก็ตามได้สั่งการไปยัง ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นประธานคณะทำงานพิจารณาสัญญาสัมปทานให้ดำเนินการตรวจสอบคำร้องเรียนของพนักงานไอที และส่งบันทึกข้อสัญญาพร้อมทั้งผลการประชุมให้ พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการพิจารณา

ในส่วนของการปรับไอทีนั้น การดำเนินการได้ผ่านขั้นตอน ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี(สปน.)ไปแล้ว โดยได้ส่งเรื่องให้สำนักงานอัยการสูงสุด ดำเนินการแจ้งค่าปรับกับไอทีได้ตามคำวินิจฉัยของศาลปกครอง ส่วนกรณีที่ไอที ยื่นเรื่องให้สปน.ตั้ง คณะอนุญาโตตุลาการรอบ 2 เพื่อพิจารณาค่าปรับของไอทีว่า รับทราบข้อมูลจากข่าวเท่านั้น ทางสปน.ยังไม่ได้แจ้งเรื่องมาอย่างเป็นทางการ ด้าน นายสุรยุทธ์ ธีรวัฒนา ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี กล่าวว่า สปน.ได้เร่งทำเอกสารสรุปประเด็นข้อมูลสัญญา ปัญหาและตัวเลขการคำนวณค่าปรับ เสนอต่อนายกรัฐมนตรีให้เร็วที่สุด ซึ่งตัวเลขค่าปรับทั้งหมดถือเป็นข้อมูลเก่าที่ทาง สปน.ได้คำนวณไว้ ตั้งแต่สมัยนายรองพล เจริญพันธุ์ ดำรงตำแหน่งปลัดฯ รวมทั้งคำวินิจฉัยของทั้งศาลปกครองกลาง "เรื่องนี้จริง ๆ แล้วไม่ต้องเสนอต่อนายกรัฐมนตรี แต่เมื่อทางพนักงานบริษัทไอที ยื่นเรื่องต่อนายกรัฐมนตรี ทางสปน.คงต้องทำข้อมูลเพื่อเสนอต่อไปทั้งๆ ที่เป็นข้อมูลเดิมทั้งหมดและเรื่องนี้ก็เสนอต่อรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีแล้ว"

ส่วนกรณีที่ สปน.ทำหนังสือไปยังอัยการสูงสุด ไอทีวิขอตั้งคณะอนุญาโตตุลาการรอบ 2 ขณะนี้อัยการสูงสุดได้รับเรื่อง ไปพิจารณาว่าจะตั้งอนุญาโตตุลาการขึ้นมาอีกหรือไม่ การเปิดไต่สวนของศาลปกครองสูงสุดวันที่ 8 ธันวาคมนี้ เป็นการเปิดการไต่สวนนัดแรกเรียก สปน.กับไอที ไปรับฟังคดีเท่านั้น

ปิดทางลดค่าปรับไอที

Source - ผู้จัดการรายวัน (Th)Thursday, December 07, 2006 20:15

ผู้จัดการรายวัน - สปน.ส่งคำร้องให้อัยการสูงสุดพิจารณาฟ้องไอที ยังมีประเด็นสงสัยว่า อัยการจะบังคับให้ไอทีชำระหนี้ เหยียบแสนล้านบาทให้สปน.เลยได้หรือไม่ ซึ่งหากศาลปกครองสูงสุดบังคับไอทีจ่าย อาจถึงขั้นล้มละลายได้ ซึ่งเป็นสัญญากับหน่วยงานของรัฐค่าสัมปทานเป็นเงินแผ่นดินจะต้องลดค่าปรับให้ไอทีไม่ได้ ด้านคุณหญิงทิพาวิติโยนเมื่อกร่อนอ้างเรื่องผ่านเลยไปแล้ว วานนี้(7 ธ.ค.)นายอรรถพล ใหญ่สว่าง โฆษกสำนักงานอัยการสูงสุดแถลงว่า สำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) ส่งคำร้องขอให้อัยการสูงสุดพิจารณาฟ้อง บริษัท ไอที จำกัด(มหาชน) เรื่องผิดสัญญาชำระหนี้เรียกค่าปรับและเงินค่าตอบแทนค้างชำระหนี้จำนวนทุนทรัพย์ 9.7 หมื่นล้านบาทเศษ แต่เนื่องจากสัญญาข้อที่ 15 ระหว่าง สปน.กับไอที กำหนดว่าหากมีข้อพิพาทหรือข้อขัดแย้งใดๆ ให้แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทหรือข้อขัดแย้งอัยการสูงสุดจึงได้สั่งให้สำนักงานการยุติการ ดำเนินคดีแพ่งและอนุญาโตตุลาการพิจารณาว่าจะต้องเสนอตั้งอนุญาโตตุลาการหรือฟ้องศาลเพื่อบังคับให้ไอทีชำระค่านี้นกับ สปน. อย่างไรก็ตาม มีประเด็นข้อกฎหมายที่จะต้องพิจารณาด้วยว่า อัยการจะบังคับให้ไอที ชำระหนี้ให้สปน.ได้ทันทีหรือต้องรอให้ ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา ตามที่ไอทีวิอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองกลางที่พิพากษาให้เพิกถอนคำชี้ขาด อนุญาโตตุลาการจนเป็นสาเหตุทำให้ สปน.ต้องเรียกให้ไอทีชำระค่าปรับตามถึงหลักการบังคับชำระหนี้ตามกฎหมายหากไอทีวิไม่มีเงินชำระจะเป็นอย่างไร

โฆษกสำนักงานอัยการสูงสุด กล่าวว่า หากศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามศาลปกครองกลางแล้ว สปน.เดินหน้าบังคับให้ไอทีชำระหนี้แล้วไอที ไม่สามารถหาเงินมาชำระหนี้ได้เพราะเป็นจำนวนเงินสูงจนไร้ความสามารถชำระได้ ตามหลักกฎหมายแล้วไอทีจะต้องถูกฟ้องให้ล้มละลาย

นายอรรถพล กล่าวด้วยว่า กรณีไอที ด้านประเด็นค่าปรับ 9.7 หมื่นล้านบาท เรื่องนี้ทาง สปน.เป็นผู้คำนวณเสนอมาโดยคำนวณจากการที่ไอที หยุดชำระค่าสัมปทานนับ ตั้งแต่วันที่ยื่นฟ้อง สปน.ผิดสัญญาต่อคณะอนุญาโตตุลาการเรื่อยมารวมเป็นเงิน 2.2 พันล้านบาท ส่วนค่าปรับเรียกเก็บ 10%ของเงินค่าตอบแทนที่สปน.จะได้รับจำนวน 3 ปี เริ่มต้นตั้งแต่ 1 เมษายน 2547 ถึง 3 กรกฎาคม 2547 รวม 94 วันปรับวันละ 90 ล้านบาทเป็นเงิน 8 พันล้านบาท ส่วนปีที่ 10 เริ่มจากวันที่ 4 กรกฎาคม 2547 ถึง 3 กรกฎาคม 2548 ปรับวันละ 100 ล้านบาทรวมเป็นเงิน 3.6 หมื่นล้านบาทเศษ ส่วนปีที่ 11 เริ่มจากวันที่ 4 กรกฎาคม 2548 ถึง 3

กรกฎาคม 2549 ปรับวันละ 100 ล้านบาทรวมเป็นเงิน 3.6 หมื่นล้านบาทเศษ ส่วนปีที่ 12 เริ่มจากวันที่ 4 กรกฎาคม 2549 ถึง 15 พฤศจิกายน 2549 รวม 135 วันคิดวันละ 100 ล้านบาทรวมเป็นเงิน 1.3 หมื่นล้านบาท โดยรวมทั้งสิ้นเป็น 9.4 หมื่นล้านบาท ส่วนที่เหลือนับจากวันที่ 16 พฤศจิกายนขึ้นมายังไม่ได้มีการคำนวณจนกว่าจะมีการปรับผังให้เป็นไปตามสัญญา

นายอรรถพล กล่าวด้วยว่า เรื่องค่าปรับนี้ยังการจะต้องพิจารณาความถูกต้องอีกครั้งโดยจะเชิญนายมงคล แสงนิริญ นิติกร สป.มาพิจารณาข้อกฎหมายและหลักเกณฑ์การคำนวณค่าปรับว่าถูกต้องเพียงใด และถ้าหาหรือค่าปรับอาจต่ำลงหรืออาจสูงขึ้นหรือไม่ก็อยู่ที่หลักกฎหมายกำหนด แต่ค่าปรับทางกฎหมายของอัยการในเรื่องค่าปรับนี้จะไม่ผูกพันให้สป.ต้องปฏิบัติตามโดยสป.อาจยืนยันให้อัยการชี้ว่า 9.7 หมื่นล้านบาทได้

ด้านคุณหญิงทิพาวดี เมธสิริ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ให้สัมภาษณ์ กรณีที่พนักงานไอทีวี ทำหนังสือถึงนายกรัฐมนตรี เพื่อขอความเป็นธรรมกรณีค่าปรับสัมปทาน โดยขอให้มีการตั้งหน่วยงานกลางขึ้นมาเพื่อเจรจาในเรื่องดังกล่าว ตนยังไม่ทราบรายละเอียด และที่ทาง สป.ดำเนินการมาก็เป็นการทำตามขั้นตอนของกฎหมายและดำเนินการตามคำแนะนำของอัยการสูงสุด ซึ่งขั้นตอนขณะนี้ สป.รายงานมาก็ได้ผ่านขั้นตอนของสำนักนายกรัฐมนตรีไปแล้ว

ได้เวลายืดสัมปทาน..ได้เวลาอวสานไอทีวี!?

Source - ผู้จัดการรายวัน (Th)Wednesday, December 13, 2006 15:00

วันที่ 13 ธันวาคม 2549 ก็ต้องถูกบันทึกในประวัติศาสตร์อีกครั้งหนึ่ง เมื่อศาลปกครองสูงสุดได้ยกคำอุทธรณ์ของบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) และยืนยันตามคำพิพากษาศาลปกครองกลาง ในกรณีที่ศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการในข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 29/2545 ข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ 4/2547 ลงวันที่ 30 มกราคม 2547 ซึ่งมีความหมายว่า:

ประการแรกต้องยกเลิกคำสั่งของคณะอนุญาโตตุลาการที่ให้นายงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีต้องจ่ายเงิน 20 ล้านบาท และลดค่าผลประโยชน์แก่รัฐ ให้กับบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน)

ประการที่สองยกเลิกคำสั่งของอนุญาโตตุลาการที่ให้นายงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีชดเชยความเสียหายโดยให้บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) สามารถออกอากาศในช่วงเวลา Prime Time คือช่วงเวลาระหว่าง 19.00 น. ถึง 21.30 น. ได้โดยไม่ต้องถูกจำกัดเฉพาะรายการข่าว จากเดิมไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของเวลาออกอากาศทั้งหมดเป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ 50"

หมายความว่าต้องกลับไปดำเนินการทั้งในเรื่องผังเวลาและค่าสัมปทานตามสัญญาเดิมที่ได้รับเอาไว้ด้วยทุกประการ !

และขั้นต่ำสุดของค่าสัมปทานตามสัญญาเดิมที่ "ไอทีวี" ได้ค้างชำระกว่า 2,000 ล้านบาทนั้น จะต้องชำระให้กับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ภายใน 45 วันหลังจากที่มีคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด

ตามบัญชีของ ไอทีวี 3 ไตรมาสแรก ปี 2549 ปรากฏว่า "ไอทีวี" มีรายได้ 1,551 ล้านบาท แต่มีรายจ่ายถึง 1,203 ล้านบาท มีกำไร (หักภาษีแล้ว) 9 เดือนรวมกันเพียงแค่ 364 ล้านบาท !!!

"ไอทีวี" มีสินทรัพย์เฉพาะที่เป็นเงินสดในบัญชี 1,234 ล้านบาท แต่เงินสดทั้งหมดที่ว่านั้นไม่สามารถนำมาใช้ได้ทั้งหมด เพราะต้องสำรองสำหรับสภาพคล่องทางการเงินที่ใช้จ่ายในยามปกติ และต้องเตรียมไว้สำหรับหนี้สินหมุนเวียนระยะสั้นที่มีอยู่ถึง 764 ล้านบาทอีกประการหนึ่งด้วย

ดูตามสภาพนี้แล้วการที่ "ไอทีวี" จะต้องไปหาเงินกว่า 2,000 ล้านบาทในระยะเวลารีก 45 วันนั้นเป็นเรื่องที่ยากมาก

ยิ่งเมื่อมองไปอนาคตข้างหน้า "ไอทีวี" จะต้องชำระผลประโยชน์ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี "ขั้นต่ำ"ตามสัญญาตั้งแต่ปี 2549 เป็นต้นไปอีก 20 ปีเป็นเงินรวมกันขั้นต่ำ 20,000 ล้านบาท หรือเฉลี่ยปีละ 1,000 ล้านบาท !!!

ค่าสัมปทานงวดถัดไปที่ต้องจ่ายอีก 1,000 ล้านบาท ตรงกับวันที่ 3 กรกฎาคม 2550 ดังนั้นต่อไปคิดจะปรับปรุงคุณภาพรายการเพื่อเพิ่มรายได้ ก็คงจะไม่ทันในการจ่ายค่าสัมปทานตามสัญญาในปีหน้าอยู่ดี

ยังไม่นับกรณีที่ "ไอทีวี" ไม่ได้จ่ายค่าสัมปทานตามสัญญามากกว่า 2 ปีในระหว่างรอคำพิพากษาของศาลปกครองกลางและศาลปกครองสูงสุด ทำให้นายงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีคิดค่าปรับจากการผิดสัญญาอีกวันละ 100 ล้านบาท

หากคำนวณตามวิธีนี้ "ไอทีวี" ก็จะต้องจ่าย"ค่าปรับ"ให้กับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีอีกประมาณไม่ต่ำกว่า 73,000 ล้านบาท ถึง เกือบ 100,000 ล้านบาท

เงินก้อนนี้ใหญ่โตมากกว่าเงินที่ซื้อหุ้นชินคอร์ปทั้งหมดเสียอีก งานนี้เหมาเสกจะฟ้องเรียกค่าเสียหายได้เบียดเบียนผู้ถือหุ้นรายเดิมของชินคอร์ปหรือไม่ยังเป็นเรื่องที่ปวดติดตาม

สาเหตุหนึ่งที่ศาลปกครองกลางมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของอนุญาโตตุลาการ นั่นก็คือปัญหาของสัญญาเข้าร่วมงานข้อ 5 วรรค 4 ที่ "ไอทีวี" อ้างว่าสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีต้องนามาตราการชดเชยความเสียหายในกรณีที่มีผลกระทบจากหน่วยงานของรัฐไม่ให้สัมปทานวิทยุหรือโทรทัศน์กับบุคคลอื่นหรือปล่อยให้โทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกโหมชนั้น.....ไม่สามารถใช้งานได้!!!

ที่ไม่สามารถใช้งานได้ก็เพราะเหตุว่า สัญญาเข้าร่วมงานฯข้อ 5 วรรค 4 ที่เกิดขึ้นมาตั้งแต่วันที่ 3 กรกฎาคม 2538 นั้นปรากฏว่าเป็นสัญญาที่เพิ่มเติมขึ้นมาโดย "ไม่ได้ขอความเห็นชอบต่อคณะรัฐมนตรี" !!!!

เป็นการกระทำที่ผิดขั้นตอนในสาระสำคัญและไม่สามารถย้อนกลับไปได้แล้ว นอกจากเสียจากว่า "ไอทีวี" จะฟ้องเรียกค่าเสียหายได้เบียดเบียนบุคคลต่างๆในอดีตที่เกี่ยวข้องเขาเสียเอง แต่ก็ใช่ว่าอีกกรณีหนึ่งที่ไม่ได้มีผลต่อกรณีที่เกิดขึ้น และคงต้องใช้ระยะเวลาอีกนาน

วันนี้ "ไอทีวี" มีสองสถานภาพ สถานภาพหนึ่งคือเป็น "ลูกหนี้" ของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และอีกสถานภาพหนึ่งก็คือเป็น "ผู้เข้าร่วมงาน" ตามสัญญาเข้าร่วมงานโครงการจัดตั้งสถานีโทรทัศน์ย่านความถี่สูงยิ่ง หรือ ระบบ ยูเอชเอฟ (Ultra High Frequency -UHF) กับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

"ไอทีวี" ในสถานภาพที่เป็น "ลูกหนี้" ของ "สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี" อาจทำให้คนในไอทีวีกำลังคิดที่จะต่อสู้ให้กรณีนี้ให้เป็นคดีความยืดเยื้อยาวนานที่สุดเพื่อพิสูจน์มูลหนี้

อย่าว่าแต่มูลหนี้จะเป็น 100,000 ล้านบาท หรือ 70,000 ล้านบาทเลย เอาเฉพาะเงินค้างจ่ายค่าสัมปทานตามสัญญา 2,000 ล้านบาท และค่าสัมปทานปีหน้า 1,000 ล้านบาท ไอทีวีก็ไม่น่าที่จะมีความสามารถในทางธุรกิจที่จะจ่ายได้อยู่ดี

ดังนั้นหากเลือกแนวทางนี้ก็คือการนำไปสู่กระบวนการยุติธรรมที่ไม่มีการต่อรองและอาจจะมุ่งไปสู่การล้มละลายของไอทีวีในที่สุด แต่ในสถานภาพของ "ลูกหนี้" หาก "ไอทีวี" จะยอมรับสภาพหนี้ และหันหน้าเข้าเจรจากับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ชินคอร์ปในฐานะผู้ถือหุ้นไอทีวีถึง 52% ก็อาจจะต้องยอมถอยและคืนองค์การ "ไอทีวี" ให้กลายเป็นสมบัติของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบการปรับโครงสร้างหนี้, พื้นฟูกิจการ, ลดทุนผู้ถือหุ้นเดิม, แปลงหนี้เป็นทุน, ปรับโครงสร้างผู้ถือหุ้น ฯลฯ

หลังจากนั้นสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจะไปจัดการให้ "ไอทีวี" ให้เป็นองค์กรภายใต้โครงสร้างการถือหุ้นอย่างไร มีผู้บริหารอย่างไร และจะทำอย่างไรกับพนักงานไอทีวีที่มีวัฒนธรรมองค์กรที่อยู่ภายใต้ทุนของชินคอร์ปในระบอบทักษิณมาเป็นเวลานาน ปัญหาเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ต้องไปแก้ไขด้วยการบริหารจัดการ

ในโลกแห่งความเป็นจริง หากผู้ถือหุ้น "ไอทีวี" เลือกแนวทางการให้เจรจากับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีแล้ว ก็คงต้องมีเงื่อนไขการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์บางประการให้กับผู้ถือหุ้น "ไอทีวี" ตามมาอย่างแน่นอน

แต่ "สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี" นั้นเป็น "หน่วยงานราชการ" ดังนั้นการที่จะไปเจรจาให้ผลประโยชน์ตอบแทนแลกเปลี่ยนบางอย่างย่อมสู้สมัด้วยตัวเองกับผู้ถือหุ้นไอทีวี ดีไม่ดีกว่าจะโดนข้อหาละเว้นการปฏิบัติหน้าที่และถูกไล่เบียดเบียนหลังได้ซีก การเจรจาลักษณะเช่นนี้จึงเกิดขึ้นได้ยาก!!!

แต่ถ้า "ไอทีวี" คิดจะต่อสู้คดีด้วยการยึดเยื้อคดี ก็ต้องไม่ลืมว่า นอกจากสถานภาพ "ลูกหนี้" แล้ว ไอทีวียังอยู่ในสถานภาพ "ผู้เข้าร่วมงาน" ตามสัญญาเข้าร่วมงานกับ "สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี" อีกด้วย ดังนั้น "ไอทีวี" ก็ต้องเตรียมรับความเสี่ยงตามสัญญาข้อที่ 13 วรรคแรก ที่เป็นอาวุธสำคัญของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีที่ระบุเอาไว้ว่า :

"ในกรณีที่ผู้เข้าร่วมงานไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในสัญญาข้อใดข้อหนึ่ง สำนักงานจะแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้เข้าร่วมงานปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าวให้ถูกต้อง โดยให้เวลาอันสมควร หากผู้เข้าร่วมงานไม่ยอมปฏิบัติตามให้ถูกต้องในเวลาดังกล่าว ผู้เข้าร่วมงานต้องชี้แจงเหตุผลเป็นหนังสือให้สำนักงานทราบ เมื่อสำนักงานได้พิจารณาหนังสือชี้แจงนั้นแล้ว จะแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้เข้าร่วมงานทราบ และแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้เข้าร่วมงานปฏิบัติตามข้อกำหนดภายในกำหนดเวลาอันสมควรอีกครั้งหนึ่ง หากผู้เข้าร่วมงานไม่ปฏิบัติตามให้ถูกต้องภายในกำหนดเวลาในครั้งนี้ สำนักงานมีสิทธิเรียกค่าเสียหายทันที และมีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้"

ยังไม่แน้มกรณีที่กำลังมีการพิสูจน์ในกรณีที่ชินคอร์ปถือหุ้นไอทีวีอยู่ถึง 52% นั้นถือเป็นต่างชาติและนอกมิใช่ต่างชาติหรือไม่ และหากพิสูจน์ว่าเป็นต่างชาติก็จะเป็นผลทำให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีต้องบอกเลิกสัญญากับไอทีวีอยู่ดี

ตามสัญญาแล้ว สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงมีทางเลือกที่จะบอกเลิกสัญญาได้!!!

และถ้าสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีตัดสินใจบอกเลิกสัญญา ก็เท่ากับเป็นการยึดสถานีโทรทัศน์ย่านความถี่ ยูเอชเอฟ กลับคืนมา แล้วอาจจะต้องไปตั้งเกณฑ์ในการประมูลเสียใหม่ ให้เป็นสถานีโทรทัศน์ให้มีจิตวิญญาณนำเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างเสรีตามเจตนารมณ์ของประชาชนที่ต้องเสียเลือดเนื้อและชีวิตในสงครามทางทหารการเมืองในเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ 2535 มิให้ถูกครอบงำโดยนักการเมืองและนายทุน

ไม่ว่าผลสุดท้ายจะเป็นอย่างไร "ไอทีวี" ก็มาถึงจุดเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญแล้ว!!!

ศาลปกครองสูงสุดชี้ขาด "ไอทีวี" แพ้ คดีลดค่าสัมปทาน-ปรับผัง

Source - เว็บไซต์มติชน (Th)Thursday, December 14, 2006 08:58

หมายเหตุ คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีที่บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองกลางที่เพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการที่ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.) ลดค่าสัมปทานจากปีละ 1 พันล้านบาท เหลือปีละ 230 ล้านบาท และให้ปรับผังรายการสาระลดจาก 70% เป็น 50% และให้ สปน.จ่ายค่าชดเชยให้ไอทีวี 20 ล้านบาท ทั้งนี้ ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 13 ธันวาคม ยืนตามศาลปกครองกลาง

จากผลคำพิพากษาส่งผลให้ไอทีวีต้องจ่ายค่าสัมปทานให้ สปน. ปีละ 1,000 ล้านบาท และต้องปรับผังรายการสาระเป็น 70% ตามเดิม

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีไอทีวี

วันที่ 13 ธันวาคม 2549 เวลา 14.00 น. ที่ห้องพิจารณาคดีที่ 2 ศาลปกครอง อาคารเอ็มไพร์ทาวเวอร์ ถนนสาทรใต้ เขตสาทร กรุงเทพฯ นายเจริญ นิตถกรรม ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด นายชาญชัย แสวงศักดิ์ ตุลาการเจ้าของสำนวน พร้อมองค์คณะออกนั่งบัลลังก์เพื่ออ่านคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขดำที่ อ.424/2549 หมายเลขแดงที่ อ.349/2549 ระหว่าง สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ผู้ร้อง (ผู้ฟ้องคดี) บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ผู้คัดค้าน (ผู้ถูกฟ้องคดี) ในคดีที่บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ผู้คัดค้านยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองกลางที่พิพากษาเพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการ

พลิกปมคดี "สปน.-ไอทีวี"

คดีนี้ผู้ร้องและผู้คัดค้านได้ทำสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ มีกำหนดอายุสัญญา 30 ปี นับแต่วันที่ 3 กรกฎาคม 2538 โดยข้อ 11 ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ กำหนดว่า ผู้คัดค้านต้องนำเสนอรายการประเภทรายการข่าว สารคดี และสารประโยชน์รวมกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของเวลาออกอากาศทั้งหมด และช่วงเวลาระหว่าง 19.00 น. ถึง 21.30 น. (Prime Time) จะต้องใช้สำหรับรายการประเภทดังกล่าวเท่านั้น

ข้อ 5 วรรคหนึ่ง ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ กำหนดว่า ผู้คัดค้านตกลงจ่ายค่าตอบแทนให้แก่ผู้ร้องเป็นอัตราร้อยละของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายและภาษีอากร ดังนี้ ปีที่ 3 อัตราร้อยละ 22.5 ปีที่ 4-6 อัตราร้อยละ 35 ปีที่ 7-30 อัตราร้อยละ 44 โดยผู้คัดค้านประกันผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำให้แก่ผู้ร้อง ดังนี้ ปีที่ 3 ขั้นต่ำปีละ 300 ล้านบาท ปีที่ 4-10 เงินขั้นต่ำเพิ่มขึ้นปีละ 100 ล้านบาท ปีที่ 11-30 เงินขั้นต่ำรวมจำนวน 20,000 ล้านบาท

ทั้งนี้ โดยเปรียบเทียบกับจำนวนเงินที่คำนวณได้ตามอัตราส่วนร้อยละของรายได้ จำนวนไหนมากกว่าให้ถือตามจำนวนนั้น

นอกจากนี้ ข้อ 5 วรรคสี่ ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ กำหนดถึงกรณีที่ผู้ร้องหรือหน่วยงานของรัฐให้สัมปทานอนุญาตหรือทำสัญญาใดๆ กับบุคคลอื่นเข้าดำเนินการให้บริการส่งวิทยุโทรทัศน์ โดยมีการโฆษณาหรืออนุญาตให้โทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิกทำการโฆษณาได้ และเป็นเหตุให้ผู้คัดค้านได้รับผลกระทบต่อฐานะทางการเงินอย่างรุนแรง เมื่อผู้คัดค้านร้องขอ ผู้ร้องจะพิจารณาและเจรจากับผู้คัดค้านโดยเร็วเพื่อนำมาตรการชดเชยความเสียหายที่ผู้คัดค้านได้รับจากผลกระทบดังกล่าว

ต่อมาในปี พ.ศ.2542 ผู้คัดค้านได้มีหนังสือถึงผู้ร้องอ้างว่าได้รับผลกระทบต่อฐานะทางการเงินอย่างรุนแรง 3 กรณี ทำให้ผู้คัดค้านขายโฆษณาได้น้อยลง ดังนี้

กรณีทีหนึ่ง กองทัพบกได้ทำสัญญาต่างตอบแทน (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ 5 พ.ศ.2541) ลงวันที่ 15 พฤษภาคม 2541 ให้บริษัท กรุงเทพโทรทัศน์และวิทยุ จำกัด เช่าและใช้เวลาออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 มีกำหนดระยะเวลา 25 ปี นับแต่วันทำสัญญาและกำหนดค่าเช่าเวลาตลอดอายุสัญญา เป็นเงิน 4,670 ล้านบาท

กรณีที่สอง บริษัท ยูไนเต็ด บรอดคาสติงคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ให้บริการโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกโดยห้ามมีการโฆษณา แต่บริษัทดังกล่าวได้มีการให้บริการโฆษณาทางโทรทัศน์ระบบบอกรับสมาชิกดังกล่าว

กรณีที่สาม สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งห้ามมิให้มีการโฆษณา ได้ทำการโฆษณาในช่วงการถ่ายทอดสดกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 20 และการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูร้อน ปี 2000 และหลังจากนั้นก็ยังคงออกอากาศโดยมีการโฆษณาอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน

ผู้คัดค้านขอให้ผู้ร้องพิจารณามาตรการเพื่อชดเชยความเสียหายแก่ผู้คัดค้านตามข้อ 5 วรรคสี่ ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ โดยปรับลดค่าสัมปทานลง และยกเลิกข้อกำหนดในเรื่องสัดส่วนเนื้อหาสาระของรายการและข้อจำกัดเรื่องผังรายการ

อนุญาตให้ลดค่าสัมปทาน-ปรับผัง

ผู้ร้องพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้คัดค้านได้รับความเสียหายทางการเงินอย่างรุนแรงแต่อย่างใด ผู้คัดค้านไม่เห็นด้วยจึงเสนอข้อพิพาทต่อสำนักงานอนุญาโตตุลาการ กระทรวงยุติธรรม

หลังจากนั้นคณะอนุญาโตตุลาการได้มีคำวินิจฉัยชี้ขาดในข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 29/2545 หมายเลขแดงที่ 4/2547 ลงวันที่ 30 มกราคม 2547 ว่า กรณีดังกล่าวนี้ ผู้คัดค้านได้รับผลกระทบต่อเนื่องทางการเงินอย่างรุนแรงเข้าเงื่อนไขตามข้อ 5 วรรคสี่ ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ ผู้คัดค้านได้ร้องขอให้ผู้ร้องพิจารณาชดเชยความเสียหายแล้ว แต่ผู้ร้องไม่รับพิจารณา ผู้ร้องปฏิบัติผิดสัญญา จึงวินิจฉัยให้ผู้ร้องชดเชยความเสียหายให้แก่ผู้คัดค้านกรณีกรมประชาสัมพันธ์ยอมให้สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 มีการโฆษณา เป็นเงินจำนวน 20 ล้านบาท

ให้ปรับลดผลประโยชน์ตอบแทนตามข้อ 5 วรรคหนึ่ง ของสัญญาให้เหลือเท่ากับจำนวนค่าเช่าอัตราสูงสุดที่บริษัท กรุงเทพโทรทัศน์และวิทยุ จำกัด ชำระให้แก่กองทัพบก คือ ปีละ 230 ล้านบาท โดยไม่ต้องชำระเงินขั้นต่ำเพิ่มขึ้นในแต่ละปีอีก

ให้ปรับลดเงินผลประโยชน์ตอบแทนเป็นอัตราร้อยละจากเดิมลงเหลือเท่ากับอัตราสูงสุดที่บริษัท ยูไนเต็ด บรอดคาสติงคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ชำระให้แก่ อสมท ตามสัญญาร่วมดำเนินกิจการโทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิก คือ อัตราร้อยละ 6.5 ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายและภาษีอากรใดๆ แล้วแต่จำนวนใดมากกว่าให้ชำระตามจำนวนที่มากกว่านั้น

ให้ผู้ร้องคืนเงินผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำที่ผู้คัดค้านได้ชำระโดยมีเงื่อนไขระหว่างพิจารณาข้อพิพาทให้แก่ผู้คัดค้าน จำนวน 570 ล้านบาท

ให้ผู้คัดค้านสามารถออกอากาศในช่วงเวลา Prime Time คือ ช่วงเวลาระหว่าง 19.00 น. ถึง 21.30 น. ได้โดยไม่ต้องถูกจำกัดเฉพาะรายการข่าว สารคดี และสารประโยชน์เท่านั้น

ให้ปรับสัดส่วนการเสนอรายการข่าว สารคดี และสารประโยชน์จากเดิมไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของเวลาออกอากาศทั้งหมด เป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของเวลาออกอากาศทั้งหมด

ศาลปกครองวินิจฉัยอนุญาต

ผู้ร้องเห็นว่า คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดในสัญญาเข้าร่วมงานฯ อันเป็นเนื้อหาของบริการสาธารณะโดยปราศจากการตรวจสอบจากรัฐ

ข้อ 5 วรรคสี่ ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ ไม่มีผลผูกพันคู่สัญญา เนื่องจากการเพิ่มเติมสัญญาข้อดังกล่าวมิได้นำกลับไปให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบอีกครั้งหนึ่ง คณะอนุญาโตตุลาการชี้ขาดเกินขอบเขตแห่งข้อตกลงในสัญญา อนุญาโตตุลาการ จึงยื่นคำร้องต่อศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง) ขอให้ศาลเพิกถอนคำชี้ขาดดังกล่าว

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า การแก้ไขเพิ่มเติมข้อ 5 วรรคสี่ ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ และดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ เป็นการเพิ่มเติมเนื้อหาที่เป็นสาระสำคัญของสัญญาซึ่งมีผลกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของคู่สัญญาโดยมิได้เสนอเรื่องให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบอีกครั้งหนึ่ง จึงเป็นการไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญ ดังนั้น ข้อ 5 วรรคสี่ ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ จึงไม่มีผลผูกพันคู่สัญญา คณะอนุญาโตตุลาการจึงไม่อาจอาศัยข้อ 5 วรรคสี่ ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ มีคำวินิจฉัยชี้ขาดกำหนดมาตรการชดเชยความเสียหายต่างๆ ให้แก่ผู้คัดค้านได้

คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการดังกล่าวเป็นการวินิจฉัยชี้ขาดเกินขอบเขตแห่งสัญญาอนุญาโตตุลาการและเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ตามมาตรา 40 วรรคสาม (1) (ง) และ (2) (ข) แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ.2545

จึงพิพากษาเพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการในข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 29/2545 หมายเลขแดงที่ 4/2547 ลงวันที่ 30 มกราคม 2547 ทั้งหมด

"ไอทีวี"อุทธรณ์คำพิพากษา

ผู้คัดค้านอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นว่า การเพิ่มเติมข้อ 5 วรรคสี่ ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ.2535 ผู้คัดค้านเป็นบุคคลภายนอกผู้กระทำการโดยสุจริต มิได้มีหน้าทึนหรือเกี่ยวข้องใดๆ กับการเข้าเสนอร่างสัญญาให้คณะกรรมการพิจารณา ทั้งนี้ ผู้คัดค้านย่อมจะไม่ลงนามในสัญญาเข้าร่วมงานฯ ถ้าหากไม่มีการเพิ่มเติมข้อ 5 วรรคสี่ ของสัญญาดังกล่าว

นอกจากนี้ พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ.2535 มิใช่กฎหมายว่าด้วยความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน เมื่อมิได้มีการโต้แย้งไว้ในชั้นอนุญาโตตุลาการ ศาลปกครองชั้นต้นจึงไม่อาจยกขึ้นวินิจฉัยได้ คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการจึงไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษายกคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ศาลปกครองสูงสุดฟังไม่ขึ้น"ไอทีวี"สุจริต

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วเห็นว่า สัญญาเข้าร่วมงานดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ เป็นสัญญาที่รัฐให้สัมปทานแก่ผู้คัดค้านในการจัดตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์และผู้คัดค้านได้รับอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ในการส่งวิทยุโทรทัศน์

ทั้งนี้ คลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุโทรทัศน์นั้น เป็นทรัพยากรสื่อสารของรัฐที่รัฐจะต้องนำมาใช้เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน การจัดให้มีสถานีวิทยุโทรทัศน์และดำเนินการส่งวิทยุโทรทัศน์ จึงเป็นบริการสาธารณะอันส่งผลกระทบต่อประชาชน ซึ่งการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐที่มีการลงทุนหรือมีทรัพย์สินตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการตามมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ.2535

ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้คัดค้านเสนอผลประโยชน์ตอบแทนแก่รัฐในอัตราที่สูงกว่าผู้เสนอเข้าร่วมงานรายอื่นๆ จึงได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้เข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ แต่ก่อนจะมีการลงนามในสัญญา ผู้คัดค้านได้ร้องขอให้เพิ่มเติมข้อสัญญา และสำนักงานอัยการสูงสุดได้เพิ่มเติมเป็นข้อ 5 วรรคสี่ ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ อันเป็นข้อสัญญาที่แตกต่างไปจากหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการได้ให้ความเห็นชอบไว้แล้วในสาระสำคัญ จึงไม่เป็นธรรมต่อเอกชนรายอื่นที่เสนอตัวเข้าร่วมงานฯ และไม่อาจฟังได้ว่าผู้คัดค้านสุจริต

คำวินิจฉัยอนุญาโตตุลาการขัดต่อความสงบฯ

การเพิ่มเติมข้อ 5 วรรคสี่ เข้าไว้ในสัญญาเข้าร่วมงานฯ โดยมิได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการจึงขัดต่อมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ.2535 สัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 5 วรรคสี่ จึงไม่ผูกพันรัฐตามกฎหมาย

ถึงแม้ว่าผู้ร้องจะมีได้หยิบยกประเด็นเกี่ยวกับข้อ 5 วรรคสี่ ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ ขึ้นต่อสู้ในชั้นอนุญาโตตุลาการก็ตาม แต่เมื่อการเพิ่มเติมข้อ 5 วรรคสี่ ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ ได้กระทำโดยมิได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ย่อมส่งผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะและขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ซึ่งมาตรา 40 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ.2545 ให้อำนาจศาลสามารถเพิกถอนคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการดังกล่าวได้ ศาลปกครองจึงไม่อาจละเลยที่จะหยิบยกประเด็นดังกล่าวขึ้นวินิจฉัย

สำหรับกรณีที่ผู้คัดค้านอุทธรณ์ว่า หากไม่มีการเพิ่มเติมข้อสัญญาดังกล่าว ผู้คัดค้านก็จะไม่ลงนามในสัญญาเข้าร่วมงานฯ นั้น กรณีดังกล่าวผู้คัดค้านเป็นผู้เสนอผลประโยชน์ตอบแทนให้แก่รัฐในอัตราที่สูงกว่าที่ได้กำหนดไว้ในประกาศเชิญชวนเข้าร่วมงาน และสูงกว่าผู้เสนอเข้าร่วมงานรายอื่นประมาณ 2 เท่า ดังนั้น การที่ผู้คัดค้านจะต้องจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนให้แก่รัฐในอัตราตามที่กำหนดในสัญญาเข้าร่วมงานฯ จึงเป็นผลเนื่องมาจากข้อเสนอของผู้คัดค้านเอง มิใช่เนื่องมาจากการกำหนดของผู้ร้องแต่อย่างใด เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าข้อ 5 วรรคสี่ ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ ขัดต่อมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ.2535 ดังนั้น คำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการที่วินิจฉัยว่าผู้ร้องปฏิบัติตามสัญญาเข้าร่วมงาน ข้อ 5 วรรคสี่ จึงเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนตามมาตรา 40 วรรคสาม (2) (ข) แห่งพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ.2545

อนุญาโตตุลาการไม่มีอำนาจแก้สาระสัญญา

สำหรับกรณีที่คณะอนุญาโตตุลาการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดให้ผู้ร้องชดเชยความเสียหายโดยให้ผู้คัดค้านสามารถออกอากาศในช่วงเวลา Prime Time คือ ช่วงเวลาระหว่าง 19.00 น. ถึง 21.30 น. ได้โดยไม่ต้องถูกจำกัดเฉพาะรายการข่าว สารคดี และ

สารประโยชน์ และให้ปรับสัดส่วนการเสนอรายการข่าว สารคดี และสารประโยชน์จากเดิมไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของเวลาออกอากาศทั้งหมด เป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของเวลาออกอากาศทั้งหมดนั้น เห็นว่า ข้อสัญญาดังกล่าวนี้นั้นเป็นสาระสำคัญของการจัดทำบริการสาธารณะและเป็นวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์นี้ขึ้นมา

คำชี้ขาดของคณะกรรมการในข้อนี้จึงมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของการจัดทำบริการสาธารณะ ซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่ในขอบเขตอำนาจและความรับผิดชอบของรัฐ มิใช่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการในข้อพิพาทหมายเลขที่ 29/2545 แต่งตั้งจากคู่สัญญาให้มาทำหน้าที่วินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ

ศาลปด.สูงสุดพิพากษายืน

คำชี้ขาดของคณะกรรมการในข้อนี้จึงเป็นกรณีที่น่าทึ่งต่อศาลว่าการยอมรับหรือการบังคับตามคำชี้ขาดดังกล่าวจะเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ตามมาตรา 40 วรรคสาม (2) (ข) แห่งพระราชบัญญัติอนุญาตวิทยุกระจายเสียง พ.ศ. 2545 ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น คำชี้ขาดของคณะกรรมการในข้อพิพาทหมายเลขที่ 29/2545 หมายเลขแดงที่ 4/2547 ลงวันที่ 30 มกราคม 2547 จึงเป็นคำชี้ขาดที่ศาลปกครองเพิกถอนได้ ตามมาตรา 40 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติอนุญาตวิทยุกระจายเสียง พ.ศ. 2545 ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำชี้ขาดของคณะกรรมการในข้อพิพาทดังกล่าว ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย พิพากษายืน

เรื่องค่าปรับกรณีต้องไปคุยกันเอง

สำหรับกรณีที่เป็นข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ฉบับต่างๆ ว่า หากศาลปกครองสูงสุดพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) จะต้องจ่ายค่าปรับเป็นเงินจำนวนมหาศาลนั้น ขอชี้แจงว่า ประเด็นเกี่ยวกับค่าปรับไม่ใช่ประเด็นพิพาทที่เข้าสู่การพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง

ดังนั้น คำพิพากษาของศาลปกครองจึงไม่เกี่ยวข้องกับค่าปรับตามที่บริษัทฯ การที่บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) จะเสียค่าปรับหรือไม่อย่างไรนั้น ต้องเป็นไปตามสัญญาที่คู่สัญญาได้ตกลงกันไว้ โดยข้อ 11 วรรคสอง ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ กำหนดว่า หากผู้เข้าร่วมงานมิได้ดำเนินการตามผังรายการตามที่ระบุในวรรคแรก ผู้เข้าร่วมงานยินยอมชำระค่าปรับในอัตราร้อยละ 10 ของค่าตอบแทนที่รัฐจะได้รับในปีนั้นๆ โดยคิดเป็นรายวัน และสำนักงานมีสิทธิออกเลิกสัญญาได้

กรณีเกี่ยวกับค่าปรับคู่สัญญาต้องว่ากล่าวกันเอง หากตกลงกันไม่ได้ต้องเสนอข้อพิพาทตามวิธีการที่ระบุไว้ในสัญญา

"ไอทีวี" กระอักเลือด สเปน.บับจ่ายแสนล้าน 45 วัน

Source - โพสต์ทูเดย์ (Th)Friday, December 15, 2006 10:24

1.การคิดดอกเบี้ยกรณีชำระค่าตอบแทนล่าช้า

"ข้อ 5 ผู้เข้าร่วมงานตกลงจ่ายค่าตอบแทนในการเข้าร่วมดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ ให้แก่สำนักงานในแต่ละปีเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าอัตราตอบแทนตามรายละเอียดเอกสารแนบ 4

ในกรณีที่ผู้เข้าร่วมงานชำระค่าตอบแทนล่าช้า ผู้เข้าร่วมงานจะต้องชำระดอกเบี้ยให้แก่สำนักงาน ในอัตรา 15% ต่อปี โดยคิดคำนวณเป็นรายวันตามจำนวนวันที่ชำระค่าตอบแทนล่าช้า และ หากความล่าช้าเกิน 45 วัน สำนักงานมีสิทธิออกเลิกสัญญาได้

1.1 ค่าผลประโยชน์ตอบแทน

1.1.1 ค่าผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำ

- (1) ปีที่ 9 (งวดที่ 7) ที่บริษัทฯ ค้างชำระอยู่จำนวน 670 ล้านบาท
- (2) ปีที่ 10 (งวดที่ 8) ที่บริษัทฯ ค้างชำระอยู่จำนวน 770 ล้านบาท
- (3) ปีที่ 11 (งวดที่ 9) ที่บริษัทฯ ค้างชำระอยู่จำนวน 770 ล้านบาท

รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 2,210 ล้านบาท

1.2 ดอกเบี้ยของเงินค่าผลประโยชน์ตอบแทน

1.2.1 ดอกเบี้ยของเงินค่าตอบแทนงวดที่ 7 งวดที่ 8 และงวดที่ 9 ตามที่บริษัทฯ ค้างชำระแก่ สเปน.ซึ่งตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 5 วรรค 2 กำหนดให้กรณีที่ผู้เข้าร่วมงาน (บริษัทฯ) ชำระค่าตอบแทนล่าช้า ผู้เข้าร่วมงานจะต้องชำระดอกเบี้ยให้แก่สำนักงาน (สเปน.) ในอัตราร้อยละ 15 ต่อปี โดยคิดคำนวณเป็นรายวันตามจำนวนวันที่ชำระค่าตอบแทนล่าช้า สามารถคำนวณได้ ดังนี้

(1) อัตราดอกเบี้ย 15% ต่อปี ของต้นเงินที่ค้างชำระ (ปีที่ 9 งวดที่ 7) 670 ล้านบาท คิดนับตั้งแต่วันที่ชำระค่าตอบแทนล่าช้า (4 กรกฎาคม 2547) จนถึงวันที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา (13 ธันวาคม 2549) จำนวน 893 วัน คิดเป็นดอกเบี้ย 245,880,821 บาท

(2) อัตราดอกเบี้ย 15% ต่อปี ของต้นเงินที่ค้างชำระ (ปีที่ 10 งวดที่ 8) 770 ล้านบาท คิดนับตั้งแต่วันที่ชำระค่าตอบแทนล่าช้า (4 กรกฎาคม 2548) จนถึงวันที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา (13 ธันวาคม 2549) จำนวน 528 วัน คิดเป็นดอกเบี้ย 167,075,452 บาท

(3) อัตราดอกเบี้ย 15 ต่อปี ของต้นเงินที่ค้างชำระ (ปีที่ 11) ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา (13 ธันวาคม 2549) จำนวน 163 วัน คิดเป็นดอกเบี้ย 51,579,395 บาท

1.2.2 ดอกเบี้ยของเงินตอบแทนขั้นต่ำปีที่ 9 (งวดที่ 7) ปีที่ 10 (งวดที่ 8) และปีที่ 11 (งวดที่ 9) ตามที่บริษัทฯ ค้างชำระแก่ สเปน. ซึ่งตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 5 วรรค 2 กำหนดให้กรณีและผู้เข้าร่วมงาน (บริษัทฯ) ชำระค่าตอบแทนล่าช้า ผู้เข้าร่วมงาน จะต้องชำระดอกเบี้ยให้แก่สำนักงาน (สเปน.) ให้อัตรา 15% ต่อปี โดยคิดคำนวณเป็นรายวันถัดจากวันที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา (13 ธันวาคม 2549) จนถึงวันที่บริษัทฯ ได้นำเงินค่าตอบแทนที่ค้างชำระดังกล่าวมาชำระให้ สเปน. ครบถ้วนถูกต้องตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ

2. การคิดค่าปรับกรณีบริษัทฯ ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ไม่ได้ดำเนินการผังรายการ

“ข้อ 11 ผู้เข้าร่วมงานจะต้องดำเนินการตามผังรายการตามรายละเอียดเอกสารแนบ 6 ทั้งนี้ อาจเปลี่ยนแปลงได้โดยได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน โดยผู้เข้าร่วมงานจะต้องเสนอผังรายการที่จะใช้ดำเนินการในปีนั้นให้สำนักงานพิจารณาล่วงหน้าก่อนวันที่ 1 มกราคม ของปีที่จะเริ่มใช้ผังรายการไม่น้อยกว่า 90 วัน โดยรายการข่าว สารคดี และสารประโยชน์จะต้องรวมกันไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70 ของเวลาออกอากาศทั้งหมดและระยะเวลาระหว่าง 19.00-21.30 น. นั้นจะต้องใช้สำหรับรายการประเภทนี้

หากผู้เข้าร่วมงานไม่ได้ดำเนินการตามผังรายการตามที่ระบุไว้ในวรรคแรก ผู้เข้าร่วมงานยินยอมชำระค่าปรับในอัตราร้อยละ 10 ของค่าตอบแทนที่รัฐจะได้รับในปีนั้นๆ โดยคิดเป็นรายวัน และสำนักงานมีสิทธิออกเลิกสัญญาได้”

2.1 ค่าปรับกรณีบริษัทฯ ไม่ได้ดำเนินการตามผังรายการตามที่กำหนดในสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 11 วรรคหนึ่ง ซึ่งตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 11 วรรคสอง ได้กำหนดว่าในกรณีที่บริษัทฯ ไม่ได้ดำเนินการตามผังรายการตามที่สัญญาเข้าร่วมงานฯ กำหนด บริษัทจะต้องชำระค่าปรับในอัตรา 10% ของค่าตอบแทนผังรายการที่รัฐจะได้รับในปีนั้นๆ โดยคิดเป็นรายวันให้กับ สเปน. (บริษัทฯ ได้เริ่มออกอากาศรายการตามผังรายการฉบับปรับปรุงใหม่ ซึ่งไม่เป็นไปตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2547 เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน) บริษัทฯ ต้องชำระค่าปรับตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 11 วรรคสอง คิดคำนวณได้ ดังนี้

(1) อัตรา 10% ของค่าตอบแทนที่รัฐจะได้รับในปีที่ผิดสัญญา (ปีที่ 9 งวดที่ 7 เป็นเงิน 900 ล้านบาท) คิดนับเป็นรายวัน วันละ 90 ล้านบาท ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2547 จนถึงวันครบกำหนดชำระค่าตอบแทนงวดที่ 7 (3 กรกฎาคม 2547) รวม 94 วัน คิดเป็นเงินค่าปรับ 8,460 ล้านบาท

(2) อัตรา 10% ของค่าตอบแทนที่รัฐจะได้รับในปีที่ผิดสัญญา (ปีที่ 10 งวดที่ 8 เป็นเงิน 1,000 ล้านบาท) คิดนับเป็นรายวัน วันละ 100 ล้านบาท ตั้งแต่วันที่ 4 กรกฎาคม 2547 จนถึงวันครบกำหนดชำระค่าตอบแทนงวดที่ 8 (3 กรกฎาคม 2548) รวม 365 วัน คิดเป็นเงินค่าปรับ 36,500 ล้านบาท

(3) อัตรา 10% ของค่าตอบแทนที่รัฐจะได้รับในปีที่ผิดสัญญา (ปีที่ 11 งวดที่ 9 เป็นเงิน 1,000 ล้านบาท) คิดนับเป็นรายวัน วันละ 100 ล้านบาท ตั้งแต่วันที่ 4 กรกฎาคม 2548 จนถึงวันครบกำหนดชำระค่าตอบแทนงวดที่ 8 (3 กรกฎาคม 2549) รวม 365 วัน คิดเป็นเงินค่าปรับ 36,500 ล้านบาท

(4) อัตรา 10% ของค่าตอบแทนที่รัฐจะได้รับในปีที่ผิดสัญญา (ปีที่ 12 งวดที่ 10 เป็นเงิน 1,000 ล้านบาท) คิดนับเป็นรายวัน วันละ 100 ล้านบาท ตั้งแต่วันที่ 4 กรกฎาคม 2549 จนถึงวันที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา (13 ธันวาคม 2549) รวม 163 วัน คิดเป็นเงินค่าปรับ 16,300 ล้านบาท

2.2 ค่าปรับตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 11 วรรคสอง ในกรณีที่บริษัทฯ ไม่ได้ดำเนินการตามผังรายการที่ระบุไว้ในสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 11 วรรคหนึ่ง โดยคิดคำนวณนับถัดจากวันที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษา (13 ธันวาคม 2549) จนถึงวันที่บริษัทฯ ได้ปรับผังรายการที่ไม่ถูกต้องนั้นให้เป็นไปตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 11 วรรคหนึ่งและได้ออกอากาศตามผังรายการดังกล่าวแล้ว

ปล่อยรัฐฟ้องล้มละลาย ทางออกสุดท้าย'ไอทีวี'

Source - เว็บไซต์ฐานเศรษฐกิจ (Th) Sunday, December 17, 2006 05:14

กับสถานการณ์ที่เริ่มเข้ามามีอำนาจบริหารของไอทีวีและ บริษัท ชินคอร์ปอเรชั่น จำกัด(มหาชน) หรือ ชินคอร์ป (ผู้ถือหุ้นใหญ่ไอทีวี) ตระหนักดีว่าตนเองกำลังเผชิญกับวิกฤตครั้งใหญ่ วันเดียวกับที่ศาลปกครองสูงสุดพิพากษา ไอทีวี บอร์ดชินคอร์ป (13 ธ.ค. 49) ได้เปิดประชุมด่วนตั้งแต่ 6 โมงเย็น จนถึงช่วงค่ำ โดยกระแสข่าวออกมาก่อนหน้านี้ว่าที่ประชุมบอร์ดชินคอร์ปจะพิจารณาเรื่อง อนาคตของไอทีวีหลังทราบคำพิพากษาดังกล่าว หาก พงษ์ สารสิน ประธานกรรมการ ชินคอร์ปปฏิเสธที่จะให้ความเห็นมีเพียง "นิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล" ประธานกรรมการบริหาร ไอทีวี ที่เข้ารายงานสถานการณ์ให้ที่ประชุมบอร์ดชินคอร์ปทราบ

นิวัฒน์ธำรง ยอมรับว่าที่ประชุมบอร์ดชินคอร์ปมีการพูดคุยเรื่องไอทีวี หากเขาปฏิเสธกล่าวถึงรายละเอียดและบอกเพียงว่า "จะต้องพูดคุย (อนาคตไอทีวี) กันอีกครั้งในที่ประชุมผู้ถือหุ้นวันที่ 29 ธันวาคม 2549 ซึ่งหลังจากนี้จะต้องมีการปรับแผนงานใหม่ หรือๆ" กับกำหนดแนวทางดำเนินงานจากผู้ถือหุ้น "

อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่วันที่ 14 ธันวาคม 2549 ไอทีวี เริ่มปรับผังรายการ ด้วยการปรับเปลี่ยนเวลา ออกอากาศช่วงไพรม์ไทม์ 19.00-21.30 น. รายการที่ปรับเปลี่ยนคือ ละครวันจันทร์ ที่ปรับเวลาจาก 19.30 น. มาเป็น 18.00-18.30 น. ข่าวภาคค่ำ เริ่มต้นที่เวลา 18.30-20.00 น. ข่าวพระราชสำนัก 20.00-20.10 น. รายการเศรษฐกิจความรู้ ซึ่งปรับมาจากรายการเกมเศรษฐี เวลา 20.10-20.40 น. รายการไอทีวีวอตนิวส์ 20.40-21.40 น. และละครภูตพยาบาท เวลา 21.40-22.10 น. ส่วนการจัดสัดส่วนรายการให้กลับมาเป็น 70:30 นั้น ไอทีวียังต้องปรับผังรายการบันเทิงในช่วงอื่นๆ ที่เพิ่มเข้ามาอีกครั้ง เช่น ช่วงหลัง 22.00 น. ซึ่งแผนการปรับเปลี่ยนยังไม่สรุป ในขณะที่ฝ่ายบริหารของไอทีวียังอุบเจียถึงแนวทางฝ่าทางตันที่กำลังเผชิญอยู่เวลานี้ นักวิชาการหลายสำนักได้ออกมาแสดงความเห็นที่หลากหลายและแตกต่างกันออกไป

ทางออกแรกของกรณีนี้ คือ เรื่องของบริษัท เมื่อไอทีวีไม่สามารถดำเนินการได้ คงต้องมีการเปิดประมูลสัมปทานใหม่ โดยต้องมีการปรับลดอัตราค่าสัมปทานลง เนื่องจากค่าสัมปทาน 1,000 ล้านบาทต่อปี เป็นค่าสัมปทานที่สูงมาก เมื่อเทียบกับผลการดำเนินงานจากเงื่อนไขสัญญา ที่กำหนดให้สถานีต้องผลิตรายการที่เป็นสาระและข่าวสาร 70% ซึ่งในความเป็นจริง รายการประเภทนี้จะหาผู้สนับสนุนรายการได้ยากกว่ารายการบันเทิง ส่งผลให้ผู้รับสัมปทานประสบปัญหาในการดำเนินธุรกิจ เช่นเดียวกับ ไอทีวี หรือ รัฐควรเป็นผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ดังกล่าวนี้เสียเอง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน ซึ่งถือเป็นทางออกที่ 2 โดยการตัดผลประโยชน์ของภาครัฐจากค่าสัมปทานและค่าปรับออก การที่รัฐจะนำบริการดังกล่าวมาบริการเอง ด้วยงบประมาณปีละ 2,000 ล้านบาทในการบริหาร รัฐสามารถบริหารผลิตรายการดีๆ ให้ประชาชนได้แน่นอน

ทางออกที่ น่าจะเป็นไปได้ที่สุดเวลานี้ คือ ไอทีวี ปฏิเสธจ่ายค่าปรับที่ สปน.ขีดเส้นให้ชำระภายใน 45 วันนับแต่ ศาลปกครองสูงสุด มีคำพิพากษาเรื่องไอทีวี และปล่อยให้รัฐฟ้องล้มละลายสถานี และเรียกสัมปทานทีวีเสรีคืนไป !!!!—

อนิจจาไอทีวี

Source - สยามธุรกิจ (Th) Wednesday, December 20, 2006 08:08

สถานีโทรทัศน์ไอทีวี เปรียบไปแล้วเหมือนคนกรรมหนักบาปหนา และไม่รู้จักต้องทำบุญ ทำทานสะเดาะเคราะห์อีกก็วัดถึงจะไถ่บาปชดใช้กรรมหมดสิ้น

12 ปีของการสถาปนาสถานีโทรทัศน์ไอทีวี นับจากวันลงนามในสัญญาสัมปทานกับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เมื่อปี 2538 และ 11 ปี นับจากวันแรกของการแพร่ภาพออกอากาศ เมื่อปี 2539 สถานีโทรทัศน์แห่งนี้ต้องเผชิญกับวิกฤตกรรมสารพัด

4 ปีแรกของสถานีโทรทัศน์ไอทีวี เป็น 4 ปีของการ "เกิดมามีกรรม" ด้วยเหตุที่กลุ่มผู้ก่อการสถาปนาสถานีโทรทัศน์ไอทีวี มีการเสนอราคาประมูลสัมปทานเอาไว้สูงลิบลิ่วถึง 25,000 ล้านบาท เพื่อแลกกับสัมปทานระยะเวลา 30 ปี สิ้นสุด ณ ปี 2568 ด้วยการคาดการณ์ค่าตอบแทนของคนที่มีมองโลกสวยใสๆ แต่ในทางปฏิบัติจริงสถานีโทรทัศน์ไอทีวี เจ๊งตลอด 4 ปีแรก และไม่มีทีแวว่าจะตะกายขึ้นจาก "หลุมดำ" ของการขาดทุนได้เลย แม้จะได้พยายามแก้ไขสาระสำคัญบางประการในสัญญาสัมปทานไปแล้วก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเงื่อนไขที่ผ่อนปรนให้ผู้ถือหุ้นแต่ละราย ถือหุ้นเกินร้อยละ 10 ได้

4 ปีต่อมา ในช่วงปี 2542-2545 เป็นห้วงเวลาของการ "ถ่ายโอนกรรม" เป็นการถ่ายโอนกรรมอันหมายถึงการะทุกอย่าง โดยมีกลุ่มธนาคารไทยพาณิชย์ เป็น "ผู้โอน" และกลุ่มชินคอร์ปอเรชั่น ที่เข้าไปแบกรับภาระระดับประเทศดูแลไอทีวี โดยเชื่อว่าจะสามารถพลิกไอทีวี จากขาดทุนให้มีกำไรได้มีสถานะเป็น "ผู้รับโอน"

ระยะ 4 ปีที่ 2 นี้กองบัญชาการของสถานีโทรทัศน์ไอทีวี อพยพออกจากถิ่นของธนาคารไทยพาณิชย์ ไปปักหลักอยู่ในอาคารจักรของชินคอร์ปอเรชั่น ที่อาคารชินวัตร 3 พร้อมกับผลักดันหุ้นไอทีวีเข้าไปจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีราคาหน้าหุ้นอยู่ที่หุ้นละ 5 บาท

จนแล้วจนรอดไอทีวี ก็ยังเวียนว่ายอยู่ในวงจรการขาดทุนอยู่ดี ทั้งที่คณะผู้บริหารค่ายชินคอร์ปอเรชั่นจะพลิกแพลงกลยุทธ์การบริหารจัดการไอทีวีไปแล้วหลายตลบ

ระยะ 4 ปีล่าสุด ในช่วงปี 2545-2549 เป็นห้วงเวลาที่กลุ่มชินคอร์ปอเรชั่น ถูก "กรรมลัมทับ" เมื่อศาลปกครองสูงสุด มีคำพิพากษาให้ไอทีวี แห่คดี สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี อันเป็นเหตุให้มติคณะอนุญาโตตุลาการ ที่มอบปรนไนให้ไอทีวี สามารถลดค่าสัมปทานลงจากปีละ 1,000 ล้านบาทเหลือ 230 ล้านบาท และยอมให้ไอทีวีปรับลดสัดส่วนรายการสาระ ข่าวสารจากร้อยละ 70 มาเหลือร้อยละ 50 ร่วมไปกับการมอบปรนไนให้ไอทีวีปรับผังรายการช่วงไพรม์ไทม์ ระหว่างเวลา 19.00-21.30 น. ไปออกอากาศรายการบันเทิงได้ มีอันต้องเป็นโมฆะไปในที่สุด และเป็นเหตุให้ไอทีวีมีภาระต้องจ่ายค่าสัมปทานย้อนหลังพร้อมดอกเบี้ยจำนวนประมาณ 2,600 ล้านบาท และต้องชำระค่าปรับอีก 97,760 ล้านบาท ภายใน 45 วัน

อาการ "กรรมลัมทับ" ที่เกิดขึ้นในไอทีวีนี้ เมื่อคำนวณเปรียบเทียบภาระค่าปรับและค่าสัมปทานที่ต้องชำระ กับทุนทั้งหมดของไอทีวีแล้ว จะเห็นชัดทันทีว่าไอทีวี ตกอยู่ในสภาพหนี้สินพันตัว หรือที่เรียกขานกันตามประสาชาวบ้านว่า "ล้มละลาย" นั่นเอง

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ หากกลุ่มชินคอร์ปอเรชั่น ในฐานะผู้ถือหุ้นใหญ่ในไอทีวี จะต้องเล่นเกมกับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ก็สามารถจะยื้อกันได้นานเป็นปี ด้วยการดึงเรื่องนี้เข้าไปต่อสู้กันในศาลล้มละลายกลาง โดยอาศัยกระบวนการภายใต้กฎหมายล้มละลาย แต่นั่นไม่น่าจะเกิดประโยชน์ใดๆกับสังคมส่วนรวม

การยุติกรณีไอทีวี และแปลงมาปกรรม ให้เป็นอุตสาหกรรม เพื่อประโยชน์แก่ทุกฝ่าย สามารถจะทำได้โดยไมยาก เพียงแต่ต้องอาศัยความกล้าของรัฐบาลในการจัดระเบียบใหม่แก่สถานีโทรทัศน์แห่งนี้

ด้วยอำนาจ และความกล้าตัดสินใจสั่งการของรัฐบาลเท่านั้น จึงจะจบปัญหาไอทีวีลงได้อย่างสวยงาม

รัฐอุปถัมภ์"ไอทีวี"10เม.ย. ถก2แบบ"ทีวีสาธารณะ-เสรี"

Source - เว็บไซต์กรุงเทพธุรกิจ (Th) Friday, April 06, 2007 02:20

"ทิวาดี" ระบุคณะกรรมการกำหนดอนาคตไอทีวี จะส่งผลสรุปทางเลือกทีวีสาธารณะ-ทีวีเสรี 10 เม.ย.นี้ จากนั้นจะร่างกฎหมายรองรับคาดว่าจะใช้เวลา 3-4 เดือน หลังเปิดเวทีฟังความเห็น กลุ่มเอ็นจีโอ-สมาคม ชูโมเดล "ทีวีสาธารณะ" ด้าน

วานนี้ (5 เม.ย.) คุณหญิงทิวาดี เมฆสวรรค์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี กล่าวในเวทีรับฟังความคิดเห็น เพื่อกำหนดอนาคตสถานีโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ (ทีไอทีวี) ว่า รัฐบาลชุดนี้มีเจตนารมณ์จะดำเนินงานด้านการปฏิรูปสื่อให้เร็วที่สุด เพราะไม่ว่าการศึกษาอนาคตทีไอทีวี จะออกมาเป็นรูปแบบทีวีสาธารณะ, ทีวีอิสระหรือทีวีเสรี ก็เชื่อว่าจะดีต่อสังคมไทย ที่มีสื่อทีวีเป็นเครื่องมือในการรับข่าวสาร ที่เข้าถึงประชาชนทั่วประเทศ หลังจากคณะกรรมการรวบรวมความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนในการกำหนดอนาคต ทีไอทีวีวานนี้แล้ว จะรวบรวมประเด็นทั้งในเวทีที่กรุงเทพฯ และการเปิดรับฟังความคิดเห็นจากต่างจังหวัด ผ่านช่องทางไปรษณีย์ โดยจะสรุปความคิดเห็นทั้งหมด และนำเสนอทีวีรูปแบบใหม่ในวันที่ 10 เมษายนนี้ หลังจากนั้น จะนำเสนอต่อสังคมให้เร็วที่สุด

อย่างไรก็ตาม ในวันที่ 9 เมษายนนี้ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีทั้ง 3 คน และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงไอทีซี จะมี การหารือร่วมกัน เพื่อหาแนวทางแก้ไขปรับปรุงพ.ร.บ.องค์การจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ.2543 ซึ่งเป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับการดูแลคลื่นความถี่ทั้งหมด

"ไม่ว่าคณะกรรมการจะนำเสนออนาคตทีไอทีวี ออกมาเป็นรูปแบบใดก็ตาม ทั้งทีวีสาธารณะและทีวีเสรี จะต้องมีการยกร่างกฎหมายใหม่ เพื่อมารองรับ โดยขั้นตอนหลังจากได้ข้อสรุป จะต้องใช้เวลาร่างกฎหมายอีก 3-4 เดือน หลังจากนั้น นำเข้าสู่การพิจารณาของสนช.ต่อไป"

เปิดเวทีถกทีวีสาธารณะ-ทีวีเสรี

รศ.ดร.ณัฏฐ์ นิธิรักษ์ ประธานคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็น เพื่อกำหนดอนาคตสถานีโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ (ทีไอทีวี) เปิดเผยว่า การศึกษาอนาคตทีวีระบบยูเอชเอฟ ได้กำหนดเป็น 2 รูปแบบ คือ ทีวีสาธารณะ และทีวีอิสระ (ทีวีเสรี) ประเด็นการบริหารงานของทีวีทั้ง 2 รูปแบบ คือโครงสร้างทีวีสาธารณะ ที่เป็นอิสระจากรัฐบาลและกลุ่มทุน, เสนอรายการข่าวสาร 100%

บริหารโดยองค์กรมหาชน ไม่มีโฆษณา มีแหล่งที่มารายได้จากการเงินภาษีบางประเภทของรัฐ เงินกองทุน และเงินบริจาคของประชาชน ส่วนโครงสร้างทีวีอิสระ (ทีวีเสรี) เป็นสื่อที่อิสระจากการเมือง บริหารโดยเอกชน, เสนอรายการข่าวสารฯ 70% บริหารโดยคณะกรรมการ 4 กลุ่ม คณะกรรมการที่ปรึกษา (Advisory Board) คณะกรรมการบริหารสื่อ (Board of Director) คณะกรรมการที่ปรึกษาฝ่ายข่าวและรายการ (Editorial Board) คณะกรรมการภาคประชาชน (Citizen Board) , แหล่งที่มารายได้จากการโฆษณา

วานนี้ (5 เม.ย.) คณะกรรมการได้เปิดรับฟังความคิดเห็นจากตัวแทน ประชาชน ผู้ประกอบธุรกิจ นักวิชาชีพ นักวิชาการ ประมาณ 300 คน เพื่อรวบรวมความคิดเห็นต่างๆ นำเสนอต่อรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อส่งต่อไปให้คณะรัฐมนตรีตัดสินใจว่า จะกำหนดอนาคตทีวีระบบยูเอชเอฟ เป็นอย่างไร ซึ่งคณะกรรมการส่วนใหญ่เห็นชอบการผลักดันให้เกิดทีวีทั้ง 2 รูปแบบ นายสมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ ผู้อำนวยการวิจัยด้านเศรษฐกิจยุทธศาสตร์ประเทศ สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ) หนึ่งในคณะกรรมการรับฟังความคิดเห็น เพื่อกำหนดอนาคตทีวีไอทีวี กล่าวว่า หลังการรวบรวมประเด็นความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนแล้ว คณะกรรมการจะสรุปผล และนำเสนอต่อรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีต่อไป

กรณีที่มีความเห็นมีแนวโน้มไปในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งอย่างชัดเจน คณะกรรมการก็จะเสนอรูปแบบดังกล่าวต่อรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี แต่หากมีความเห็นที่ไม่สามารถชี้ชัดได้ว่าเป็นรูปแบบใด ก็จะทำเสนอทั้ง 2 รูปแบบให้รัฐบาลเป็นผู้ตัดสินใจเลือกรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง สำหรับการศึกษารายละเอียดของคณะกรรมการ ซึ่งมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันว่า รัฐบาลชุดนี้ควรจะผลักดันให้เกิดทีวีทั้ง 2 รูปแบบพร้อมกัน โดยใช้คลื่นความถี่ทีวี 1 คลื่น ส่วนอีกคลื่นรัฐมีทางเลือกหลายช่องทาง ไม่ว่าจะเป็นช่อง 11 มาปรับใช้ หรือการนำคลื่นความถี่ยูเอชเอฟ ที่มีอยู่อีก 3 คลื่นมาดำเนินการ

ภาคประชาชน-เอ็นจีโอขู่วิธีสาธารณะ

นายจอน อึ้งภากรณ์ อดีตสมาชิกวุฒิสภา กล่าวว่า การบริหารไอทีวี ในช่วงที่ผ่านมาเป็นความล้มเหลวของการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ทั้งที่ไอทีวีเกิดจากเจตนารมณ์ให้เป็นสื่ออิสระ แต่ภายหลังถูกครอบงำโดยรัฐผ่านกลุ่มทุนการเมือง จึงต้องการให้ไอทีวีมาเป็นทีวีสาธารณะที่รับใช้สังคม นำเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างรอบด้าน เพราะสื่อธุรกิจไอทีวีเดิม ได้พิสูจน์แล้วว่า ถูกครอบงำได้ และไม่เชื่อว่าหากนำไอทีวีที่กลับมาเป็นทีวีอิสระเปิดประมูลใหม่ จะไม่มีกลุ่มทุนที่เป็นอนานิเข้ามาลงทุน

นางสาวรสนา โตสิตระกูล ประธานมูลนิธิสุภาพไทย กล่าวว่า ต้นกำเนิดเดิมของไอทีวีเป็นทีวีอิสระจากรัฐ แต่ในที่สุด ก็ไม่ปลอดจากทุนการเมือง จนนำมาสู่วิกฤติในปัจจุบัน ขณะนี้ จึงถือเป็นโอกาสดีของสังคม ที่จะทำให้เกิดทีวีสาธารณะ ด้วยการนำคลื่นที่ไอทีวีมาดำเนินการ

"หากรัฐบาลชุดนี้ใจกว้าง น่าจะผลักดันให้เกิดทั้งทีวีสาธารณะและทีวีอิสระ แต่หากต้องเลือกก็จะต้องการให้พิจารณาทีวีสาธารณะเป็นอันดับแรก" นางสาวรสนากล่าว

นอกจากนี้ เวทีรับฟังความคิดเห็นยังมีตัวแทนจากสมาคมต่างๆ เช่น ศูนย์คุ้มครองโรคเอดส์ กลุ่มสหภาพแรงงานในจังหวัดปทุมธานี และเครือข่าย สสส. สมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย และเครือข่ายคนพิการ ฯลฯ เสนอให้ไอทีวี เป็นทีวีสาธารณะ เพื่อเป็นช่องทางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร สำหรับเครือข่ายและสมาคมต่างๆ

ผู้ผลิตค้านแนวคิดทีวีสาธารณะ

ด้านกลุ่มเอกชน ผู้ประกอบการ ผู้ผลิตรายการที่เข้าร่วมเสนอแนวคิดอนาคตทีวีไอทีวี เช่น เจเอสแอล , กันตนา กรุ๊ป , เอเชียวเทลวิชั่น แอนด์ มีเดีย , ทีวีอันเดอร์ , บอว์น ออฟฟิเชียน ตัวแทนสมาพันธ์สมาคมวิชาชีพวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย โดยความเห็นส่วนใหญ่ไม่ต้องการให้ไอทีวีเป็นทีวีสาธารณะ

นายไตรภพ ลิ้มปัทมย์ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัท บอว์น ออฟฟิเชียน จำกัด หนึ่งในผู้ผลิตรายการทีวีไอทีวี กล่าวว่า ในฐานะที่อยู่ในวงการโทรทัศน์มากกว่า 30 ปี เห็นว่าหลักการทีวีสาธารณะ และทีวีอิสระ ดีทั้งคู่ กรณีที่ไอทีวี รัฐไม่น่าจะเข้ามาดำเนินการอะไรในตอนนี้งั้นกว่าจะมีกสท. ซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการจัดสรรคลื่น ระบุว่าที่ยังไม่มีองค์กรดังกล่าว ควรปล่อยให้ไอทีวีเป็นการบริหารแบบเดิม ไม่ใช้มาเปลี่ยนเป็นทีวีสาธารณะ แม้ว่าจะเห็นด้วยที่ต้องการให้สังคมไทยมีทีวีทั้ง 2 รูปแบบ

นางจันทรี ศิริตัน นายกมลสมาพันธ์สมาคมวิชาชีพวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย กล่าวว่า การนำไอทีวีไปเป็นทีวีสาธารณะ ไม่ใช่การตอบใจของสังคม ที่ต้องการเปิดรับข้อมูลที่หลากหลาย กรณีไอทีวี หากมองว่าผิดที่ผู้ถือหุ้น ก็ควรไปแก้ไขในจุดดังกล่าว และกำหนดกติกาใหม่

ลำดับเหตุการณ์

จากคำร้องขอ เพื่อความเป็นธรรม สู้ข้อพิพาทในคณะอนุญาโตตุลาการ
กรณีสัมปทานโครงการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ
ระหว่างสำนักนายกรัฐมนตรีกับ บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน)

- 3 ก.ค. 2538 บริษัท สยามอินโฟเทคนิกส์ จำกัด ซึ่งต่อมาเปลี่ยนแปลงชื่อใหม่ เป็น บริษัท ไอทีวี จำกัด(มหาชน) ลงนามสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการ สถานีโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ กับสำนักนายกรัฐมนตรี โดยมีเงื่อนไขคุ้มครองจากรัฐตามสัญญาข้อ 5 ความว่า หากสำนักงาน หรือหน่วยงานของรัฐให้สัมปทานอนุญาตหรือทำสัญญาใด ๆ กับบุคคลอื่นเข้าดำเนินการให้บริการส่งวิทยุโทรทัศน์ โดยมีโฆษณา หรืออนุญาตให้โทรทัศน์ระบบบอกรับเป็นสมาชิกทำการโฆษณาได้ และเป็นเหตุให้ผู้เข้าร่วมงานได้รับผลกระทบต่อฐานะทางการเงินของผู้เข้าร่วมงานอย่างรุนแรง เมื่อผู้เข้าร่วมงานร้องขอ สำนักงานจะพิจารณาและเจรจากับผู้เข้าร่วมงานโดยเร็ว เพื่อหามาตรการชดเชยความเสียหายที่ผู้เข้าร่วมงานได้รับจากผลกระทบดังกล่าว
- 30 พ.ค. 2539 บริษัท ไทยสตาร์ทีวี จำกัด ซึ่งต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น บริษัท เวลด์สตาร์ทีวี (ไทยแลนด์) จำกัด ทำสัญญาเข้าร่วมดำเนินการ โครงการให้บริการส่งวิทยุโทรทัศน์ประเภทบอกรับเป็นสมาชิก(เคเบิลทีวี) ที่สามารถมีโฆษณาได้ กับกรมประชาสัมพันธ์ กำหนดระยะเวลา 25 ปี โดยบริษัท เวลด์สตาร์ทีวี จำกัด จ่ายค่าตอบแทนแก่กรมประชาสัมพันธ์ปีละ 5-27 ล้านบาท รวมจำนวน 400 ล้านบาท
- 1 ก.ค. 2539 ไอทีวี เริ่มแพร่ภาพออกอากาศ
- 11 ต.ค. 2540 รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันประกาศใช้กำหนดหมวด 5 แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐมาตรา 87 กำหนดให้รัฐต้องสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรี โดยอาศัยกลไกตลาดกำกับดูแลให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม
- 15 พ.ค. 2541 กองทัพบก ยกเลิกสัญญาต่างตอบแทนสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7

กับ บริษัท กรุงเทพโทรทัศน์และวิทยุ จำกัด และลงนามในสัญญาฉบับใหม่ร่วมกัน โดยอนุญาตให้บริษัท กรุงเทพโทรทัศน์และวิทยุ จำกัด ดำเนินกิจการให้บริการส่งวิทยุโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 เป็นระยะเวลา 25 ปี ด้วยอัตราค่าตอบแทนที่บริษัท กรุงเทพโทรทัศน์และวิทยุ จำกัดจ่ายแก่กองทัพบก ปีละ 150-230 ล้านบาท รวมจำนวน 4,670 ล้านบาท

- 29 มิ.ย.2542 คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้สถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ มีโฆษณาได้ในช่วงการถ่ายทอดสดกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 20 ระหว่างเดือน กรกฎาคม-สิงหาคม 2542 และการแข่งขันโอลิมปิกฤดูร้อน ปี 2000 ระหว่างเดือนกันยายน-ตุลาคม 2543 และสถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ ได้ปล่อยให้มีการโฆษณาอย่างต่อเนื่องเรื่อยมา
- **นับเนื่องจากวันลงนามสัญญาระหว่างสำนักนายกรัฐมนตรี กับบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2538 เครือข่ายสถานีโทรทัศน์แบบบอกรับสมาชิกยูบีซี ภายได้สัมปทานองค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย(อสมท.) มีการโฆษณาแฝงมา โดยตลอด โดยที่อสมท. ไม่สามารถกำกับดูแลให้ปลอดจากโฆษณาได้อย่างเด็ดขาด
- 12 พ.ย. 2542 บริษัท ไอทีวี จำกัด(มหาชน) ทำหนังสือคำร้องฉบับแรกถึงสำนักงาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ขอให้พิจารณาขจัดความเสียหายตามสัญญา ข้อ 5
- 1 ก.พ. 2543 มติคณะรัฐมนตรีสมัยรัฐบาลนายชวน หลีกภัย ซึ่งมีคุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีกำกับดูแลสำนักงานปลัด สำนักนายกรัฐมนตรีได้อนุมัติแก้ไขสัญญาไอทีวีให้ยกเลิกสัดส่วนการถือหุ้นรายละ 10 %
- 6 มิ.ย. 2543 บมจ.ชินคอร์ปอเรชั่น เข้ามาร่วมกับธนาคารไทยพาณิชย์ ปรับโครงสร้างหนี้และร่วมทุนในไอทีวี
- 8 ก.ย. 2543 บริษัท ไอทีวี จำกัด(มหาชน) ทำหนังสือคำร้องฉบับที่ 2 ถึงสำนักงาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อติดตามทวงถามการดำเนินการตามคำร้อง ฉบับแรก

- 1 ต.ค. 2543 บมจ.ชินคอร์ปอเรชั่น เข้ารับผิดชอบการบริหารงานไอทีวี
- 9 เม.ย. 2544 บริษัท ไอทีวี จำกัด(มหาชน) ทำหนังสือคำร้องฉบับที่ 3 ถึงสำนักงาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อติดตามทวงถามการดำเนินการตามคำร้อง ที่ยื่นไปก่อนหน้านี้
- 13 มิ.ย. 2544 บริษัท ไอทีวี จำกัด(มหาชน) ทำหนังสือคำร้องฉบับที่ 4 ถึงสำนักงาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อติดตามทวงถามการดำเนินการตามคำร้อง ที่ยื่นไปก่อนหน้านี้
- 13 มี.ค. 2545 บริษัท ไอทีวี จำกัด(มหาชน) จัดระเบียบในตลาดหลักทรัพย์ฯ ขายหุ้นให้กับนักลงทุนและประชาชนทั่วไป
- 28 พ.ค. 2545 บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ทำหนังสือคำร้องฉบับที่ 5 ถึงสำนักงาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อติดตามทวงถามการดำเนินการตามคำร้อง ที่ยื่นไปก่อนหน้านี้
- 7 ส.ค. 2545 บริษัท ไอทีวี จำกัด(มหาชน) ทำหนังสือคำร้องฉบับที่ 6 ถึงสำนักงาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี เพื่อติดตามทวงถามการดำเนินการตามคำร้อง ที่ยื่นไปก่อนหน้านี้
- 13 ส.ค. 2545 คณะกรรมการประสานงานการดำเนินการตามสัญญาเข้าร่วมงานและ ดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ ครั้งที่ 5/2545 วันที่ 13 สิงหาคม 2545 ณ ห้องประชุมสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีมติ ปฏิเสธการดำเนินการตามร้องขอชดเชยความเสียหายของบริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน)
- 17 ก.ย. 2545 บริษัท ไอทีวี จำกัด(มหาชน) ยื่นข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 29/2545 ต่อ สถาบันอนุญาโตตุลาการ
- 30 ม.ค. 47 คณะอนุญาโตตุลาการ ตัดสินข้อพิพาท

ที่ ITV 003/2547

2 กุมภาพันธ์ 2547

เรื่อง ผลการพิจารณาของคณะอนุญาโตตุลาการเกี่ยวกับสัญญาดำเนินการสถานีวิทยุโทรทัศน์ของบริษัท

เรียน กรรมการและผู้จัดการ
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตามที่บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน) ("ITV") ยื่นคำเสนอข้อพิพาทต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการตามข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 29/2545 เมื่อวันที่ 17 กันยายน 2545 เพื่อให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในฐานะผู้คดีด้านดำเนินการชดเชยความเสียหายตามสัญญา

ปัจจุบัน คณะอนุญาโตตุลาการมีคำวินิจฉัยชี้ขาดตามข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ 4/2547 วันที่ 30 มกราคม 2547 ซึ่ง ITV ได้รับคำชี้ขาดของคณะอนุญาโตตุลาการในวันที่ 30 มกราคม 2547 มีสาระสำคัญดังนี้

1. ให้ผู้คัดค้านชดเชยความเสียหายโดยชำระเงินคืนให้แก่ผู้เรียกร้อง (ITV) จำนวน 20 ล้านบาท
2. ให้ปรับลดผลประโยชน์ตอบแทนตามสัญญาเข้าร่วมงานฯ ข้อ 5 วรรคหนึ่ง ในส่วนจำนวนเงินรับประกันผลประโยชน์ขั้นต่ำ ให้ปรับลดจากเดิมลงเหลือปีละ 230 ล้านบาท โดยไม่ต้องชำระเงินขั้นต่ำส่วนที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปีอีกและปรับลดผลประโยชน์ตอบแทนเป็นอัตราร้อยละจากเดิมลงเหลืออัตราร้อยละ 6.5 ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายและภาษีใดๆ โดยเปรียบเทียบระหว่างจำนวนเงินที่คำนวณได้ตามอัตราร้อยละ 6.5 ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายและภาษีใดๆ กับเงินประกันผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำปีละ 230 ล้านบาท จำนวนใดมากกว่าให้ชำระตามจำนวนที่มากกว่านั้น ทั้งนี้ นับแต่วันที่ 3 กรกฎาคม 2545 เป็นต้นไป
3. ให้ผู้คัดค้านคืนเงินผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำที่ผู้เรียกร้อง (ITV) ได้ชำระโดยมีเงื่อนไขในระหว่างพิจารณาข้อพิพาทนี้เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2546 จำนวน 800 ล้านบาท โดยคืนให้แก่ผู้เรียกร้องจำนวน 570 ล้านบาท
4. ให้ผู้เรียกร้องสามารถออกอากาศช่วงเวลา Prime Time คือช่วงเวลาระหว่าง 19.00 น. ถึง 21.30 น. ได้โดยไม่ต้องถูกจำกัดเฉพาะรายข่าว สารคดี และสารประโยชน์ แต่ผู้เรียกร้องจะต้องเสนอรายการข่าว สารคดี และสารประโยชน์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของเวลาออกอากาศทั้งหมด ทั้งนี้ภายใต้ข้อบังคับของกฎระเบียบที่ทางราชการออกใช้บังคับแก่สถานีวิทยุโทรทัศน์โดยทั่วไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายนิวัฒน์ธำรง บุญทรงไพศาล)

กรรมการ

บริษัท ไอทีวี จำกัด (มหาชน)

คณะอนุญาโตตุลาการปิดแฟ้มคดีพิพาทไอทีวี

สั่งไอทีวีจ่ายผลตอบแทนขั้นต่ำเป็นอัตราสูงสุดของวงการทีวี

คณะอนุญาโตตุลาการ มีมติตัดสินข้อพิพาทเรื่องระหว่างสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี กับ บริษัท ไอทีวี จำกัด(มหาชน) กรณีการปฏิบัติตามเนื้อหาสัญญาเข้าร่วมการงานระหว่างกัน ด้วยการสั่งให้ไอทีวีต้องจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำแก่รัฐจำนวน 230 ล้านบาท ตลอดอายุสัญญาที่เหลืออยู่ ซึ่งยังคงเป็นตัวเลขการจ่ายผลตอบแทนแก่รัฐในอัตราสูงสุดของสัญญาสัมปทานโทรทัศน์

สำนักประชาสัมพันธ์ บริษัท ไอทีวี จำกัด(มหาชน) แถลงว่า คณะอนุญาโตตุลาการ ได้มีคำวินิจฉัยข้อพิพาทระหว่างไอทีวี กับ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ตามคำร้องขอของไอทีวี ต่อสถาบันอนุญาโตตุลาการ ตามข้อพิพาทหมายเลขคำที่ 29/2545 ลงวันที่ 17 ก.ย. 2545 ซึ่งระบุว่า สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในฐานะคู่สัญญากับไอทีวี ในสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีโทรทัศน์ระบบยูเอชเอฟ ลงวันที่ 3 กรกฎาคม 2538 กระทำผิดสัญญาข้อที่ 5 เนื่องจากภายหลังการลงนามสัญญา แล้วปรากฏว่ามีหน่วยงานของรัฐกระทำผิดเงื่อนไขสัญญาส่งผลกระทบต่อ การดำเนินงานของไอทีวี แต่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ไม่สามารถดูแลให้เป็นไปตามเงื่อนไขของสัญญาได้

รายละเอียดคำวินิจฉัยของคณะอนุญาโตตุลาการ ต่อกรณีคำร้องขอของไอทีวีดังกล่าว ปรากฏชัดเจน ตามคำวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทหมายเลขแดงที่ 4/2547 ลงวันที่ 30 มกราคม 2547 โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

1. ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ชดเชยความเสียหาย โดยชำระเงินคืนให้แก่ไอทีวี จำนวน 20 ล้านบาท จากมูลค่าความเสียหายที่ไอทีวีเรียกร้องไป 1,730 ล้านบาท

2. ให้เปลี่ยนแปลงการจ่ายผลประโยชน์ตอบแทน ตามสัญญาข้อ 5 ในสัญญาเข้าร่วมการงาน ระหว่างสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี กับ ไอทีวี โดยกำหนดให้ไอทีวีต้องจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำปีละ 230 ล้านบาทตลอดระยะเวลาที่เหลืออยู่ของสัญญา หรือต้องจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนในอัตราร้อยละ 6.5 ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่าย โดยให้ถือเอาจำนวนที่มากกว่าเป็นหลัก ตั้งแต่วันที่ 3 กรกฎาคม 2545 เป็นต้นไป

3. ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี คืนเงินผลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำ สำหรับงวดวันที่ 3 กรกฎาคม 2546 ที่ไอทีวีได้ชำระในระหว่างการดำเนินคดีเงินไปจำนวน 570 ล้านบาท คืนแก่ไอทีวี

4. ให้ไอทีวี สามารถแพร่ภาพออกอากาศ ได้โดยไม่ต้องถูกจำกัดเฉพาะรายการข่าว สารคดี และสาระประโยชน์ ในช่วงเวลา 19.00-21.30 น. แต่ไอทีวีต้องนำเสนอรายการข่าว สารคดีและ สาระประโยชน์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของเวลาออกอากาศทั้งหมด ภายใต้ข้อบังคับของกฎระเบียบ ที่ทางราชการออกใช้บังคับกับสถานีวิทยุโทรทัศน์โดยทั่วไป

สำนักประชาสัมพันธ์ บริษัท ไอทีวี จำกัด(มหาชน) ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมว่าตัวเลขการจ่ายผล ประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำแก่รัฐจำนวน 230 ล้านบาทต่อปี ตามคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะ อนุญาโตตุลาการดังกล่าว นับว่าเป็นจำนวนผลตอบแทนขั้นต่ำที่สูงที่สุดของทุกสัญญาสัมปทานที่ สถานีวิทยุโทรทัศน์ทุกแห่งมีอยู่กับรัฐ ยิ่งไปกว่านั้นคำวินิจฉัยของคณะอนุญาโตตุลาการ ยังกำหนด ให้ไอทีวี มีหน้าที่ต้องจ่ายผลตอบแทนแก่รัฐในอัตราร้อยละ 6.5 ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายไว้ อีกด้วยในกรณีที่ผลการคำนวณตัวเลขผลตอบแทนในอัตราร้อยละ 6.5 ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่าย สูง กว่าตัวเลขการจ่ายผลตอบแทนขั้นต่ำปีละ 230 ล้านบาท แต่สถานีโทรทัศน์ทั่วไปเช่นเดียวกับไอทีวี ไม่ต้องจ่าย เปอร์เซนต์ ส่วนแบ่งรายได้ดังกล่าวนี้

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

สำนักประชาสัมพันธ์ สุจิตตรา คำดี โทร.0-2791-1577

สถานีโทรทัศน์ที่จ่ายเงินตอบแทนให้รัฐ

สถานี	ระยะเวลา	ชำระเงินขึ้นต่อปี	% ส่วนแบ่งรายได้
ช่อง 3 บจ. บางกอกเอ็นเตอร์เทนเมนท์	30 ปี 2533 - 2563	17.6 ล้านบาท - 244 ล้านบาท (รวม 3,207 ล้านบาท)	ไม่มี
ช่อง 5	-	ไม่มี	ไม่มี
ช่อง 7 บจ. กรุงเทพมหานครและวิทย์	25 ปี 2541 - 2566	150 ล้านบาท - 230 ล้านบาท (รวม 4,670 ล้านบาท)	ไม่มี
ช่อง 9	-	ไม่มี	ไม่มี
ช่อง 11	-	ไม่มี	ไม่มี
UBC บมจ. ยูโนเค็ด บรอดคาสติ้ง คอร์ปอเรชั่น	25 ปี 2533 - 2557	1.5 ล้านบาท - 30 ล้านบาท (รวม 420 ล้านบาท)	6.5 ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่าย
TTV บจ. เวลด์สตาร์ทีวี (ไทยแลนด์)	25 ปี 2539 - 2564	5 ล้านบาท - 27 ล้านบาท (รวม 400 ล้านบาท)	5.5 ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่าย
ITV บมจ. ไอทีวี	30 ปี 2538 - 2568	ปีละ 230 ล้านบาท (รวม 7,790 ล้านบาท)	6.5 ของรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่าย

สถาบันโทรทัศน์ไทยได้เติบโตขึ้นท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงทั้งทางเศรษฐกิจการเมืองและวัฒนธรรมตามยุคสมัยแต่ทว่าสถาบันนี้มีได้เติบโตโดยเป็นเพียงผู้เฝ้ามอง หรือเป็นผู้ก้าวตามกระแสความเปลี่ยนแปลงของทางสังคมไทยอย่างเฉื่อยๆ ไม่ตรงกันข้ามสื่อนี้ได้กลายเป็นสื่อสารมวลชนอันทรงพลังอำนาจสามารถสร้างการรับรู้และเป็นเครื่องมือในการเข้าถึงประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารงานวิทยุโทรทัศน์เป็นการจัดการทางการสื่อสารในองค์กรที่มีลักษณะพิเศษคือเป็นองค์กรที่ทำธุรกิจเกี่ยวกับการขายความคิด ข่าวสารและวัฒนธรรมต่างจากองค์กรทั่วไปที่ทำธุรกิจด้านการขายสินค้าและบริการต่างๆ มีรูปแบบการบริหารในลักษณะแบบกึ่งเปิด มีความเฉพาะตนที่แตกต่างไปจากการบริหารงานองค์กรโดยทั่วไป อีกด้านหนึ่งก็ต้องบริหารงานในลักษณะองค์กรแบบปิดคือเป็นองค์กรที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกับภายนอกอยู่เสมอ เป็นการบริหารงานที่มีความละเอียดและซับซ้อนทั้งในเชิงความรู้ทางวิชาชีพ และทั้งทางวิชาการมีเนื้อหาสาระที่ครอบคลุมถึงการจัดโครงสร้างองค์กรและ การจัดการทางธุรกิจ การกำหนดนโยบายและแผนการดำเนินงานการบริหารบุคคล หรือ สำนักงานการวางแผนงบประมาณ การจัดผังรายการ การบริหารการผลิต การบริหารการตลาด และการกระจาย เนื้อหาของสารรวมถึงการบริหารงานด้านวิศวกรรม และเทคนิค ฯลฯ

ปัจจัยต่างๆ ล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญ ที่ทำให้การบริหารงานสถานีโทรทัศน์แต่ละแห่งมีความแตกต่างกันนั้นรวมถึงคุณภาพและเนื้อหาของรายการที่ปรากฏบนจอโทรทัศน์สู่ประชาชนก็ย่อมแตกต่างกันไปด้วยเช่นกัน จึงนับเป็นภารกิจ สำคัญสำหรับนักวิจัยหรือผู้ที่ทำงานในแวดวงสื่อวิทยุโทรทัศน์ทั้งหลาย รวมถึงนักศึกษาที่สนใจในพรหมแดนวิชาการด้านนิเทศศาสตร์จะได้ให้ความสำคัญต่อการวิจัยการบริหารงานวิทยุโทรทัศน์เพื่อที่จะได้เข้าใจและเข้าถึงสื่อโทรทัศน์ในอีกหลากหลาย มิติในเชิงลึกนอกจากการเป็นแค่ผู้ดูหรือเป็นผู้รับสารธรรมดาเพียงเท่านั้น